

Den Europæiske Unions Tidende

L 343

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

22. december 2009

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab 51

DIREKTIVER

- ★ Rådets direktiv 2009/158/EF af 30. november 2009 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ⁽¹⁾ 74

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 7 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1224/2009

af 20. november 2009

om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den fælles fiskeripolitik's mål i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽⁵⁾ er at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

- (2) Da en vellykket fælles fiskeripolitik forudsætter, at der gennemføres en effektiv kontrolordning, har foranstaltningerne i henhold til denne forordning derfor til formål at få oprettet en EF-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse gennem en global og integreret strategi i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, så alle regler i den fælles fiskeripolitik overholdes med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse af levende akvatiske ressourcer ved at dække alle aspekter af politikken.

- (3) Erfaringerne med anvendelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽⁶⁾ har vist, at den nuværende kontrolordning ikke længere er tilstrækkelig til at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

- (4) I øjeblikket findes kontrolbestemmelserne i en lang række overlappende og komplekse retsakter. For nogle dele af kontrolordningen har medlemsstaternes gennemførelse været dårlig, hvilket fører til utilstrækkelige og divergerende foranstaltninger mod overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, hvilket underminerer indførelsen af ensartede spilleregler for fiskere i hele Fællesskabet. Derfor bør den eksisterende ordning og alle tilhørende forpligtelser konsolideres, rationaliseres og forenkles, især ved at nedbringe dobbelt regulering og administrative byrder.

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 15.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT C 211 af 4.9.2009, s. 73.

⁽⁴⁾ EUT C 151 af 3.7.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽⁶⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

- (5) På baggrund af omfanget af nedfiskningen af marine akvatiske ressourcer er det afgørende, at Fællesskabet træffer de nødvendige foranstaltninger, så der kan udvikles en kultur, hvor alle aktører overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik og de mål, der er fastsat på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002, samt Det Europæiske Råds strategi for bæredygtig udvikling. For at nå dette mål må reglerne for kontrol, inspektion og håndhævelse af foranstaltningerne for bevarelse samt ressourceforvaltning, strukturelforanstaltningerne og foranstaltningerne vedrørende den fælles markedsordning forbedres, harmoniseres og styrkes.
- (6) Da Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ⁽¹⁾ pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til at sikre en effektiv bekæmpelse af alt ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) og dertil knyttede aktiviteter, og da Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande ⁽²⁾ fastlægger bestemmelser for tilladelser til EF-fiskerfartøjer til at fiske uden for EF-farvande og tilladelser til tredjelandsfartøjer til at fiske i EF-farvande, bør nærværende forordning supplere disse forordninger og sikre, at der ikke sker forskelsbehandling mellem medlemsstater og tredjelandes statsborgere.
- (7) Denne forordning påvirker hverken særlige bestemmelser, der er fastsat i internationale aftaler, eller som anvendes inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, eller nationale kontrolbestemmelser, der ligger inden for forordningens anvendelsesområde, men går ud over dens minimumsbestemmelser, forudsat at de pågældende nationale bestemmelser er i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- (8) Moderne teknologi, herunder fartøjsovervågningssystemet, fartøjssporingssystemet og det automatiske identifikationssystem, bør udnyttes, eftersom den giver mulighed for hurtigt at foretage effektiv overvågning og systematiske og automatiske krydskontroller og fremmer administrative procedurer for både nationale myndigheder og aktører og på den måde åbner mulighed for rettidige risikoanalyser og overordnede vurderinger af alle relevante kontrolinformationer. Kontrolordningen bør derfor give medlemsstaterne mulighed for at kombinere brugen af forskellige kontrolinstrumenter for at sikre den mest effektive kontrolmetode.
- (9) Der bør indføres en ny fælles tilgang til fiskerikontrol, der omfatter udtrakt overvågning af fangster med henblik på at sikre ensartede spilleregler for fiskerisektoren, som tager hensyn til forskelle på tværs af fartøjskategorier. Med henblik herpå bør der opstilles fælles kriterier for gennemførelse af fiskerikontrol og især standardiserede og koordinerede inspektionsprocedurer til søs, på land og i hele markeds kæden. Som led i den nye tilgang bør de respektive ansvarsområder for medlemsstaterne, Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet afklares.
- (10) Forvaltningen af fiskeriressourcer på EF-niveau bygger navnlig på samlede tilladte fangstmængder (TAC'er), kvoter, indsatsordninger og tekniske foranstaltninger. Der bør tages relevante skridt til at sikre, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre sådanne forvaltningstiltag effektivt.
- (11) Kontrolaktiviteter og -metoder bør baseres på risikostyring ved hjælp af medlemsstaternes systematiske og omfattende krydskontrolprocedurer. Det er ligeledes nødvendigt, at medlemsstaterne udveksler relevante oplysninger.
- (12) Samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet bør øges for at fremme overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (13) For at sikre, at der kun drives fiskeri i overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik, bør fiskeriet forudsætte en fiskerilicens og, når særlige betingelser gælder, en fiskeritilladelse. Der bør endvidere gælde regler for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer og deres redskaber.
- (14) For at sikre effektiv kontrol bør medlemsstaterne drive et fartøjsovervågningssystem, og fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover bør være udstyret med en anordning, der gør det muligt for medlemsstaterne automatisk at lokalisere og identificere disse fartøjer. Fiskerfartøjer bør desuden være udstyret med et automatisk identifikationssystem i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet ⁽³⁾, og medlemsstaterne bør anvende data fra dette system til krydskontrol.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33.

⁽³⁾ EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10.

- (15) Samarbejdet mellem EF-agenturerne og mellem medlemsstaternes myndigheder bør styrkes. Det bør således være muligt at sende data fra fartøjsovervågningssystemet, det automatiske identifikationssystem og fartøjssporingssystemet til EF-agenturerne og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der varetager overvågning med henblik på søfartssikkerhed, grænsekontrol, beskyttelse af havmiljøet og generel retshåndhævelse.
- (16) Det bør være op til Rådet at træffe beslutning om fremtidig anvendelse af elektronisk overvågningsudstyr og sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse og anden fiskerikontrolteknologi, når en sådan teknologi på en omkostningseffektiv måde fører til bedre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (17) Medlemsstaterne bør overvåge deres fiskerfartøjers aktiviteter i og uden for EF-farvande. For at fremme en effektiv overvågning bør førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover være forpligtet til at føre en fiskerilogbog og indsende landings- og omladningsopgørelser. For at udnytte den moderne teknologi bør fiskerilogbogen for fartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover være i elektronisk form, og landings- og omladningsopgørelserne bør indsendes elektronisk.
- (18) Fiskerfartøjernes fiskerilogbogsoplysninger bør kontrolleres på landingstidspunktet. Følgelig bør de, der er involveret i landingen og afsætningen af fisk og fiskevarer, forpligtes til at anmelde, hvor store mængder der er landet, omladet, udbudt til salg eller købt.
- (19) For små fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter ville en forpligtelse til at føre fiskerilogbog eller udfylde en landingsopgørelse være en uforholdsmæssigt stor byrde i forhold til deres fiskerikapacitet. For at sikre en passende kontrol med sådanne fartøjer bør medlemsstaterne overvåge deres aktiviteter ved at gennemføre en prøveudtagningsplan.
- (20) Ved at omlade på havet unddrager aktører sig ordentlig flag- eller kyststatskontrol, og på den måde kan de transportere ulovlig fangst. For at forbedre kontrollen bør omladninger i Fællesskabet kun være tilladt i udpegede havne.
- (21) Medlemsstaternes myndigheder bør kunne overvåge landinger af fisk i deres havne. Fiskerfartøjer, som deltager i fiskerier efter bestande, der er omfattet af en flerårig plan, og som er forpligtet til at registrere fiskerilogbogsoplysninger elektronisk, bør derfor forpligtes til på forhånd at meddele de pågældende myndigheder, at de har til hensigt at lande fisk i deres havne. Medlemsstaterne bør kunne nægte anløb af havn, hvis de krævede oplysninger ikke er fuldstændige.
- (22) Eftersom forvaltningen af fiskeriressourcer bygger på fiskerimuligheder, bør det sikres, at fangsterne og fiskeriindsatsen registreres korrekt, og at fangsterne og fiskeriindsatsen fradrages i flagmedlemsstatens kvoter og indsatsdeling. Fiskeriet bør lukkes, hvis kvoten eller indsatsdelingen er opbrugt.
- (23) På baggrund af kapacitetskravene til EF's fiskerflåde i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 2371/2002, Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 af 30. marts 2004 om forvaltning af fiskerflåder, der er registreret i regioner i Fællesskabets yderste periferi ⁽¹⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 1438/2003 af 12. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til EF's flådepolitik som fastsat i kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 2104/2004 af 9. december 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 639/2004 ⁽³⁾, bør der indføres instrumenter til kontrol af flådekapaciteten, som omfatter overvågning af maskineffekt og brug af fiskeredskaber. Medlemsstaterne bør derfor træffe foranstaltninger til at sikre, at fiskerilicensernes samlede kapacitet ikke overstiger det maksimale kapacitetsniveau, og at fiskerfartøjernes fremdrivningsmaskineffekt ikke overstiger disse fartøjers certificerede maskineffekt. Medlemsstaterne bør til dette formål certificere fremdrivningsmaskineffekten af de fiskerfartøjer, hvis fremdrivningsmaskineffekt overstiger 120 kW, og ligeledes på grundlag af en prøvetagningsplan kontrollere, at maskineffekten er i overensstemmelse med andre tilgængelige informationer.
- (24) Der bør anvendes særlige foranstaltninger i forbindelse med flerårige planer som et særligt middel til at beskytte de berørte bestande. Omladninger af fangster fra bestande, der er omfattet af en flerårig plan, bør kun være tilladt i udpegede havne, og kun hvis disse fangster er blevet vejte.
- (25) Der bør fastsættes særlige foranstaltninger, således at der kun anvendes tilladte redskaber, og at tabte redskaber bjerger.
- (26) Der bør gælde særlige regler for områder med fiskeribegrænsning. Proceduren for indførelse og ophævelse af realtidslukninger af fangstpladser bør fastlægges klart.

⁽¹⁾ EUT L 102 af 7.4.2004, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 204 af 13.8.2003, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 365 af 10.12.2004, s. 19.

- (27) Eftersom rekreativt fiskeri kan have betydelig indvirkning på fiskeressourcerne, bør medlemsstaterne sikre, at dette fiskeri foregår på en sådan måde, at det er foreneligt med den fælles fiskeripolitikens mål. For bestande, der er omfattet af en genopretningsplan, bør medlemsstaterne indsamle data om rekreativt fiskeri. Hvis dette fiskeri har betydelig indvirkning på ressourcerne, bør Rådet have mulighed for at fastlægge specifikke forvaltningsforanstaltninger.
- (28) En samlet kontrolordning bør dække hele produktions- og afsætningskæden. Den bør omfatte et sammenhængende sporbarhedssystem, der kan supplere bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽¹⁾, og en øget kontrol med producentorganisationer. Den bør også beskytte forbrugernes interesser ved at give information om handelsbetegnelsen, produktionsmetoden og fangstområdet på hvert trin i afsætningen som anført i Kommissionens forordning (EF) nr. 2065/2001 af 22. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000, for så vidt angår forbrugeroplysning om fiskevarer og akvakulturprodukter ⁽²⁾. Den bør sikre overvågning af producentorganisationer i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2508/2000 af 15. november 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000, for så vidt angår operationelle programmer i fiskerisektoren ⁽³⁾.
- (29) For at sikre, at alle fangster kontrolleres behørigt, bør medlemsstaterne sikre, at alle fiskevarer først markedsføres eller registreres på et auktionscenter eller hos registrerede købere eller hos producentorganisationer. Da det er nødvendigt at kende den nøjagtige vægt af fangsterne for at følge kvoteudnyttelsen, bør medlemsstaterne sikre, at alle fiskevarer vejes, medmindre der er indført prøvetagningsplaner på grundlag af fælles metoder.
- (30) For at følge fangstens vej og gøre det muligt at kontrollere dens overensstemmelse med fangstdata bør registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som medlemsstaterne har godkendt, indsende salgsnotater. Hvis de har en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på over 200 000 EUR, bør salgsnotaterne indsendes elektronisk.
- (31) For at sikre, at Fællesskabets bevarelses- og handelsforanstaltninger overholdes, bør der træffes foranstaltninger til at kræve, at alle fiskevarer, for hvilke der hverken er indsendt salgsnota eller overtagelseserklæring, og som transporteres til et andet sted end landingsstedet, skal være ledsaget af et transportdokument, hvori deres art, oprindelse og vægt er angivet, medmindre der elektronisk er indsendt et transportdokument forud for transporten.
- (32) Medlemsstaterne gennemfører regelmæssig kontrol af producentorganisationerne for at sikre, at de overholder lovkravene. De bør endvidere gennemføre kontrol med hensyn til pris- og interventionsordningerne.
- (33) Medlemsstaterne bør overvåge EF-farvande og træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis en observation eller sporing ikke svarer til de oplysninger, der er tilgængelige for dem.
- (34) Begrebet kontrolobservatorer og disses opgaver bør fastlægges klart med henblik på fremtidige kontrolobservatorordninger. Samtidig bør der desuden fastsættes regler for gennemførelse af inspektioner.
- (35) For at sikre en ensartet og effektiv retsforfølgelse af overtrædelser bør inspektions- og overvågningsrapporter udarbejdet af Kommissionens embedsmænd, EF's fiskerikontrollører og embedsmænd i medlemsstaterne kunne bruges på samme måde som nationale rapporter. Samtidig bør medlemsstaterne oprette en elektronisk database med deres embedsmænds kontrol- og overvågningsrapporter.
- (36) For at styrke et fælles niveau for kontrol i EF-farvande bør der opstilles en liste over EF-kontrollører, og deres opgaver og beføjelser bør klarlægges. Af samme grund bør det på visse betingelser være muligt at foretage inspektioner af fiskerfartøjer uden for den inspicerende medlemsstats farvande.
- (37) I tilfælde af overtrædelse bør det sikres, at der træffes passende foranstaltninger, og at der kan foretages en effektiv opfølgning på overtrædelserne, uanset hvor den er sket. I visse tilfælde af alvorlig overtrædelse bør der være en forstærket opfølgning, så den kan efterforskes omgående. I den forbindelse bør medlemsstaterne også forpligtes til at træffe passende foranstaltninger, hvis en overtrædelse er opdaget af en EF-kontrollør. På visse betingelser bør retssagerne kunne overføres til flagmedlemsstaten eller til den medlemsstat, hvor overtræderen er statsborger.

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 278 af 23.10.2001, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 289 af 16.11.2000, s. 8.

- (38) Statsborgere i medlemsstaterne bør afskrækkes fra at overtræde reglerne i den fælles fiskeripolitik. Da de foranstaltninger, der træffes efter overtrædelse af reglerne, er meget forskellige fra én medlemsstat til en anden, så der opstår forskelsbehandling af og illoyale konkurrencebetingelser for fiskerne, og det forhold, at der i visse medlemsstat ikke er indført afskrækkende, afbalancerede og effektive sanktioner, gør kontrollen mindre effektiv, er det på sin plads at indføre administrative sanktioner kombineret med et pointsystem for alvorlige overtrædelser for at opnå en reelt afskrækkende virkning.
- (39) Det vedvarende høje antal alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik i EF-farvande eller af EF-aktører skyldes i vid udstrækning, at bøderne for alvorlige overtrædelser af disse regler i henhold til den nationale lovgivning ikke har nogen afskrækkende virkning. Denne svaghed forværres yderligere af, at medlemsstaternes sanktionsniveauer er meget forskellige, hvilket tilskynder ulovlige aktører til at udøve deres aktivitet i farvande eller områder i den medlemsstat, hvor sanktionerne er mildest. Det er derfor hensigtsmæssigt at supplere maksimumsniveauet for sanktioner for alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik som fastsat i artikel 44 i forordning (EF) nr. 1005/2008 med sanktioner, der har afskrækkende virkning, idet der tages hensyn til skadens art, værdien af de fiskevarer, der er opnået ved den alvorlige overtrædelse, overtræderens økonomiske situation og enhver gentagelse af en overtrædelse. Der bør endvidere fastsættes umiddelbare håndhævelsesforanstaltninger og supplerende foranstaltninger.
- (40) Indførelse af sanktioner bør suppleres af et pointsystem for alvorlige overtrædelser, der danner grundlag for suspension af en fiskerilicens, hvis indehaveren af fiskerilicensen har fået et vist antal points som følge af sanktioner for alvorlige overtrædelser. Hvis fiskerilicensen er blevet suspenderet fem gange på grundlag af dette system, og det samme antal point gives på ny, inddrages fiskerilicensen helt. I denne forbindelse bør medlemsstaterne i et nationalt register indføre samtlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (41) For at sikre, at målene for den fælles fiskeripolitik nås, bør Kommissionen kunne træffe effektive korrigerende foranstaltninger. Derfor bør Kommissionens ledelseskapacitet og dens evne til at gribe ind på en måde, der står mål med omfanget af medlemsstatens overtrædelse, styrkes. Kommissionen bør have beføjelser til at foretage inspektioner uden forudgående varsel og på uafhængig måde for at føre tilsyn med de kontroloperationer, der gennemføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder.
- (42) Med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser og sikre den overordnede interesse i bevarelse af fiskeressourcerne bør finansiell støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 af 22. maj 2006 om EF-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten ⁽²⁾ være betinget af, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser med hensyn til fiskerikontrol, og suspension og bortfald af sådan finansiell støtte bør være en mulighed i tilfælde af, at medlemsstaterne ikke i tilstrækkeligt omfang gennemfører den fælles fiskeripolitiks regler, således at det berører effektiviteten af de finansierede foranstaltninger.
- (43) Kommissionen bør have beføjelser til at lukke et fiskeri, når en medlemsstats kvote eller selve TAC'en er opbrugt. Kommissionen bør også have beføjelser til at nedsætte kvoter og indsatsfordelinger for at sikre, at begrænsningerne af fiskerimulighederne overholdes fuldt ud. Kommissionen bør endvidere have kapacitet til at træffe hasteforanstaltninger, hvis der foreligger bevis for, at en medlemsstats fiskeri eller foranstaltninger undergraver forvaltningsplanernes bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger eller truer det marine økosystem.
- (44) Udvekslingen af oplysninger i elektronisk form med andre medlemsstater og Kommissionen eller det organ, den har udpeget, bør sikres. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, bør have direkte adgang til medlemsstaternes fiskeridata, så den kan kontrollere, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser, og kan gribe ind, hvor der konstateres uoverensstemmelser.
- (45) For at gøre kommunikationen bedre bør medlemsstaternes kompetente myndigheder oprette websteder med generelle oplysninger på en offentligt tilgængelig del og operationelle bearbejdelse af oplysninger på en sikret del af webstedet. Det bør endvidere sikres, at medlemsstaternes kompetente myndigheder med hensyn til gennemførelsen af denne forordning samarbejder med hinanden, med Kommissionen og med det organ, Kommissionen har udpeget, samt med tredjelandes kompetente myndigheder.
- (46) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾. Alle Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger til denne forordning bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.
- ⁽¹⁾ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.
⁽²⁾ EUT L 160 af 14.6.2006, s. 1.
⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(47) EF-Fiskerikontrolagenturets mandat bør justeres og udvides, så det støtter en ensartet gennemførelse af kontrolordningen under den fælles fiskeripolitik, sikrer organisering af operationelt samarbejde, sørger for bistand til medlemsstaterne og gør det muligt at oprette en beredskabsenhed, hvis der konstateres en alvorlig risiko for den fælles fiskeripolitik. Det bør ligeledes have mulighed for selv at anskaffe det nødvendige udstyr til at kunne gennemføre fælles ressourceanvendelsesplaner og samarbejde om gennemførelsen af EF's integrerede havpolitik.

(48) De data, der indsamles og udveksles i forbindelse med denne forordning, bør behandles i overensstemmelse med de gældende regler om fortrolighed. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ bør gælde for behandling af personoplysninger, der foretages af medlemsstaterne, når de anvender denne forordning. Kommissionens behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning bør være underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾.

(49) For at bringe EF-lovgivningen i overensstemmelse med denne forordning bør visse forordninger vedrørende kontrolbestemmelser ændres.

(50) Da der med denne forordning indføres en ny, samlet kontrolordning, bør forordning (EØF) nr. 2847/93, Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser ⁽³⁾ samt Rådets forordning (EF) nr. 1966/2006 af 21. december 2006 om elektronisk registrering og indberetning af fiskeioplysninger og om teledetektionsmetoder ⁽⁴⁾ ophæves.

(51) For at give medlemsstaterne den fornødne tid til at tilpasse sig til nogle af de nye forpligtelser i henhold til denne forordning bør anvendelsen af visse bestemmelser udskydes til et senere tidspunkt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 408 af 30.12.2006, s. 1.

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes der en EF-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse (i det følgende benævnt »EF-kontrolordningen«) for at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle aktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik, og som udføres på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerfartøjer eller, uden at det berører flagmedlemsstatens primære ansvar, af medlemsstaternes statsborgere.

2. Aktiviteter i marine farvande ved de oversøiske territorier og lande, der er omhandlet i bilag II til traktaten, behandles som aktiviteter, der finder sted i tredjelandes marine farvande.

Artikel 3

Forhold til internationale og nationale bestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af de særlige bestemmelser, der er fastsat i fiskeriaftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande, eller som gælder inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, eller lignende aftaler, i hvilke Fællesskabet er kontraherende part eller ikke-kontraherende samarbejdspart.

2. Denne forordning er ikke til hinder for nationale kontrolbestemmelser, som er mere vidtgående end forordningens mindstekrav, hvis de er i overensstemmelse med EF-lovgivningen og med den fælles fiskeripolitik. Medlemsstaterne skal på Kommissionens anmodning meddele de pågældende kontrolbestemmelser.

Artikel 4

Definitioner

I forbindelse med denne forordning finder definitionerne i forordning (EF) nr. 2371/2002 anvendelse. Desuden finder følgende definitioner anvendelse:

1) »fiskeri«: sporing af fisk, udsætning, sætning, trækning og indhaling af fiskeredskaber, ombordtagning af fangst, omladning, opbevaring om bord, forarbejdning om bord, overførsel, anbringelse i bur af fisk, opfødning og landing af fisk og fiskevarer

- 2) »reglerne i den fælles fiskeripolitik«: EF-lovgivning om bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, om akvakultur og om forarbejdning, transport og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter
- 3) »kontrol«: overvågning og opsyn
- 4) »inspektion«: enhver kontrol, som gennemføres af embedsmænd til sikring af, at bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik overholdes, og som anføres i en inspektionsrapport
- 5) »overvågning«: iagttagelse af fiskeri på grundlag af observationer foretaget af inspektionsfartøjer eller officielle fly og tekniske sporings- og identifikationsmetoder
- 6) »embedsmand«: en person, der er godkendt af en national myndighed, Kommissionen eller EF-Fiskerikontrolagenturet til at foretage inspektion
- 7) »EF-kontrollører«: embedsmænd fra en medlemsstat eller Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, hvis navne er inkluderet i den i medfør af artikel 79 etablerede liste
- 8) »kontrolobservatør«: en person, der er godkendt af en national myndighed til at observere, hvordan reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes
- 9) »fiskerilicens«: et officielt dokument, der i henhold til nationale regler giver indehaveren ret til at bruge en bestemt fiskerikapacitet til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer. Det indeholder minimumskrav til identifikation, tekniske specifikationer og udrustning af et EF-fiskerfartøj
- 10) »fiskeritilladelse«: en fiskeritilladelse udstedt til et EF-fiskerfartøj ud over dets fiskerilicens, der giver det ret til specifikt fiskeri i en specifik periode, i et bestemt område eller til et bestemt fiskeri på særlige betingelser
- 11) »automatisk identifikationssystem«: et uafhængigt og kontinuerligt fartøjsidentifikations- og overvågningssystem, der giver skibe mulighed for elektronisk at udveksle skibsdata, herunder identifikation, position, kurs og fart, med andre skibe i nærheden og myndigheder på land
- 12) »FOS-data« (FOS = fartøjsovervågningssystem): data om fiskerfartøjets identifikation og geografiske position samt dato, tidspunkt, kurs og fart, der overføres af satellitsporingsudstyr installeret om bord på fiskerfartøjer til fiskeriovervågningscentret i den pågældende flagmedlemsstat
- 13) »fartøjssporingssystem«: en satellitbaseret telemålingsteknologi, som kan identificere fartøjer og spore deres position på havet
- 14) »område med fiskeribegrænsning«: et marint område under en medlemsstats jurisdiktion, som er blevet defineret af Rådet, og hvor fiskeri enten er begrænset eller forbudt
- 15) »fiskeriovervågningscenter«: et operationelt center oprettet af en flagmedlemsstat, der er udstyret med hardware og software, der gør det muligt at foretage automatisk databehandling og elektronisk dataoverførsel
- 16) »omladning«: overførsel af alle eller nogle af de fiskevarer eller akvakulturprodukter, der er om bord på et skib, til et andet skib
- 17) »risiko«: sandsynligheden for en hændelse, der kan opstå, og som vil betyde en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik
- 18) »risikostyring«: systematisk identifikation af risici og gennemførelse af alle foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse disse risici. Dette indebærer aktiviteter som indsamling af data og oplysninger, analyse og vurdering af risici, fastsættelse og iværksættelse af tiltag samt regelmæssig kontrol af processen og dens resultater baseret på internationale kilder og strategier, fællesskabskilder og -strategier samt nationale kilder og strategier
- 19) »operatør«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- og detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter
- 20) »parti«: en mængde fiskevarer og akvakulturprodukter af en given art, der har gennemgået samme behandling, og som stammer fra samme relevante geografiske område og samme fiskerfartøj eller gruppe af fiskerfartøjer eller samme akvakulturproduktionsenhed
- 21) »forarbejdning«: den proces, hvorved slutproduktet blev frembragt. Der er tale om filetering, pakning, konservering i dåse, frysning, røgning, saltning, kogning, anbringelse i saltlage eller tørring eller tilberedning af fisk til markedet på alle andre måder
- 22) »landing«: den første losning af enhver mængde fiskevarer fra et fiskerfartøj til land
- 23) »detailhandel«: håndtering og/eller forarbejdning af levende akvatiske ressourcer samt oplagring heraf på salgsstedet eller levering til den endelige forbruger, inkl. distribution

- 24) »flerårige planer«: genopretningsplaner, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002, forvaltningsplaner, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002 samt andre fællesskabsbestemmelser vedtaget i medfør af EF-traktatens artikel 37 om specifikke forvaltningsforanstaltninger for særlige fiskebestande for flere år
- 25) »kyststat«: den stat, i hvis farvande, dvs. farvande, der henhører under dens højhedsområde eller jurisdiktion, eller i hvis havne en aktivitet finder sted
- 26) »håndhævelse«: enhver handling for at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik
- 27) »certificeret maskineffekt«: den maksimale kontinuerlige maskineffekt, der kan opnås ved en maskines outputflange ifølge det certifikat, der er udstedt af medlemsstatens myndigheder eller klassifikationsvirksomheder eller andre operatører, de har udpeget
- 28) »rekreativt fiskeri«: ikke-kommercielt fiskeri, der udnytter marine levende akvatiske ressourcer til rekreation, turisme eller sport
- 29) »flytning«: fiskeriaktiviteter, hvor fangsten eller en del heraf overføres eller flyttes fra fælles fiskeredskaber til et fartøj eller fra et fiskerfartøjs last eller dets fiskeredskaber til et opbevaringsnet, en beholder eller et bur uden for fartøjet, hvor fangsten opbevares indtil landingen
- 30) »relevant geografisk område«: et havområde, der betragtes som en enhed med henblik på geografisk klassifikation i forbindelse med fiskeri udtrykt ved henvisning til et FAO-underområde, -afsnit eller -underafsnit eller eventuelt en statistisk ICES-rektangel, et fiskeriindsatsområde, et økonomisk område eller et område, der er afgrænset af geografiske koordinater
- 31) »fiskerfartøj«: ethvert fartøj, der er udstyret til erhvervsmæssig udnyttelse af levende akvatiske ressourcer
- 32) »fiskerimuligheder«: en fastsat ret til at fiske, udtrykt i fangster og/eller fiskeriindsats.
2. Medlemsstaterne kontrollerer også adgangen til farvande og ressourcer og kontrollerer aktiviteter uden for EF-farvande, der udøves af EF-fartøjer, der fører deres flag, og, uden at det berører flagmedlemsstatens primære ansvar, af deres statsborgere.
3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, bevilger tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer og opretter den administrative og tekniske struktur, der er en forudsætning for kontrol, inspektion og håndhævelse af de aktiviteter, der udføres inden for den fælles fiskeripolitiks anvendelsesområde. De stiller alle nødvendige midler til rådighed for deres kompetente myndigheder og embedsmænd, så de kan udføre deres opgaver.
4. Hver medlemsstat sikrer, at kontrol, inspektion og håndhævelse udføres uden forskelsbehandling med hensyn til sektorer, fartøjer eller personer og på basis af risikostyring.
5. I hver medlemsstat koordinerer en central myndighed alle nationale kontrolmyndigheders kontrolaktiviteter. Den er også ansvarlig for at koordinere indsamling, behandling og certificering af oplysninger om fiskeri og for at rapportere til, samarbejde med og sikre videregivelse af oplysninger til Kommissionen, EF-Fiskerikontrolagenturet oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 768/2005 ⁽¹⁾, andre medlemsstater og eventuelt tredjelande.
6. I overensstemmelse med proceduren i artikel 103 er det en forudsætning for at modtage bidrag fra Den Europæiske Fiskerifond, jf. forordning (EF) nr. 1198/2006, og EF-bidrag til foranstaltninger som omhandlet i artikel 8, litra a), i forordning (EF) nr. 861/2006, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til at sikre, at de af reglerne i den fælles fiskeripolitik, der vedrører eller har indvirkning på effektiviteten af de finansierede foranstaltninger, overholdes og håndhæves, og til i den forbindelse at anvende og opretholde en effektiv kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning.
7. Kommissionen og medlemsstaterne skal i overensstemmelse med deres respektive ansvar sørge for, at målene i denne forordning nås i forvaltningen og kontrollen af finansiel støtte fra Fællesskabet.

AFSNIT II

GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 5

Generelle principper

1. Medlemsstaterne kontrollerer de aktiviteter, som gennemføres af enhver fysisk eller juridisk person, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik, og som udøves på deres område eller i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion, især fiskeri, omladning, overførsel af fisk til bure eller akvakulturanlæg, herunder opfodningsanlæg, landing, import, transport, forarbejdning, afsætning og oplagring af fiskevarer og akvakulturprodukter.

AFSNIT III

GENERELLE BETINGELSER FOR ADGANG
TIL FARVANDE OG RESSOURCER

Artikel 6

Fiskerilicens

1. Et EF-fiskerfartøj må kun anvendes til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, hvis det har en gyldig fiskerilicens.

⁽¹⁾ EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.

2. Flagmedlemsstaten sørger for, at oplysningerne i fiskerilicensen er nøjagtige og i overensstemmelse med oplysningerne i EF-fiskerflåderegistret, jf. artikel 15 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

3. Flagmedlemsstaten suspenderer midlertidigt fiskerilicensen for et fartøj, der er omfattet af midlertidig oplægning besluttet af den pågældende medlemsstat, eller som har fået sin fiskeritilladelse suspenderet, jf. artikel 45, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1005/2008.

4. Flagmedlemsstaten inddrager permanent et fartøjs fiskerilicens, hvis fartøjet er omfattet af en kapacitetstilpasningsforanstaltning, jf. artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002, eller har fået sin fiskeritilladelse inddraget, jf. artikel 45, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1005/2008.

5. Flagmedlemsstaten udsteder, forvalter og inddrager fiskerilicensen i overensstemmelse med de detaljerede regler, der vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 7

Fiskeritilladelse

1. Et EF-fiskerfartøj, der fisker i EF-farvande, må kun udføre specifikke former for fiskeri, hvis disse er anført i en gyldig fiskeritilladelse, når fiskeriet eller de fiskeriområder, hvor disse former for fiskeri er tilladt, er omfattet af:

- a) en fiskeriindsatsordning
- b) en flerårig plan
- c) et område med fiskeribegrænsning
- d) fiskeri i videnskabeligt øjemed
- e) andre tilfælde i henhold til EF-lovgivningen.

2. Hvis en medlemsstat har en specifik ordning for nationale fiskeritilladelser, sender den på anmodning Kommissionen et resumé af oplysningerne i den udstedte tilladelse og de dertil svarende aggregerede tal for fiskeriindsatsen.

3. Såfremt flagmedlemsstaten har indført nationale bestemmelser i form af en national fiskeritilladelsesordning med henblik på tildeling af de fiskerimuligheder, den har, til individuelle fartøjer, sender den på anmodning Kommissionen oplysninger om de fiskerfartøjer, der har fået tilladelse til at udøve fiskeri inden for et givet fiskeri, herunder navnlig deres eksterne identifikationsnumre, de berørte fiskerfartøjers navn og de individuelle fiskerimuligheder, de har fået tildelt.

4. Der udstedes ikke en fiskeritilladelse, hvis det pågældende fiskerfartøj ikke har en fiskerilicens udstedt i overensstemmelse med artikel 6, eller hvis dets fiskerilicens er blevet suspenderet eller inddraget. En fiskeritilladelse inddrages automatisk, hvis den til fartøjet svarende fiskerilicens er blevet inddraget permanent. Den suspenderes, hvis fiskerilicensen er blevet midlertidigt suspenderet.

5. Der vedtages detaljerede regler for anvendelse af denne artikel efter proceduren i artikel 119.

Artikel 8

Mærkning af fiskeredskaber

1. Føreren af et fiskerfartøj skal opfylde betingelserne og overholde restriktionerne for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer og deres redskaber.

2. Der vedtages detaljerede regler for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer og deres redskaber efter proceduren i artikel 119.

Artikel 9

Fartøjsovervågningssystem

1. Medlemsstaterne skal drive et satellitbaseret fartøjsovervågningssystem med henblik på effektiv overvågning af fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer, som fører deres flag, uanset hvor disse fartøjer måtte befinde sig, og af fiskeri i medlemsstaternes farvande.

2. Med forbehold af de specifikke bestemmelser i de flerårige planer skal et fiskerfartøj med en længde overalt på 12 meter eller derover have et fuldt funktionsdygtigt udstyr installeret om bord, der gør, at fartøjet automatisk sender positionsdata med regelmæssige mellemrum, så det kan lokaliseres og identificeres gennem fartøjsovervågningssystemet. Det skal også tillade, at flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter tager stikprøver på fiskerfartøjet. For fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, men mindre end 15 meter, anvendes denne artikel fra den 1. januar 2012.

3. Når et fiskerfartøj er i en anden medlemsstats farvande, skal flagmedlemsstaten stille FOS-data for det pågældende fartøj til rådighed gennem automatisk overførsel til kystmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter. FOS-data skal også, på anmodning, gøres tilgængelige for den medlemsstat, i hvis havne et fiskerfartøj sandsynligvis vil lande sine fangster, eller i hvis farvande fiskerfartøjet sandsynligvis vil fortsætte sit fiskeri.

4. Hvis et EF-fiskerfartøj fisker i et tredjelandes farvande eller i områder på åbent hav, hvor fiskeressourcerne forvaltes af en international organisation, og hvis aftalen med det pågældende tredjeland eller gældende regler for den internationale organisation foreskriver det, skal sådanne data også gøres tilgængelige for det pågældende land eller den pågældende organisation.

5. En medlemsstat kan fritage EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 15 meter, som fører denne stats flag, fra kravet om at have installeret et fartøjsovervågningssystem, hvis de:

- a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller

b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

6. Tredjelandsfiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover og tredjelandshjælpesfiskerfartøjer, der udfører aktiviteter i tilknytning til fiskeri i EF-farvande, skal have en fuldt funktionsdygtig anordning installeret om bord, der gør, at fartøjet sender positionsdata med regelmæssige mellemrum, så det automatisk kan lokaliseres og identificeres gennem fartøjsovervågningssystemet på samme måde som EF-fiskerfartøjer.

7. Medlemsstaterne opretter og varetager driften af fiskeriovervågningscentre, der overvåger fiskeriet og fiskeriindsatsen. En given medlemsstats fiskeriovervågningscenter skal overvåge de fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, uanset hvilke farvande de fisker i, og uanset hvilken havn de befinder sig i, samt EF-fiskerfartøjer, der fører andre medlemsstats flag, og tredjelandsfartøjer, der er omfattet af et fartøjsovervågningssystem, og som fisker i farvande henhørende under den pågældende medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion.

8. Hver flagmedlemsstat udpeger de myndigheder, der er ansvarlige for fiskeriovervågningscentret, og træffer passende foranstaltninger til at sikre, at dens fiskeriovervågningscenter har det nødvendige personale og er udstyret med hardware og software, der gør det muligt at foretage automatisk databehandling og elektronisk dataoverførsel. Medlemsstaterne skal sørge for backup-procedurer og genopretningsprocedurer i tilfælde af systemsvigt. Medlemsstaterne kan drive et fælles fiskeriovervågningscenter.

9. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at ethvert fiskerfartøj, der fører dens flag, får installeret et fartøjsovervågningssystem.

10. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 10

Automatisk identifikationssystem

1. Et fiskerfartøj med en længde overalt på over 15 meter skal i henhold til punkt 3, del I, i bilag II til direktiv 2002/59/EF have monteret et automatisk identifikationssystem, som til stadighed er i drift og overholder de af Den Internationale Søfartsorganisation fastsatte standarder, jf. kapitel V, regel 19, afsnit 2.4.5 i SOLAS-konventionen fra 1974.

2. Stk. 1 finder anvendelse:

a) fra den 31. maj 2014 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, men mindre end 18 meter

b) fra den 31. maj 2013 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 18 meter eller derover, men mindre end 24 meter

c) fra den 31. maj 2012 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 24 meter eller derover, men mindre end 45 meter.

3. Medlemsstaterne kan bruge data fra det automatiske identifikationssystem, når sådanne data er tilgængelige, til at foretage krydskontroller med andre tilgængelige data i overensstemmelse med artikel 109 og 110. Til det formål sikrer medlemsstaterne, at data fra det automatiske identifikationssystem for fiskerfartøjer, der fører deres flag, er tilgængelige for deres nationale fiskerikontrolmyndigheder.

Artikel 11

Fartøjssporingssystem

Når medlemsstaterne har klart belæg for, at det er omkostnings-effektivt i forhold til brug af traditionelle kontrolmetoder til sporing af fiskerfartøjer, anvender de et fartøjssporingssystem, der giver dem mulighed for at sammenholde positionsoplysninger fra telebilleder sendt til jorden via satellit eller andre tilsvarende systemer med de oplysninger, der modtages af fartøjsovervågningssystemet eller det automatiske identifikationssystem, med henblik på at påvise fiskerfartøjers tilstedeværelse i et givet område. Medlemsstaterne sørger for, at deres fiskeriovervågningscentre råder over den tekniske kapacitet til at bruge et fartøjssporingssystem.

Artikel 12

Overførsel af data i overvågningsøjemed

Data fra fartøjsovervågningssystemet, det automatiske identifikationssystem og fartøjssporingssystemet, som indsamles i forbindelse med denne forordning, kan sendes til EF-agenturerne og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der varetager overvågning med henblik på søfartssikkerhed, grænsekontrol, beskyttelse af havmiljøet og generel retshåndhævelse.

Artikel 13

Ny teknologi

1. Rådet kan med hjemmel i traktatens artikel 37 træffe beslutning om forpligtelsen til at bruge elektronisk overvågningsudstyr og sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse. Med henblik på at vurdere, hvilken teknologi der skal anvendes, gennemfører medlemsstaterne på eget initiativ eller i samarbejde med Kommissionen eller det organ, den udpeger, pilotprojekter vedrørende sporbarhedsværktøjer såsom genetisk analyse før den 1. juni 2013.

2. Rådet kan med hjemmel i traktatens artikel 37 træffe beslutning om indførelse af anden ny fiskerikontrolteknologi, når sådan teknologi på en omkostningseffektiv måde fører til bedre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

AFSNIT IV

FISKERIKONTROL

KAPITEL I

Kontrol med udnyttelsen af fiskerimuligheder

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 14

Udfyldelse og forelæggelse af fiskerilogbog

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i flerårige planer skal førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover føre en fiskerilogbog over deres aktiviteter med specifik angivelse af alle mængder af hver art, der fanges og opbevares om bord, over 50 kg, udtrykt i levende vægt.

2. Den i stk. 1 omhandlede fiskerilogbog skal især indeholde følgende oplysninger:

- a) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn
- b) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
- c) fangstdatoen
- d) afsejlingsdatoen fra og ankomstdatoen til havn samt fangstrejsens varighed
- e) type redskaber, maskestørrelse og -dimension
- f) de skønnede mængder af hver art i kilogram levende vægt eller eventuelt antallet af fisk
- g) antallet af fiskeriaktiviteter.

3. Den tilladte tolerance for de i fiskerilogbogen registrerede skøn over, hvor store mængder fisk i kilogram der er om bord, er 10 % for alle arter.

4. Førere af EF-fiskerfartøjer skal i deres fiskerilogbog også registrere alle skønnede udsmid over 50 kg udtrykt i levende vægt for alle arter.

5. I fiskerier, der er omfattet af en EF-fiskeriindsatsordning, skal førere af EF-fiskerfartøjer i deres fiskerilogbøger registrere og gøre rede for, hvor lang tid de har opholdt sig i et område, på følgende måde:

- a) med hensyn til trukne redskaber:
 - i) hver indsejling i og udsejling af havn beliggende i det pågældende område
 - ii) hver indsejling i og udsejling af havområder, for hvilke der gælder særlige regler for adgang til farvande og ressourcer

- iii) fangster om bord efter art i kilogram levende vægt på tidspunktet for udsejling af området eller før indsejling i en havn beliggende i det pågældende område

b) med hensyn til passive redskaber:

- i) hver indsejling i og udsejling af havn beliggende i det pågældende område
- ii) hver indsejling i og udsejling af havområder, for hvilke der gælder særlige regler for adgang til farvande og ressourcer
- iii) dato og klokkeslæt for sætning eller gensætning af passive redskaber i disse områder
- iv) dato og klokkeslæt for afslutning af fiskeri med passive redskaber
- v) fangster om bord efter art i kilogram levende vægt på tidspunktet for udsejling af området eller før indsejling i en havn beliggende i det pågældende område.

6. Førere af EF-fiskerfartøjer skal fremlægge fiskerilogbogsoplysningerne snarest muligt og senest 48 timer efter landing:

- a) til deres flagmedlemsstat og
- b) hvis landingen har fundet sted i en anden medlemsstats havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende havnemedlemsstat.

7. Ved omregning af vægten af opbevaret eller forarbejdet fisk til levende vægt anvender førere af EF-fiskerfartøjer den omregningsfaktor, der er fastsat efter proceduren i artikel 119.

8. Førere af tredjelandsfiskerfartøjer, der fisker i EF-farvande, registrerer de i denne artikel omhandlede oplysninger på samme måde som førere af EF-fiskerfartøjer.

9. Fartøjsføreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i fiskerilogbogen, er nøjagtige.

10. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 15

Elektronisk udfyldelse og indsendelse af fiskerilogbogsdata

1. Førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover registrerer de i artikel 14 omhandlede oplysninger elektronisk og sender dem elektronisk til flagmedlemsstatens kompetente myndighed mindst en gang om dagen.

2. Førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover fremsender de i artikel 14 omhandlede oplysninger på anmodning fra flagstatens kompetente myndighed og fremsender under alle omstændigheder de relevante fiskerilogbogsoplysninger efter afslutning af fiskeriet og inden anløb af havn.

3. Stk. 1 finder anvendelse:

- a) fra den 1. januar 2012 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, men mindre end 15 meter
- b) fra den 1. juli 2011 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover men mindre end 24 meter og
- c) fra den 1. januar 2010 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 24 meter eller derover.

4. En medlemsstat kan fritage førerne af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 15 meter, som fører denne stats flag, fra stk. 1, hvis de:

- a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller
- b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

5. Førere af EF-fiskerfartøjer, der registrerer og indberetter deres fiskeridata elektronisk, fritages for forpligtelsen til at føre fiskerilogbog, landingsopgørelser og omladningsopgørelser i papirform.

6. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler om anvendelse af elektroniske indberetningssystemer på fartøjer, der fører deres flag, i de farvande, der hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion. De fartøjer, der er omfattet af sådanne aftaler, fritages i de pågældende farvande for at føre fiskerilogbog i papirform.

7. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at førere af fiskerfartøjer, der fører dens flag, fra den 1. januar 2010 registrerer og sender de i artikel 14 omhandlede oplysninger elektronisk.

8. En kystmedlemsstats kompetente myndigheder accepterer elektroniske rapporter fra flagmedlemsstaten med de data fra fiskerfartøjer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

9. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 16

Fiskerfartøjer, der er fritaget for fiskerilogbogskrav

1. Hver medlemsstat overvåger i form af stikprøvekontrol de aktiviteter, der udøves af fiskerfartøjer, som er fritaget for kravene i artikel 14 og 15, for at sikre, at sådanne fartøjer overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede overvågning udarbejder hver medlemsstat en prøvetagningsplan på grundlag af metoder vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 119 og sender den hvert år senest den 31. januar til Kommissionen med angivelse af, hvilke metoder der er anvendt ved udarbejdelse af planen. Prøvetagningsplanerne skal så vidt muligt være stabile over tid og standardiserede inden for de relevante geografiske områder.

3. Medlemsstater, der kræver, at fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter, som fører deres flag, skal fremlægge fiskerilogbøger som omhandlet i artikel 14 i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, fritages for forpligtelsen i denne artikels stk. 1 og 2.

4. Uanset denne artikels stk. 1 og 2 accepteres salgsnotaer, der forelægges i overensstemmelse med artikel 62 og 63, som en alternativ foranstaltning til prøvetagningsplaner.

Artikel 17

Forhåndsmeddelelse

1. Førerne af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, som deltager i fiskerier efter bestande, der er omfattet af en flerårig plan, og som er forpligtet til at registrere fiskerilogbogsoplysninger elektronisk efter bestemmelserne i artikel 15, meddeler mindst fire timer før det forventede ankomst-tidspunkt i havn de kompetente myndigheder i deres flagmedlemsstat følgende oplysninger:

- a) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn
- b) navnet på bestemmelseshavnen og anløbsformålet, f.eks. landing, omladning eller adgang til tjenester
- c) datoer for fangstrejsen og de relevante geografiske områder, hvor fangsterne er taget
- d) forventet dato og klokkeslæt for ankomst i havn
- e) mængden af hver art, der er registreret i fiskerilogbogen
- f) mængden af hver art, der skal landes eller omlades.

2. Når et EF-fiskerfartøj ønsker at anløbe en havn i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, skal de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten straks ved modtagelsen videresende den elektroniske forhåndsmeddelelse til den pågældende kystmedlemsstats kompetente myndigheder.

3. De kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten kan give tilladelse til en tidligere indsejling i havn.

4. De elektroniske fiskerilogbogsdata, der er omhandlet i artikel 15, og den elektroniske forhåndsmeddelelse kan sendes i én elektronisk overførsel.

5. Føreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i den elektroniske forhåndsmeddelelse, er nøjagtige.

6. Efter proceduren i artikel 119 kan Kommissionen fritage visse kategorier af fiskerfartøjer for forpligtelsen i stk. 1 i en begrænset periode, der kan forlænges, eller træffe beslutning om en anden meddelelsesperiode under hensyntagen blandt andet til typen af fiskevarer og afstanden mellem fiskepladserne, landingsstederne og de havne, hvor de pågældende fiskerfartøjer er registreret.

Artikel 18

Forhåndsmeddelelse af landing i en anden medlemsstat

1. Førerne af EF-fiskerfartøjer, der ikke er forpligtet til at registrere fiskerilogbogsoplysninger elektronisk, før bestemmelserne i artikel 15, stk. 3, er trådt i kraft, og som ønsker at anvende en havn eller landingsfaciliteter i en anden kystmedlemsstat end deres flagmedlemsstat, meddeler mindst fire timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn de kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten de oplysninger, der er nævnt i artikel 17, stk. 1.

2. De kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten kan give tilladelse til en tidligere indsejling.

Artikel 19

Tilladelse til at anløbe havn

De kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten kan nægte fiskerfartøjer at anløbe havn, hvis de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17 og 18, ikke er fuldstændige, undtagen i tilfælde af force majeure.

Artikel 20

Omladningsaktiviteter

1. Det er forbudt at omlade fisk på havet i EF-farvande. Omladning må kun finde sted, forudsat at der er givet tilladelse og betingelserne i denne forordning er opfyldt, i havne eller steder tæt på kysten i medlemsstater, der er udpeget til dette formål, og på de betingelser, der er fastlagt i artikel 43, stk. 5.

2. Hvis omladningen afbrydes, kan der kræves tilladelse til at genoptage den.

3. Ved anvendelsen af denne artikel anses flytning, partrawlingsaktiviteter og fiskeriaktiviteter mellem to eller flere EF-fiskerfartøjer ikke som omladning.

Artikel 21

Udfyldelse og forelæggelse af omladningsopgørelse

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i flerårige planer udfylder førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover, som er involveret i en omladningsaktivitet, en omladningsopgørelse, der specifikt angiver alle mængder af hver art, der omlades eller modtages, over 50 kg, udtrykt i levende vægt.

2. Den i stk. 1 omhandlede omladningsopgørelse skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- både det omladende og det modtagende fiskerfartøjs eksterne identifikationsnummer og navn
- FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
- de skønnede mængder af hver art i kilogram produktvægt, fordelt efter produktets behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk
- det modtagende fiskerfartøjs bestemmelseshavn
- den udpegede omladningshavn.

3. Den tilladte tolerance for de i omladningsopgørelsen registrerede skøn over, hvor store mængder fisk i kilogram der omlades eller modtages, er 10 % for alle arter.

4. Førerne af både det omladende og det modtagende fiskerfartøj skal hver især snarest muligt og senest 48 timer efter omladningen indsende en omladningsopgørelse:

- til deres flagmedlemsstat(er) og
- hvis omladningen har fundet sted i en anden medlemsstats havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende havnemedlemsstat.

5. Førerne af både det omladende og det modtagende fiskerfartøj er hver især ansvarlige for, at de data, der indføres i omladningsopgørelsen, er nøjagtige.

6. Efter proceduren i artikel 119 kan Kommissionen fritage visse kategorier af fiskerfartøjer for forpligtelsen i stk. 1 i en begrænset periode, der kan forlænges, eller træffe beslutning om en anden meddelelsesperiode under hensyntagen blandt andet til typen af fiskevarer og afstanden mellem fiskepladserne, omladningsstederne og de havne, hvor de pågældende fiskerfartøjer er registreret.

7. Omladningsopgørelsesprocedurer og -formularer fastlægges efter proceduren i artikel 119.

Artikel 22

Elektronisk udfyldelse og indsendelse af omladningsopgørelsesdata

1. Førere af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover registrerer de i artikel 21 omhandlede oplysninger elektronisk og sender dem elektronisk til flagmedlemsstatens kompetente myndighed inden 24 timer efter afslutningen af omladningen.

2. Stk. 1 finder anvendelse:

- a) fra den 1. januar 2012 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, men mindre end 15 meter
- b) fra den 1. juli 2011 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, men mindre end 24 meter og
- c) fra den 1. januar 2010 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 24 meter eller derover.

3. En medlemsstat kan fritage førerne af EF-fartøjer med en længde overalt på mindre end 15 meter, som fører denne stats flag, fra bestemmelserne i stk. 1, hvis de:

- a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller
- b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

4. En kystmedlemsstats kompetente myndigheder accepterer elektroniske rapporter fra flagmedlemsstaten med de data fra fiskerfartøjer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

5. Når et EF-fiskerfartøj omlader sine fangster i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, videresender de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten straks efter modtagelsen omladningsopgørelsesdataene elektronisk til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor fangsten er blevet omladet, og hvor fangsten skal landes.

6. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at førere af fiskerfartøjer, der fører dens flag, fra den 1. januar 2010 registrerer og sender de i artikel 21 omhandlede oplysninger elektronisk.

7. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 23

Udfyldelse og forelægning af landingsopgørelse

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i flerårige planer udfylder føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på 10 meter eller derover eller dennes repræsentant en landingsopgørelse og anfører specifikt alle mængder af hver art, der er landet.

2. Den i stk. 1 omhandlede landingsopgørelse skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn
- b) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
- c) mængderne af hver art i kilogram produktvægt, fordelt efter produktets behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk
- d) landingshavnen.

3. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller dennes repræsentant indsender snarest muligt og senest 48 timer efter afslutningen af landingen landingsopgørelsen:

- a) til sin flagmedlemsstat og
- b) hvis landingen har fundet sted i en anden medlemsstats havn, til de kompetente myndigheder i den pågældende havnemedlemsstat.

4. Føreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i landingsopgørelsen, er nøjagtige.

5. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 24

Elektronisk udfyldelse og indsendelse af landingsopgørelsesdata

1. Føreren af et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på 12 meter eller derover eller dennes repræsentant registrerer de i artikel 23 omhandlede oplysninger elektronisk og sender dem elektronisk til flagmedlemsstatens kompetente myndighed inden 24 timer efter afslutningen af landingen.

2. Stk. 1 finder anvendelse:

- a) fra den 1. januar 2012 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, men mindre end 15 meter
- b) fra den 1. juli 2011 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, men mindre end 24 meter og
- c) fra den 1. januar 2010 for EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på 24 meter eller derover.

3. En medlemsstat kan fritage førerne af EF-fartøjer med en længde overalt på mindre end 15 meter, som fører denne stats flag, fra stk. 1,

- a) hvis de udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande, eller

- b) hvis de aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

4. Når et EF-fiskerfartøj lander sine fangster i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, videresender de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten straks efter modtagelsen landingsopgørelsesdataene elektronisk til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor fangsten blev landet.

5. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller dennes repræsentant, som registrerer de i artikel 23 omhandlede oplysninger elektronisk, og som lander sin fangst i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten, er fritaget fra kravet om at indsende en landingsopgørelse i papirform til kystmedlemsstaten.

6. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at førere af fiskerfartøjer, der fører dens flag, fra den 1. januar 2010 registrerer og sender de i artikel 23 omhandlede oplysninger elektronisk.

7. En kystmedlemsstats kompetente myndigheder accepterer elektroniske rapporter fra flagmedlemsstaten med de data fra fiskerfartøjer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

8. Landingsopgørelsesprocedurer og -formularer fastlægges efter proceduren i artikel 119.

Artikel 25

Fartøjer, der er fritaget for krav om landingsopgørelse

1. Hver medlemsstat overvåger i form af stikprøvekontrol de aktiviteter, der udøves af fiskerfartøjer, som er fritaget for de i artikel 23 og 24 omhandlede krav om landingsopgørelse, for at sikre, at sådanne fartøjer overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede overvågning udarbejder hver medlemsstat en prøvetagningsplan på grundlag af metoder vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 119 og sender den hvert år senest den 31. januar til Kommissionen med angivelse af, hvilke metoder der er anvendt ved udarbejdelse af planen. Prøvetagningsplanerne skal så vidt muligt være stabile over tid og standardiserede inden for de relevante geografiske områder.

3. Medlemsstater, der kræver, at fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter, som fører deres flag, fremlægger landingsopgørelser som omhandlet i artikel 23 i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, fritages for forpligtelsen i denne artikels stk. 1 og 2.

4. Uanset stk. 1 og 2 accepteres salgsnotaer, der forelægges i overensstemmelse med artikel 62 og 63, som en alternativ foranstaltning til prøvetagningsplaner.

Afdeling 2

Kontrol af fiskeriindsatsen

Artikel 26

Overvågning af fiskeriindsatsen

1. Medlemsstaterne kontrollerer overholdelsen af ordningerne vedrørende fiskeriindsatsen i de geografiske områder, hvor den maksimalt tilladte fiskeriindsats finder anvendelse. De sikrer, at fiskerfartøjer, der fører deres flag, ikke befinder sig i et geografisk område, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, når de medfører eller eventuelt anvender et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller de eventuelt udøver fiskeri, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, medmindre den maksimalt tilladte fiskeriindsats, de har til rådighed, ikke er overskredet, og den indsats, der er til rådighed for det enkelte fiskerfartøj, ikke er opbrugt.

2. Når et fiskerfartøj, der medfører eller eventuelt anvender et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen eller udøver fiskeri, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, i løbet af samme dag passerer to eller flere geografiske områder, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, skal dets fiskeriindsats med forbehold af særlige regler modregnes i den maksimalt tilladte fiskeriindsats for de pågældende fiskeredskaber eller det pågældende fiskeri og det pågældende geografiske område, hvor den største del af tiden blev tilbragt den pågældende dag.

3. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, under en bestemt fangstrejse i et geografisk område, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, har tilladt et fiskerfartøj at anvende mere end ét fiskeredskab eller fiskeredskaber, der tilhører mere end én gruppe af fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, modregnes fiskeriindsatsen under denne fangstrejse samtidigt i den maksimalt tilladte fiskeriindsats, der er til rådighed for denne medlemsstat, og for hvert af de pågældende fiskeredskaber eller grupper af fiskeredskaber og det pågældende geografiske område.

4. Hvis fiskeredskaber tilhører samme gruppe af fiskeredskaber, der er omfattet af ordningen vedrørende fiskeriindsatsen, modregnes fiskeriindsatsen i et geografisk område fra fartøjer, der medfører sådanne redskaber, kun én gang i den maksimalt tilladte fiskeriindsats for den pågældende gruppe af fiskeredskaber og det pågældende geografiske område.

5. Medlemsstaterne regulerer deres flådes fiskeriindsats i geografiske områder, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, når de medfører eller eventuelt anvender et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller udøver fiskeri, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, ved at træffe passende foranstaltninger, hvis den maksimalt tilladte fiskeriindsats er ved at være nået, for at sikre, at fiskeriindsatsen ikke overstiger de fastsatte begrænsninger.

6. Ved en dag til stede i et område forstås enhver sammenhængende periode på 24 timer eller del deraf, hvor et fiskerfartøj er til stede i det geografiske område og ude af havn eller eventuelt anvender sine fiskeredskaber. Den medlemsstat, hvis flag det pågældende fiskerfartøj fører, bestemmer, fra hvilket tidspunkt den sammenhængende periode for en dag til stede i området skal måles. Ved en dag ude af havn forstås enhver sammenhængende periode på 24 timer eller del deraf, hvor et fiskerfartøj er ude af havn.

Artikel 27

Underretning om fiskeredskaber

1. I relevante geografiske områder, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, og hvor der er begrænsninger med hensyn til fiskeredskaber, eller hvor der er fastsat en maksimalt tilladt fiskeriindsats for forskellige fiskeredskaber eller grupper af fiskeredskaber, skal føreren af et fiskerfartøj eller dennes repræsentant med forbehold af specifikke bestemmelser inden en periode, der er omfattet af en maksimalt tilladt fiskeriindsats, underrette flagmedlemsstatens kompetente myndigheder om, hvilken form eller eventuelt hvilke former for fiskeredskaber han påtænker at anvende i den kommende periode. Fiskerfartøjet må ikke fiske i det geografiske område, der er omfattet af ordningen vedrørende fiskeriindsatsen, før denne meddelelse foreligger.

2. Hvis ordningen vedrørende fiskeriindsatsen tillader anvendelse i et geografisk område af redskaber, der tilhører mere end én gruppe af fiskeredskaber, er anvendelsen af mere end ét fiskeredskab under en fangstrejse undergivet forudgående godkendelse fra flagmedlemsstaten.

Artikel 28

Indsatsrapport

1. Hvis Rådet træffer afgørelse herom for EF-fiskerfartøjer, der ikke er udstyret med et funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem som omhandlet i artikel 9 eller ikke indsender fiskerilogbogsoplysninger elektronisk som omhandlet i artikel 15, og som er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, skal førerne af disse fiskerfartøjer umiddelbart inden indsejling i og udsejling fra et geografisk område, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, pr. telex, fax, telefon eller e-mail, der registreres behørigt af modtageren, eller via en radiostation, der er godkendt efter fællesskabsbestemmelserne, meddele følgende oplysninger i form af en fiskeriindsatsrapport til deres flagmedlemsstats kompetente myndigheder og, når det er relevant, til kystmedlemsstaten:

- a) navn, eksternt identifikationsmærke, radiokaldesignal og navn på fiskerfartøjets fører
- b) den geografiske position for det fiskerfartøj, meddelelsen vedrører
- c) dato og tidspunkt for indsejling i og udsejling fra området og eventuelt dele heraf.

- d) fangsten om bord efter art i kilogram levende vægt.

2. Medlemsstater kan, i overensstemmelse med medlemsstater, der er berørt af deres fiskerfartøjers fiskeriaktiviteter, gennemføre alternative kontrolforanstaltninger for at sikre, at indsatsrapporтерingsforpligtelserne overholdes. Disse foranstaltninger skal være lige så effektive og gennemsigtige som de rapporteringsforpligtelser, der er fastlagt i stk. 1, og skal meddeles Kommissionen, inden de gennemføres.

Artikel 29

Undtagelser

1. Et fiskerfartøj, der medfører fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, kan gennemsejle et geografisk område, der er omfattet af denne ordning vedrørende fiskeriindsatsen, hvis det ikke har en tilladelse til at fiske i det pågældende geografiske område, eller det på forhånd har underrettet sine kompetente myndigheder om, at det vil foretage en gennemsejling. Mens fiskerfartøjet befinder sig i det geografiske område skal eventuelle fiskeredskaber, der er omfattet af denne ordning vedrørende fiskeriindsatsen, og som medføres om bord, være fastgjort og stuvet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 47.

2. En medlemsstat kan vælge ikke at modregne et fiskerfartøjs ikke-fiskerirelaterede aktiviteter i et geografisk område, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, i en eventuel tilgængelig maksimal tilladt fiskeriindsats, forudsat at det pågældende fiskerfartøj underretter sin flagmedlemsstat om, at det har til hensigt at udøve sådanne aktiviteter, hvad aktiviteterne går ud på, og forudsat at det tilbageleverer sin fiskeritilladelse for det pågældende tidsrum. Et sådant fiskerfartøj må ikke medføre fiskeredskaber eller fisk i dette tidsrum.

3. En medlemsstat kan vælge ikke at modregne nogen maksimal tilladt fiskeriindsats for et fiskerfartøj, der har været til stede i et geografisk område, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, men som ikke kunne fiske, fordi det assisterede et andet fiskerfartøj i nød eller transporterede en tilskadekommen, der havde brug for omgående lægebehandling. Senest en måned efter at have truffet en sådan beslutning underretter flagmedlemsstaten Kommissionen og forelægger dokumentation for den ydede assistance.

Artikel 30

Opbrugt fiskeriindsats

1. Med forbehold af artikel 29 og artikel 31 skal et fiskerfartøj, der i et geografisk område, hvor fiskeredskaber er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, medfører et eller flere sådanne fiskeredskaber, blive i havn eller uden for det pågældende geografiske område i den resterende del af den periode, hvor denne ordning vedrørende fiskeriindsatsen finder anvendelse, hvis
 - a) det har opbrugt den andel af den maksimalt tilladte fiskeriindsats, det har fået tildelt for dette geografiske område og de pågældende fiskeredskaber, eller

b) den maksimalt tilladte fiskeriindsats for dette geografiske område og de pågældende fiskeredskaber, og som er stillet til rådighed for dets flagmedlemsstat, er opbrugt.

2. Med forbehold af artikel 29 må et fiskerfartøj i et geografisk område, hvor et fiskeri er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, ikke udøve et sådant fiskeri i det pågældende område, hvis

a) det har opbrugt den andel af den maksimalt tilladte fiskeriindsats, det har fået tildelt for dette geografiske område og det pågældende fiskeri, eller

b) den maksimalt tilladte fiskeriindsats for dette geografiske område og det pågældende fiskeri, og som er stillet til rådighed for dets flagmedlemsstat, er opbrugt.

Artikel 31

Fiskerfartøjer, der er udelukket fra anvendelsen af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen

Denne afdeling finder ikke anvendelse på fiskerfartøjer i det omfang, de er fritaget fra anvendelse af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen.

Artikel 32

Detaljerede regler

Detaljerede regler for anvendelse af denne afdeling kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

Afdeling 3

Medlemsstaternes registrering og udveksling af data

Artikel 33

Registrering af fangster og fiskeriindsats

1. Hver flagmedlemsstat registrerer alle relevante data, især de data, der er omhandlet i artikel 14, 21, 23, 28 og 62 i denne forordning, om fiskerimuligheder som omhandlet i dette kapitel, udtrykt både som landinger og eventuelt fiskeriindsats, og opbevarer de originale data i en periode på tre år eller længere i overensstemmelse med de nationale regler.

2. Med forbehold af specifikke bestemmelser i EF-lovgivningen meddeler hver flagmedlemsstat før den 15. i hver måned elektronisk Kommissionen eller det organ, den har udpeget, de aggregerede data for:

a) mængder af hver bestand eller gruppe af bestande, der er undergivet TAC eller kvoter, og som er landet i den foregående måned, og

b) fiskeriindsatsen i den foregående måned for hvert fiskeriområde, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller eventuelt for hvert fiskeri, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen.

3. Uanset stk. 2, litra a), registrerer medlemsstaterne for så vidt angår mængder, der landes fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2010, de mængder, der er landet af fiskerfartøjer fra andre medlemsstater i deres havn, og meddeler Kommissionen dem efter proceduren i denne artikel.

4. Hver flagmedlemsstat meddeler inden udgangen af den første måned i hvert kalenderkvartal ad elektronisk vej Kommissionen de aggregerede mængder af andre bestande end dem, der er omhandlet i stk. 2, som blev landet i det foregående kvartal.

5. Alle fangster af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande, som tages af EF-fiskerfartøjer, afskrives på de kvoter, der for den pågældende bestand eller gruppe af bestande er tildelt flagmedlemsstaten, uanset landingsstedet.

6. Fangster, der tages som led i videnskabelig forskning, og som afsættes og sælges, modregnes i den kvote, der gælder for flagmedlemsstaten, såfremt de overstiger 2 % af de pågældende kvoter. Artikel 12, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾ finder ikke anvendelse på videnskabelige forskningstogter, hvor sådanne fangster tages.

7. Med forbehold af afsnit XII kan medlemsstaterne indtil den 30. juni 2011 gennemføre pilotprojekter sammen med Kommissionen og det organ, den har udpeget, om fjernadgang i realtid til medlemsstaternes data, der er registreret og valideret i overensstemmelse med denne forordning. Dataadgangsformatet og -procedurerne skal gennemgås og testes. Medlemsstaterne meddeler inden den 1. januar 2011 Kommissionen, om de har planer om at gennemføre pilotprojekter. Fra den 1. januar 2012 kan Rådet beslutte, at medlemsstaternes indsendelse af data til Kommissionen skal ske på en anden måde og med en anden hyppighed.

8. Med undtagelse af fiskeriindsatsen fra fiskerfartøjer, der er udelukket fra anvendelsen af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, modregnes al fiskeriindsats fra EF-fiskerfartøjer, der medfører eller eventuelt anvender et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller udøver fiskeri, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen i et geografisk område, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, i den maksimalt tilladte fiskeriindsats for dette geografiske område og disse fiskeredskaber eller fiskeri, og som er stillet til rådighed for flagmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

9. Fiskeriindsats som led i videnskabelig forskning, der gennemføres af et fartøj, der medfører et eller flere fiskeredskaber, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen, eller udøver fiskeri, der er omfattet af en ordning vedrørende fiskeriindsatsen i et geografisk område, der er omfattet af den pågældende ordning vedrørende fiskeriindsatsen, modregnes i den maksimalt tilladte fiskeriindsats for disse fiskeredskaber eller fiskeri og for et sådant geografisk område i dets flagmedlemsstat, hvis de fangster, der tages i forbindelse med denne indsats, afsættes og sælges, såfremt de overstiger 2 % af den tildelte fiskeriindsats. Artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 199/2008 finder ikke anvendelse på videnskabelige forskningstogter, hvor sådanne fangster tages.

10. Kommissionen kan vedtage de formater, der skal anvendes ved fremsendelse af de data, der er omhandlet i denne artikel, efter proceduren i artikel 119.

Artikel 34

Data om opbrugte fiskerimuligheder

En medlemsstat skal straks meddele det til Kommissionen, når den fastslår, at:

- a) fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande taget af fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at udgøre 80 % af den pågældende kvote eller
- b) 80 % af den maksimale fiskeriindsats, der er knyttet til et fiskeredskab eller fiskeri og et geografisk område, samt alle eller en gruppe af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at være nået.

I så fald skal den, hvis Kommissionen anmoder herom, sende den mere detaljerede og hyppigere oplysninger end fastsat i artikel 33.

Afdeling 4

Lukning af fiskeriet

Artikel 35

Medlemsstaters lukning af fiskeriet

1. Hver medlemsstat fastsætter den dato, hvor:
 - a) fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande taget af fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at have opbrugt den pågældende kvote
 - b) den maksimalt tilladte fiskeriindsats, der er knyttet til et fiskeredskab eller fiskeri og et geografisk område, samt alle eller en gruppe af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at være nået.

2. Fra den i stk. 1 omhandlede dato skal de berørte medlemsstater forbyde fiskeri enten efter den bestand eller gruppe af bestande, hvis kvotaer er opbrugt, inden for det relevante fiskeri eller, når det medfører de relevante fiskeredskaber i det geografiske område, hvor den maksimalt tilladte fiskeriindsats er nået, fra alle eller en del af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, og især opbevaring om bord, omladning, flytning og landing af fisk taget efter den dato, og de skal fastsætte en dato, frem til hvilken omladning, overførsel og landing eller endelige fangstopgørelser tillades.

3. Den i stk. 2 omhandlede beslutning offentliggøres af den berørte medlemsstat og sendes straks til Kommissionen. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (C-udgaven) og på Kommissionens offentlige websted. Fra den dato, hvor beslutningen offentliggøres af den berørte medlemsstat, sørger medlemsstaterne for, at fiskerfartøjer eller en gruppe af de fartøjer i deres farvande eller på deres område, der fører den pågældende medlemsstats flag, ikke opbevarer de relevante fisk om bord eller omlader, flytter eller lander dem, eller, når de medfører de relevante fiskeredskaber i de relevante geografiske områder, andre fisk.

4. Kommissionen sørger for, at de meddelelser, den modtager i medfør af denne artikel, gøres elektronisk tilgængelige for medlemsstaterne.

Artikel 36

Kommissionens lukning af fiskeriet

1. Hvis Kommissionen finder, at en medlemsstat ikke har overholdt forpligtelsen til at meddele de månedlige data om fiskerimuligheder i henhold til artikel 33, stk. 2, kan den fastsætte en dato, hvor 80 % af den pågældende medlemsstats fiskerimuligheder anses for at være opbrugt, og den kan fastsætte den forventede dato, hvor fiskerimulighederne anses for at være opbrugt.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af oplysningerne i henhold til artikel 35 eller på eget initiativ finder, at de fiskerimuligheder, der er til rådighed for Fællesskabet, en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater, anses for at være opbrugt, meddeler Kommissionen de pågældende medlemsstater dette og forbyder fiskeri for så vidt angår det respektive område, det respektive redskab, den respektive bestand, den respektive gruppe af bestande eller den respektive flåde, der er involveret i det specifikke fiskeri.

Artikel 37

Korrigerende foranstaltninger

1. Når Kommissionen har forbudt fiskeri, fordi den skønner, at de fiskerimuligheder, som en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater eller Fællesskabet har til rådighed, er udtømte, og det viser sig, at en medlemsstat faktisk ikke har opbrugt sine fiskerimuligheder, finder denne artikel anvendelse.

2. Hvis den skade, medlemsstaten har lidt, fordi den fik forbud mod at fiske, før dens fiskerimuligheder var opbrugt, ikke er blevet elimineret, indføres der foranstaltninger med det formål på passende vis at afhjælpe den forårsagede skade efter proceduren i artikel 119. Sådanne foranstaltninger kan indebære, at fiskerimulighederne nedsættes for alle medlemsstater, der har overfisket, og at de således fratrukne mængder på passende vis tildeles de medlemsstater, hvis fiskeri blev forbudt, før deres fiskerimuligheder var opbrugt.

3. De i stk. 2 omhandlede nedsættelser og de tilsvarende tildelinger foretages, idet der først og fremmest tages hensyn til de arter og relevante geografiske områder, som fiskerimulighederne var fastsat for. De kan foretages i det år, skaden opstod, eller i det eller de efterfølgende år.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af de pågældende mængder vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Kontrol med flådeforvaltningen

Afdeling 1

Fiskerikapacitet

Artikel 38

Fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at gennemføre den nødvendige kontrol for at sikre, at den samlede kapacitet svarende til de fiskerilicenser, som en medlemsstat har udstedt, i GT og kW ikke på noget tidspunkt overskrider det maksimale kapacitetsniveau for den pågældende medlemsstat fastsat i henhold til:

- a) artikel 13 i forordning (EF) nr. 2371/2002
- b) forordning (EF) nr. 639/2004
- c) forordning (EF) nr. 1438/2003
- d) forordning (EF) nr. 2104/2004.

2. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel, navnlig for så vidt angår:

- a) registrering af fiskerfartøjer
- b) kontrol af fiskerfartøjernes maskineffekt
- c) kontrol af fiskerfartøjernes tonnage
- d) kontrol af fiskeredskabernes type, antal og specifikationer.

kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

3. Som led i den i artikel 118 omhandlede rapport informerer medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke kontrolmetoder der er anvendt, sammen med navne og adresser på de organer, der er ansvarlige for at gennemføre den i stk. 2 omhandlede kontrol.

Afdeling 2

Maskineffekt

Artikel 39

Overvågning af maskineffekt

1. Fiskeri med fiskerfartøjer, der er udstyret med maskiner, hvis effekt overstiger den effekt, der er anført i fiskerilicensen, er forbudt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at den certificerede maskineffekt ikke overskrides. Som led i den i artikel 118 omhandlede rapport informerer medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke kontrolforanstaltninger de har truffet for at sikre, at den certificerede maskineffekt ikke overskrides.

3. Medlemsstaterne kan helt eller delvis opkræve udgifterne til certificeringen af maskineffekt hos fiskerfartøjsoperatørerne.

Artikel 40

Certificering af maskineffekt

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for certificering af maskineffekt og udstedelse af maskincertifikater for EF-fiskerfartøjer, hvis fremdrivningsmaskineffekt overstiger 120 kilowatt (kW), bortset fra fartøjer, der udelukkende benytter passive redskaber, skraberedskaber, hjælpefartøjer og fartøjer, der udelukkende benyttes i akvakultur.

2. Nye fremdrivningsmaskiner, ombytningsfremdrivningsmaskiner og fremdrivningsmaskiner, der er blevet teknisk modificeret til fiskerfartøjer som nævnt i stk. 1, skal certificeres officielt af medlemsstaternes myndigheder, der bekræfter, at de ikke kan udvikle større maksimal kontinuerlig maskineffekt end anført i maskincertifikatet. En sådan godkendelse udstedes kun, hvis maskinen ikke kan udvikle større maksimal kontinuerlig maskineffekt end den anførte.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan overdrage certificeringen af maskineffekt til klassifikationsvirksomheder eller til andre operatører, der har den nødvendige ekspertise til at foretage teknisk undersøgelse af maskineffekt. De pågældende klassifikationsvirksomheder eller andre operatører må kun attestere, at en fremdrivningsmaskine ikke kan overskride den officielt anførte kraft, hvis der ikke er nogen mulighed for at øge fremdrivningsmaskinens ydelse til over den certificerede effekt.

4. Det er forbudt at benytte en ny fremdrivningsmaskine, en ombytningsfremdrivningsmaskine eller en fremdrivningsmaskine, der er blevet teknisk modificeret, medmindre den er blevet officielt certificeret af den pågældende medlemsstat.

5. Denne artikel finder anvendelse på fiskerfartøjer, der er omfattet af en fiskeriindsatsordning, fra den 1. januar 2012. For øvrige fiskerfartøjer finder den anvendelse fra den 1. januar 2013.

6. Detaljerede regler for anvendelse af denne afdeling vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 41

Kontrol af maskineffekt

1. Medlemsstaterne foretager efter en risikoanalyse kontrol af data på grundlag af en prøvetagningsplan baseret på den metode, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 119, for at tjekke, at maskineffekten stemmer, idet der gøres brug af alle de oplysninger, der er tilgængelige for forvaltningen om det pågældende fartøjs tekniske specifikationer. De skal navnlig tjekke oplysningerne i:

- a) registreringer i fartøjsovervågningssystemet
- b) fiskerilogbogen
- c) EIAPP-attesten (EIAPP = Engine International Air Pollution Prevention) udstedt for maskinen, jf. bilag VI til MARPOL 73/78-konventionen
- d) klassecertifikater udstedt af en anerkendt organisation, der udfører skibsinspektion og -syn som defineret i direktiv 94/57/EF
- e) fartstilladelsen
- f) EF-fiskerflåderegistret
- g) alle andre dokumenter, der indeholder relevante oplysninger om fartøjets maskineffekt eller andre tekniske specifikationer i den forbindelse.

2. Efter en analyse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, foretager medlemsstaterne, hvis der er indikationer for, at en maskine i et fiskerfartøj har større effekt end den, der er anført i fartøjets fiskerilicens, en fysisk kontrol af maskineffekten.

KAPITEL III

Kontrol af flerårige planer

Artikel 42

Omladning i havn

1. Fiskerfartøjer, der deltager i fiskerier, der er omfattet af en flerårig plan, må ikke omlade deres fangster til et andet fartøj i en udpeget havn eller steder tæt på kysten, medmindre de er blevet vejledt i overensstemmelse med artikel 60.

2. Uanset stk. 1 kan fiskerfartøjer omlade pelagiske fangster, der er omfattet af en flerårig plan i en udpeget havn eller steder tæt på kysten, og som ikke er blevet vejledt, forudsat at der er en kontrolobservatør eller embedsmand til stede om bord på det modtagende fartøj eller at en inspektion foretages, inden det modtagende fartøj afsejling efter omladningens afslutning. Føreren af det modtagende fartøj er ansvarlig for, at de kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten underrettes 24 timer før det modtagende fartøjs forventede afsejling. Kontrolobservatøren eller embedsmanden udpeges af de kompetente myndigheder i det modtagende fartøjs flagmedlemsstat. Hvis det modtagende fartøj deltager i fiskerier før eller efter at have modtaget sådanne fangster, skal det have kontrolobservatøren eller embedsmanden om bord indtil landingen af de modtagne fangster. Det modtagende fartøj skal lande de modtagne fangster i en havn i en medlemsstat, der er udpeget til dette formål i overensstemmelse med betingelserne i artikel 43, stk. 4, og hvor fangsten skal vejles i overensstemmelse med artikel 60 og 61.

Artikel 43

Udpegede havne

1. Rådet kan ved vedtagelsen af en flerårig plan træffe beslutning om en tærskel for levende vægt af arter, der er omfattet af en flerårig plan, over hvilken et fiskerfartøj skal lande sine fangster i en udpeget havn eller et sted tæt på kysten.

2. Hvis der skal landes mere end den i stk. 1 omhandlede tærskel af fisk, sørger føreren af et EF-fiskerfartøj for, at denne landing kun foretages i en udpeget havn eller et sted tæt på kysten i Fællesskabet.

3. Når den flerårige plan anvendes inden for rammerne af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, kan landingerne eller omladningerne finde sted i havne, der tilhører en kontraherende part eller en ikke-kontraherende part i den pågældende organisation, efter de regler, der er fastlagt af den pågældende regionale fiskeriforvaltningsorganisation.

4. Hver medlemsstat udpeger havne eller steder tæt på kysten, hvor landinger i henhold til stk. 2 skal finde sted.

5. For at en havn eller et sted tæt på kysten kan få status af udpeget havn, skal følgende betingelser være opfyldt:

- a) fastlagte landings- eller omladningstidsrum
- b) fastlagte landings- eller omladningssteder
- c) fastlagte inspektions- og overvågningsprocedurer

6. Hvis en havn eller et sted tæt på kysten er blevet udpeget som havn for landing af en bestemt art, der er omfattet af en flerårig plan, kan den anvendes til landing af enhver anden art.

7. Medlemsstaterne fritages for stk. 5, litra c), hvis det nationale kontrolhandlingsprogram, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 46, indeholder en plan for, hvorledes kontrollen skal gennemføres i udpegede havne, således at der sikres det samme kontrolniveau fra de kompetente myndigheders side. Planen anses for tilfredsstillende, hvis den godkendes af Kommissionen efter proceduren i artikel 119.

Artikel 44

Separat stuvning af demersale fangster, der er omfattet af flerårige planer

1. Alle fangster af demersale bestande, der er omfattet af en flerårig plan, og som opbevares om bord på et EF-fiskerfartøj med en længde overalt på 12 meter eller derover, skal lægges i kasser, rum eller beholdere separat for hver af disse bestande på en sådan måde, at de kan identificeres fra andre kasser, rum eller beholdere.

2. Førere af EF-fiskerfartøjer skal opbevare fangsterne af demersale bestande, der er omfattet af en flerårig plan, i overensstemmelse med en stuvningsplan, der beskriver, hvor de forskellige arter opbevares i lasten.

3. Det er forbudt at opbevare enhver fangstmængde af demersale bestande, der er omfattet af en flerårig plan, sammen med andre fiskevarer i en kasse, rum eller beholder om bord på et EF-fiskerfartøj.

Artikel 45

Kvoteutnyttelse i realtid

1. Når akkumulerede fangster af bestande, der er omfattet af en flerårig plan, har nået en bestemt tærskelmængde af den nationale kvote, skal fangstdata sendes hyppigere til Kommissionen.

2. Rådet træffer afgørelse om den relevante tærskelmængde, der skal anvendes, og om, hvor hyppigt de i stk. 1 omhandlede data skal indsendes.

Artikel 46

Nationale kontrolhandlingsprogrammer

1. Medlemsstaterne opstiller et nationalt kontrolhandlingsprogram for hver flerårig plan. Alle nationale kontrolhandlingsprogrammer meddeles Kommissionen eller gøres tilgængelige på den sikre del af medlemsstaternes websted i henhold til artikel 115, litra a).

2. Medlemsstaterne fastsætter specifikke inspektionsbenchmark i overensstemmelse med bilag I. Disse benchmarks defineres i overensstemmelse med risikostyring og revideres med regelmæssige mellemrum på grundlag af en analyse af de opnåede resultater. Inspektionsbenchmarkene skal gradvist udvikles, indtil de målbenchmark, der er defineret i bilag I, er nået.

KAPITEL IV

Kontrol med tekniske foranstaltninger

Afdeling 1

Brug af fiskeredskaber

Artikel 47

Fiskeredskaber

I fiskerier, hvor det ikke er tilladt at anvende mere end én type redskaber, skal alle andre redskaber fastgøres og stuves, så de ikke umiddelbart kan bruges, i overensstemmelse med følgende betingelser:

- a) net, synk og lignende redskaber skal være adskilt fra dens skovle og dens slæbe- og trawliner samt wirer
- b) net, der befinder sig på eller over dækket, skal være solidt fastgjort og stuvet
- c) langliner skal være stuvet på de nedre dæk.

Artikel 48

Bjergning af tabte redskaber

1. Et EF-fiskerfartøj skal have udstyr om bord til bjergning af tabte redskaber.

2. Føreren af et EF-fiskerfartøj, der har tabt redskaber eller en del deraf, skal søge at bjerge dem hurtigst muligt.

3. Hvis de tabte redskaber ikke kan bjerger, skal fartøjets fører inden for 24 timer meddele følgende til den kompetente myndighed i sin flagmedlemsstat, som derefter underretter den kompetente myndighed i kystmedlemsstaten:

- a) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn
- b) arten af de tabte redskaber
- c) tidspunktet for tabet af redskaberne
- d) position, hvor redskaberne blev tabt
- e) foranstaltninger, der er truffet for at bjerge redskaberne.

4. Hvis redskaber, der bjerger af medlemsstaternes myndigheder, ikke er rapporteret som tabt, kan disse myndigheder inddrive omkostningerne hos føreren af det fiskerfartøj, der har tabt redskaberne.

5. En medlemsstat kan fritage EF-fartøjer med en længde overalt på mindre end 12 meter, som fører denne stats flag, fra kravet i stk. 1, hvis de:

- a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller
- b) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejlingen til hjemkomsten i havn.

Artikel 49

Fangstsammensætning

1. Hvis fangster, der har været opbevaret om bord på et EF-fiskerfartøj, er taget med net med forskellige mindstemaskestørrelser på samme fangstrejse, skal artssammensætningen beregnes for hver del af fangsten, der er taget under forskellige betingelser. Med henblik herpå skal alle ændringer i forhold til den tidligere benyttede maskestørrelse samt fangstsammensætningen om bord, når der foretages sådanne ændringer, indføres i fiskerilogbogen.

2. Der kan efter proceduren i artikel 119 vedtages detaljerede regler for, hvorledes der om bord for hver art skal udarbejdes og ajourføres en lasteplan over forarbejdede produkter med angivelse af, hvor de opbevares i lasten, jf. dog. artikel 44.

Afdeling 2

Kontrol af områder med fiskeribegrænsning

Artikel 50

Kontrol af områder med fiskeribegrænsning

1. EF-fiskerfartøjers og tredjelandfiskerfartøjers aktiviteter i fiskeriområder, hvor Rådet har fastlagt et område med fiskeribegrænsning, kontrolleres af kystmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter, som skal have et system til at opspore og registrere fartøjernes indsejling i, gennemsejling af og udsejling af området med fiskeribegrænsning.

2. Ud over stk. 1 fastsætter Rådet en dato, fra hvilken fiskerfartøjerne skal have et funktionsdygtigt system om bord, som var-skor føreren om indsejling i og udsejling af et område med fiskeribegrænsning.

3. Dataoverførsel skal finde sted mindst én gang hvert 30. minut, når et fiskerfartøj sejler ind i et område med fiskeribegrænsning.

4. Gennemsejling af et område med fiskeribegrænsning er tilladt for alle fiskerfartøjer, som ikke har tilladelse til at fiske i sådanne områder, på følgende betingelser:

- a) alle fiskeredskaber om bord skal være fastgjort og stuvet under gennemsejling, og
- b) hastigheden under gennemsejling skal være mindst seks knob, undtagen i force majeure-tilfælde og under ugunstige forhold. I sådanne tilfælde skal fartøjets fører omgående underrette flagmedlemsstatens overvågningscenter, som derefter underretter de kompetente myndigheder i kystmedlemsstaten.

5. Denne artikel finder anvendelse på EF-fiskerfartøjer og tredjelandfiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover.

Afdeling 3

Realtidslukning af fiskerier

Artikel 51

Generelle bestemmelser

1. Når den fangstmængde, der udløser lukning, er nået for en bestemt art eller gruppe af arter som fastlagt efter proceduren i artikel 119, lukkes det pågældende område midlertidigt for det pågældende fiskeri i overensstemmelse med denne afdeling.

2. Den fangstmængde, der udløser lukning, beregnes på grundlag af prøvetagningsmetoder vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 119 som en procentdel eller en mængde angivet i vægt af en bestemt art eller gruppe af arter sammenlignet med den samlede fangst af de pågældende fisk i et træk.

3. Detaljerede regler for anvendelse af denne afdeling kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 52

Den fangstmængde, der udløser lukning i to træk

1. Hvis mængden af fangster i to på hinanden følgende træk overstiger en fastsat mængde, skal fiskerfartøjet skifte fiskeriområde med mindst fem sømil eller to sømil for fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 12 meter fra enhver position for det foregående træk, før det fortsætter med at fiske, og omgående underrette kystmedlemsstatens kompetente myndigheder.

2. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 119 på eget initiativ eller efter anmodning fra den berørte medlemsstat ændre de afstande, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 53

Realtidslukning foretaget af medlemsstater

1. Når en embedsmand, kontrolobservatør eller forskningsplatform afslører, at en fangstmængde, der udløser lukning, er nået, skal embedsmanden, kontrolobservatøren i kystmedlemsstaten eller den person, som deltager i en fælles indsats i henhold til en fælles ressourceanvendelsesplan, straks underrette de kompetente myndigheder i den pågældende kystmedlemsstat.

2. På grundlag af de i henhold til stk. 1 modtagne oplysninger træffer kystmedlemsstaten beslutning om realtidslukning af det pågældende område. Den kan også anvende de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 52 eller alle disponible oplysninger, med henblik på denne beslutning. Beslutningen om realtidslukning skal klart definere fiskepladsernes geografiske område, varigheden af lukningen og betingelserne for fiskeriet i området under lukningen.

3. Hvis området i stk. 2 strækker sig over flere jurisdiktioner, underretter den pågældende medlemsstat straks den tilgrænsende kystmedlemsstat om resultaterne og beslutningen om at lukke. Den tilgrænsende kystmedlemsstat lukker straks sin del af området.

4. Den i stk. 2 omhandlede realtidslukning skal være ikke-diskriminerende og kun finde anvendelse på fiskerfartøjer, der er udstyret til at fange den pågældende art og/eller har tilladelse til at fiske på de pågældende fiskepladser.

5. Kystmedlemsstaten meddeler straks Kommissionen, alle medlemsstaterne og tredjelande, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske i det pågældende område, at der er indført realtidslukning.

6. Kommissionen kan når som helst anmode medlemsstaten om at annullere eller ændre realtidslukningen med øjeblikkelig virkning, hvis den pågældende medlemsstat ikke har forelagt tilstrækkelige oplysninger om, at den fangstmængde, der udløser lukning, er nået, jf. artikel 51.

7. Fiskeri i det i stk. 2 omhandlede område er forbudt i henhold til beslutningen om at indføre realtidslukning.

Artikel 54

Realtidslukning foretaget af Kommissionen

1. På grundlag af oplysningerne om, at fangstmængden har nået den lukningsudløsende fangstmængde, kan Kommissionen beslutte, at et område skal lukkes midlertidigt, hvis kystmedlemsstaten ikke selv har indført en sådan lukning.

2. Kommissionen underretter straks alle medlemsstater og tredjelande, hvis fiskerfartøjer fisker i det lukkede område, og offentliggør straks på sit officielle websted et kort med koordinaterne for det midlertidigt lukkede område med angivelse af lukningens varighed og betingelserne for fiskeriet i det pågældende lukkede område.

KAPITEL V

Kontrol med rekreativt fiskeri

Artikel 55

Rekreativt fiskeri

1. Medlemsstaterne sikrer, at rekreativt fiskeri på deres område og i EF-farvande sker på en måde, der er forenelig med målene og reglerne for den fælles fiskeripolitik.

2. Det er forbudt at afsætte fangster fra rekreativt fiskeri.

3. Med forbehold af forordning (EF) nr. 199/2008 skal medlemsstaterne på grundlag af en prøvetagningsplan overvåge fangsterne af bestande, der er omfattet af en genopretningsplan, ved rekreativt fiskeri fra fartøjer, der fører deres flag, og fra tredjelandsfartøjer i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion. Fiskeri fra kysten er ikke omfattet.

4. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) evaluerer den biologiske virkning af rekreativt fiskeri som omhandlet i stk. 3. Hvis det konstateres, at et rekreativt fiskeri har en betydelig virkning, kan Rådet i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 37 beslutte, at der skal gælde specifikke forvaltningsforanstaltninger, f.eks. tilladelser og fangstopgørelser, for rekreativt fiskeri som omhandlet i stk. 3.

5. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

AFSNIT V

KONTROL MED AFSÆTNING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 56

Principper for kontrol med afsætning

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for på sit område at kontrollere anvendelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik på alle trin i afsætningen af fiskevarer og akvakulturprodukter, fra det første salg til detailsalget, inklusive transport.

2. Når der er fastsat en minimumsstørrelse for en given art i EF-lovgivningen, skal operatører, der er ansvarlige for køb, salg, oplagring eller transport, kunne bevise produkternes geografiske oprindelsesområde.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle fiskevarer og akvakulturprodukter fra fangst eller høst samles i partier inden det første salg.

4. Mængder på under 30 kg for hver art fra samme forvaltningsområde og flere fiskerfartøjer kan af den producentorganisation, som fartøjsoperatøren er medlem af, eller af en registreret køber opdeles i partier inden det første salg. Producentorganisationen og den registrerede køber skal i mindst tre år opbevare registre over oprindelsen af indholdet af de partier, som omfatter fangster fra flere fiskerfartøjer.

Artikel 57

Fælles handelsnormer

1. Medlemsstaterne sørger for, at produkter, der er omfattet af fælles handelsnormer, kun udbydes til første salg, tilbydes til første salg, sælges eller på anden måde afsættes, når de opfylder disse normer.

2. Produkter, der trækkes tilbage fra markedet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 104/2000, skal overholde de fælles handelsnormer, især friskhedsklasserne.

3. Operatører med ansvar for køb, salg, oplagring eller transport af partier af fiskevarer og akvakulturprodukter skal kunne bevise, at produkterne overholder minimumshandelsnormerne på alle trin.

Artikel 58

Sporbarhed

1. Med forbehold af forordning (EF) nr. 178/2002 skal alle partier af fiskevarer og akvakulturprodukter være sporbare på alle trin i produktion, forarbejdning og distribution fra fangst eller høst til detailsalg.

2. Fiskevarer og akvakulturprodukter, som bringes i omsætning, eller som kan forventes bragt i omsætning i Fællesskabet, skal forsynes med passende mærkning for at sikre, at hvert enkelt parti kan spores.

3. Partier af fiskevarer og akvakulturprodukter må kun sammenlægges eller opdeles efter det første salg, hvis det er muligt at spore dem tilbage til fangst- eller høstrinnet.

4. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne har etableret systemer og procedurer til at identificere alle operatører, fra hvilke de har modtaget partier af fiskevarer og akvakulturprodukter, samt hvem disse varer og produkter er blevet leveret til. Disse oplysninger stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på deres anmodning.

5. Minimumsmærknings- og minimumsoplysningskravene for alle partier af fiskevarer og akvakulturprodukter omfatter:

- a) identifikationsnummer for hvert parti
- b) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn eller navnet på akvakulturproduktionsenheden
- c) FAO alpha-3-koden for hver art
- d) fangstdatoen eller produktionsdatoen

e) mængderne af hver art i kilogram, udtrykt i nettovægt, eller eventuelt antallet af fisk

f) navn og adresse på leverandører

g) oplysninger til forbrugerne som omhandlet i artikel 8 i forordning (EF) nr. 2065/2001: handelsbetegnelsen, det videnskabelige navn, det relevante geografiske område og produktionsmetoden

h) om fiskevarerne tidligere har været nedfrosset.

6. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i stk. 5, litra g) og h), stilles til rådighed for forbrugerne i detailledet.

7. Oplysningerne i stk. 5, litra a)-f), finder ikke anvendelse på fiskevarer og akvakulturprodukter, der indføres i Fællesskabet med fangsttæster forelagt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1005/2008.

8. Medlemsstaterne kan fritage små mængder af varer og produkter, der sælges direkte fra fiskerfartøjer til forbrugerne, fra kravene i denne artikel, hvis værdien ikke overstiger 50 EUR pr. dag. Ændring af denne tærskel vedtages efter proceduren i artikel 119.

9. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Aktiviteter efter landing

Artikel 59

Første salg af fiskevarer

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle fiskevarer først afsættes eller registreres på et auktionscenter, til registrerede købere eller til producentorganisationer.

2. Køberen af fiskevarer fra et fiskerfartøj ved første salg skal være registreret hos de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det første salg finder sted. Af hensyn til registreringen skal hver køber være identificeret med sit momsnummer, sit skatteregistreringsnummer eller en anden entydig identifikator i de nationale databaser.

3. En køber, der køber fiskevarer i en mængde på op til 30 kg, som herefter ikke bringes i omsætning, men kun bruges til privat konsum, fritages for denne artikel. Ændring af denne tærskel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 60

Vejning af fiskevarer

1. En medlemsstat skal sørge for, at fiskevarer vejes på systemer, der er godkendt af de kompetente myndigheder, medmindre den har indført en prøvetagningsplan, som er godkendt af Kommissionen og baseret på den risikobaserede metode, Kommissionen har fastlagt efter proceduren i artikel 119.
2. Med forbehold af specifikke bestemmelser skal vejningen foretages ved landingen, inden fiskevarerne oplagres, transporteres eller sælges.
3. Medlemsstaterne kan uanset stk. 2 tillade, at fiskevarer vejes om bord på fiskerfartøjet, hvis der foreligger en prøvetagningsplan som omhandlet i stk. 1.
4. Registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer i en medlemsstat, er ansvarlige for, at vejningen er nøjagtig, medmindre vejningen foretages om bord på et fiskerfartøj, jf. stk. 3, hvor ansvaret påhviler føreren.
5. Vejningsresultatet anføres i landingsopgørelser, transportdokument, salgsnotaer og overtagelseserklæringer.
6. En medlemsstats kompetente myndigheder kan kræve, at alle mængder fiskevarer, der først landes i denne medlemsstat, vejes under overværelse af embedsmænd, inden de transporteres væk fra landingsstedet.
7. Detaljerede regler om den risikobaserede metode og vejningsproceduren fastsættes i overensstemmelse med proceduren i artikel 119.

Artikel 61

Vejning af fiskevarer efter transport fra landingsstedet

1. Uanset artikel 60, stk. 2, kan medlemsstaterne give tilladelse til, fiskevarer vejes efter transport fra landingsstedet, forudsat at de transporteres til et bestemmelsessted på medlemsstatens område, og at denne medlemsstat har indført en kontrolplan, som er godkendt af Kommissionen og baseret på den risikobaserede metode, Kommissionen har fastlagt efter proceduren i artikel 119.
2. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor fiskevarerne landes, tillade transport før vejning af varerne for registrerede brugere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, der er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer i en anden medlemsstat. Denne tilladelse er omfattet af et fælles kontrolprogram mellem de berørte medlemsstater, jf. artikel 94, som er godkendt af Kommissionen og baseret på den

risikobaserede metode, Kommissionen har fastlagt efter proceduren i artikel 119.

Artikel 62

Udfyldelse og forelæggelse af salgsnotaer

1. Registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som medlemsstaterne har godkendt, med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på under 200 000 EUR, som er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer, der landes i en medlemsstat, indsender, om muligt elektronisk, senest 48 timer efter første salg, en salgsnota til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første salg finder sted. Disse købere, auktioner, organer eller personer er ansvarlige for, at salgsnotaen er korrekt.
2. En medlemsstat kan gøre det obligatorisk eller tillade, at registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som medlemsstaterne har godkendt, med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på under 200 000 EUR, registrerer og indsender de i artikel 64, stk. 1, omhandlede oplysninger elektronisk.
3. Hvis den medlemsstat, på hvis område første salg finder sted, ikke er flagmedlemsstaten for det fartøj, der landede fisken, skal den sikre, at en kopi af salgsnotaen fremsendes, om muligt elektronisk, til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten, så snart de relevante oplysninger modtages.
4. Hvis første afsætning af fiskevarer ikke finder sted i den medlemsstat, hvor produkterne er landet, skal den medlemsstat, som er ansvarlig for at kontrollere første afsætning, sikre, at en kopi af salgsnotaen fremsendes, om muligt elektronisk, til de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere landingen af de pågældende produkter, og til de kompetente myndigheder i fiskerfartøjets flagmedlemsstat, så snart salgsnotaen modtages.

5. Hvis landingen finder sted uden for Fællesskabet, og det første salg finder sted i et tredjeland, skal fartøjets fører eller dennes repræsentant senest 48 timer efter første salg fremsende en kopi af salgsnotaen, om muligt elektronisk, eller et andet tilsvarende dokument med lige så omfattende oplysninger til den kompetente myndighed i flagmedlemsstaten.

6. Hvis en salgsnota ikke svarer til fakturaen eller et andet tilsvarende dokument, som omhandlet i artikel 218 og 219 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, vedtager den pågældende medlemsstat de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at oplysningerne om prisen uden afgift for vareleverancerne til køberen er de samme som dem, der er anført i fakturaen. Medlemsstaten vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at oplysningerne om prisen uden afgift for vareleverancerne til køberen er de samme som dem, der er anført i fakturaen.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Artikel 63

Elektronisk udfyldelse og indsendelse af oplysninger om salgsnotaer

1. Registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer, som medlemsstaterne har godkendt, med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på 200 000 EUR eller derover skal foretage en elektronisk registrering af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 64, stk. 1, og senest 24 timer efter første salg indsende dem elektronisk til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det første salg finder sted.
2. Medlemsstaterne fremsender, ligeledes elektronisk, oplysninger om salgsnotaer som omhandlet i artikel 62, stk. 3 og 4.

Artikel 64

Salgsnotaers indhold

1. Salgsnotaerne i henhold til artikel 62 og 63 skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) det eksterne identifikationsnummer og navnet på det fiskerfartøj, der har landet varerne
 - b) landingshavnen og -datoen
 - c) navnet på fiskerfartøjsoperatøren eller -føreren og navnet på sælger, hvis det ikke er samme person
 - d) navnet på køber og dennes momsnummer eller skatteregistreringsnummer eller en anden entydig identifikator
 - e) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
 - f) mængderne af hver art i kilogram produktvægt, fordelt efter produktets behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk
 - g) for alle varer, som der er fastsat handelsnormer for, alt efter tilfældet, den individuelle størrelse eller vægten, klassificeringen, behandlingsgraden og friskheden
 - h) hvor det er relevant, bestemmelsesstedet for varer, der er trukket tilbage fra markedet (prolongation, anvendelse til dyrefoder, til fremstilling af mel til dyrefoder, til madding eller til nonfoodformål)
 - i) stedet og datoen for salget
 - j) hvor det er muligt, referencenummeret og fakturadatoen, og i givet fald salgskontrakten
 - k) i givet fald henvisning til overtagelseserklæringen, jf. artikel 66, eller transportdokumentet, jf. artikel 68
 - l) prisen.
2. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 65

Fritagelse for salgsnotakrav

1. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 119 indrømme fritagelse for forpligtelsen til at indsende salgsnotaen til de kompetente myndigheder eller andre af medlemsstatens autoriserede organer for fiskevarer landet af bestemte kategorier af EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 10 meter, eller for mængder af landede fiskevarer på højst 50 kg udtrykt i levende vægt efter art. Sådanne fritagelser kan kun indrømmes i tilfælde, hvor den pågældende medlemsstat har indført et acceptabelt prøvetagningssystem, jf. artikel 16 og 25.
2. En køber, der køber varer i en mængde på op til 30 kg, som herefter ikke bringes i omsætning, men kun bruges til privat konsum, fritages for bestemmelserne i artikel 62, 63 og 64. Ændring af denne tærskel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 66

Overtagelseserklæring

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i de flerårige planer, skal registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på under 200 000 EUR, der er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer, som landes i en medlemsstat, når fiskevarerne er bestemt til salg på et senere tidspunkt, senest 48 timer efter landingens afslutning forelægge en overtagelseserklæring for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor overtagelsen finder sted. Disse købere, auktioner eller andre organer eller personer har ansvaret for at indsende denne erklæring og for, at erklæringen er korrekt.
2. Hvis den medlemsstat, hvor overtagelsen finder sted, ikke er flagmedlemsstaten for det fartøj, der landede fisken, skal den sikre, at en kopi af overtagelseserklæringen fremsendes, om muligt elektronisk, til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten, så snart de relevante oplysninger modtages.
3. Den i stk. 1 omhandlede overtagelseserklæring skal som minimum indeholde følgende oplysninger:
 - a) det eksterne identifikationsnummer og navnet på det fiskerfartøj, der har landet varerne
 - b) landingshavnen og -datoen
 - c) navnet på fartøjsoperatøren eller -føreren
 - d) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
 - e) mængderne af hver oplagret art i kilogram produktvægt, fordelt efter varens behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk

- f) navnet og adressen på de anlæg, hvor varerne er oplagret
- g) i givet fald henvisning til transportdokumentet, jf. artikel 68.

Artikel 67

Elektronisk udfyldning og indsendelse af oplysninger om overtagelseserklæringer

1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i de flerårige planer, skal registrerede købere, registrerede auktioner eller andre organer eller personer med en årlig omsætning ved første salg af fiskevarer på 200 000 EUR eller derover, som er ansvarlige for den første afsætning af fiskevarer, der landes i en medlemsstat, når fiskevarerne er bestemt til salg på et senere tidspunkt, elektronisk registrere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 66, og senest 24 timer senere fremsende dem elektronisk til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor overtagelsen finder sted.

2. Medlemsstaterne fremsender elektronisk oplysninger om overtagelseserklæringer som omhandlet i artikel 66, stk. 2.

Artikel 68

Udfyldelse og forelæggelse af transportdokumentet

1. Fiskevarer, der landes i Fællesskabet enten uforarbejdede eller efter at være blevet forarbejdet om bord, som der ikke er indsendt en salgsnota eller en overtagelseserklæring for i henhold til artikel 62, 63, 66 og 67, og som transporteres til et andet sted end landingsstedet, skal ledsages af et dokument udfærdiget af fragtføreren, indtil det første salg har fundet sted. Fragtføreren skal senest 48 timer efter lastningen indsende et transportdokument til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område landingen har fundet sted, eller til andre organer godkendt af denne.

2. Fragtføreren er fritaget fra kravet om, at transportdokumentet skal ledsage fiskevarerne, hvis et transportdokument er indsendt elektronisk, inden transporten påbegyndes, til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten der, såfremt varerne transporteres til en anden medlemsstat end landingsmedlemsstaten, straks ved modtagelsen forelægger transportdokumentet for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første afsætning erklæres at have fundet sted.

3. Såfremt varerne transporteres til en anden medlemsstat end landingsmedlemsstaten, skal fragtføreren også senest 48 timer efter lastningen af fiskevarerne forelægge en kopi af transportdokumentet for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område første afsætning erklæres at have fundet sted. Den medlemsstat, hvor første afsætning finder sted, kan i den forbindelse kræve yderligere oplysninger fra landingsmedlemsstaten.

4. Fragtføreren er ansvarlig for, at transportdokumentet er nøjagtigt.

5. Transportdokumentet skal indeholde oplysninger om:

- a) forsendelsens/forsendelsernes bestemmelsessted og transportkøretøjet
- b) det eksterne identifikationsnummer og navnet på det fiskerfartøj, der har landet varerne
- c) FAO alpha-3-koden for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
- d) mængderne af hver transporteret art i kilogram produktvægt, fordelt efter varens behandlingsgrad, eller eventuelt antallet af fisk
- e) modtagerens/modtagernes navn(e) og adresse(r)
- f) stedet og datoen for lastning.

6. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indrømme fritagelse for forpligtelsen i stk. 1, hvis fiskevarerne transporteres inden for et havneområde eller højst 20 km væk fra landingsstedet.

7. Når fiskevarer, der er erklæret solgt i en salgsnota, transporteres til et andet sted end landingsstedet, skal fragtføreren ved hjælp af et dokument kunne bevise, at der har fundet salg sted.

8. Fragtføreren er fritaget for forpligtelsen i denne artikel, hvis transportdokumentet erstattes af en kopi af landingsopgørelsen, jf. artikel 23, for de transporterede mængder eller af et andet tilsvarende dokument med lige så omfattende oplysninger.

KAPITEL III

Producentorganisationer samt pris- og interventionsordninger

Artikel 69

Overvågning af producentorganisationer

1. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 104/2000 foretager medlemsstaterne med regelmæssige mellemrum kontrol for at sikre, at:

- a) producentorganisationerne fortsat opfylder betingelserne for anerkendelse
- b) anerkendelsen af en producentorganisation kan tilbagekaldes, hvis betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) 104/2000 ikke længere er opfyldt, eller hvis anerkendelse er sket ud fra fejlagtige oplysninger
- c) anerkendelsen straks tilbagekaldes med tilbagevirkende kraft, hvis organisationen har fået udstedt den eller anvender den svigagtigt.

2. For at sikre, at reglerne vedrørende producentorganisationer i artikel 5 og artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 104/2000 overholdes, gennemfører Kommissionen kontrol og kan på grundlag af denne kontrol eventuelt anmode om, at medlemsstaterne tilbagekalder anerkendelsen.

3. Hver medlemsstat træffer alle relevante foranstaltninger til at kontrollere, om den enkelte producentorganisation opfylder sine forpligtelser som fastsat i det operationelle program for det pågældende fangstår, jf. forordning (EF) nr. 2508/2000, og iværksætter de i artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 104/2000 fastsatte sanktioner ved manglende opfyldelse.

Artikel 70

Overvågning af pris- og interventionsordninger

Medlemsstaterne gennemfører alle kontroller vedrørende pris- og interventionsordninger, navnlig:

- a) tilbagetagelse af varer fra markedet til andre anvendelsesformål end konsum
- b) prolongation med henblik på stabilisering, oplagring og/eller forarbejdning af varer, der er taget tilbage fra markedet
- c) privat oplagring af varer, der er nedfrosset på havet
- d) udligningsgodtgørelse for tun til forarbejdning.

AFSNIT VI

OVERVÅGNING

Artikel 71

Medlemsstaternes observationer på havet og sporing

1. Medlemsstaterne skal overvåge EF-farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion baseret på:

- a) observationer af fiskerfartøjer foretaget af inspektionsfartøjer eller overvågningsfly
- b) et fartøjsovervågningssystem, jf. artikel 9, eller
- c) andre sporings- og identifikationsmetoder.

2. Hvis en observation eller sporing ikke svarer til andre oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed, foretager den de undersøgelser, der måtte være nødvendige for at træffe beslutning om den relevante opfølgning.

3. Hvis observationen eller sporingen vedrører et fiskerfartøj fra en anden medlemsstat eller et tredjeland, og hvis oplysningerne ikke svarer til andre oplysninger, som kystmedlemsstaten har til rådighed, og hvis den pågældende kystmedlemsstat ikke er i stand til at træffe yderligere foranstaltninger, skal den registrere sine resultater i en overvågningsrapport og omgående sende den, om muligt elektronisk, til flagmedlemsstaten eller til det berørte tredjeland. Såfremt der er tale om et tredjelandsfartøj, skal overvågningsrapporten også sendes til Kommissionen eller det organ, den har udpeget.

4. I tilfælde af, at en embedsmand i en medlemsstat observerer eller sporer et fiskerfartøj, som udøver aktiviteter, der kan betragtes som en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, skal den pågældende straks udarbejde en overvågningsrapport og sende den til de kompetente myndigheder.

5. Overvågningsrapportens indhold fastlægges efter proceduren i artikel 119.

Artikel 72

Foranstaltninger, der træffes ved oplysning om observationer og sporing

1. Flagmedlemsstaterne skal efter modtagelse af en overvågningsrapport fra en anden medlemsstat træffe øjeblikkelige foranstaltninger og foretage eventuelle yderligere undersøgelser, der er nødvendige, for at de kan træffe beslutning om passende opfølgning.

2. Andre medlemsstater end den involverede flagmedlemsstat kontrollerer i givet fald, om det rapporterede observerede fartøj har udøvet aktiviteter i farvandene under deres jurisdiktion eller højhedsområde, eller om de fiskevarer, der stammer fra det pågældende fartøj, er blevet landet på eller importeret til deres område, og undersøger, om fartøjet tidligere har overholdt de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

3. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, eller eventuelt flagmedlemsstaten og andre medlemsstater undersøger også veldokumenterede oplysninger om observation af fartøjer fra de enkelte borgere, fra organisationer i civilsamfundet, herunder miljøorganisationer, samt fra repræsentanter for fiskerierhvervet og repræsentanter for handelen med fisk.

Artikel 73

Kontrolobservatører

1. Hvis der af Rådet er oprettet en EF-kontrolobservatørordning, skal kontrolobservatører om bord på fiskerfartøjer kontrollere, om fiskerfartøjet overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik. De skal udføre alle opgaverne i observatørordningen og især kontrollere og registrere fartøjets fiskeri og relevante dokumenter.

2. Kontrolobservatørerne skal være kvalificerede inden for deres opgaveområder. De skal være uafhængige af ejeren, føreren af fiskerfartøjet og besætningsmedlemmerne. De må ikke have nogen økonomisk tilknytning til operatøren.

3. Så vidt muligt sørger kontrolobservatorerne for, at deres tilstedeværelse om bord på fiskerfartøjerne ikke er til hinder for eller skaber forstyrrelser i fiskeriet og fartøjets normale drift.

4. Hvis en kontrolobservatør bemærker en alvorlig overtrædelse, underretter vedkommende straks de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten.

5. Kontrolobservatorer udarbejder en observatørrapport, om muligt elektronisk, og sender den straks, om nødvendigt ved hjælp af elektronisk udstyr om bord på fiskerfartøjet, til deres kompetente myndigheder og flagmedlemsstatens kompetente myndigheder. Medlemsstaterne indlæser rapporten i den i artikel 78 omhandlede database.

6. Hvis det i observatørrapporten anføres, at det observerede fartøj har deltaget i fiskeri i strid med reglerne i den fælles fiskeripolitik, træffer de i stk. 4 omhandlede kompetente myndigheder alle passende foranstaltninger til undersøgelse af sagen.

7. Førere af EF-fiskerfartøjer stiller passende indkvartering til rådighed for de udpegede kontrolobservatorer, letter deres arbejde og undgår at hindre dem i at løse deres opgaver. Førerne af EF-fiskerfartøjer giver også kontrolobservatorerne adgang til relevante dele af fartøjet, herunder fangst, og til fartøjets dokumenter, herunder elektroniske filer.

8. Flagmedlemsstaterne afholder alle udgifter til kontrolobservatørordningen i henhold til denne artikel. Medlemsstaterne kan helt eller delvis opkræve disse udgifter hos de operatører, hvis fiskerfartøjer, der fører deres flag, er involveret i det pågældende fiskeri.

9. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

AFSNIT VII

INSPEKTION OG RETSFØRFLGNING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 74

Gennemførelse af inspektioner

1. Medlemsstaterne opretter og ajourfører en fortegnelse over embedsmænd, der er ansvarlige for at gennemføre inspektioner.

2. Embedsmændene skal udføre deres opgaver i overensstemmelse med EF-lovgivningen. De skal foretage inspektioner uden forskelsbehandling på havet, i havne, under transport, på forarbejdningsstedet og ved afsætning af fiskevarerne.

3. Embedsmændene kontrollerer navnlig:

a) at den fangst, der opbevares om bord, oplagres, transporteres, forarbejdes eller afsættes, er lovlig, og at dokumenterne eller de elektroniske indsendelser i den forbindelse er nøjagtige

b) at de fiskeredskaber, der bruges til fiskeri efter målarterne, og de fangster, der opbevares om bord, er lovlige

c) en eventuel stuvningsplan og den separate stuvning af arter

d) mærkningen af redskaber og

e) oplysningerne om maskinen, jf. artikel 40.

4. Embedsmændene kan undersøge alle relevante områder, dæk og rum. De kan også undersøge forarbejdede og uforarbejdede fangster, net og andre fiskeredskaber, udstyr, beholdere og pakker, der indeholder fisk eller fiskevarer, og alle relevante dokumenter eller elektroniske indsendelser, som de finder nødvendige for at kontrollere, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes. De kan også udspørge personer, der formodes at have oplysninger om det, inspektionen vedrører.

5. Embedsmændene foretager inspektionerne på en sådan måde, at de forstyrrer fartøjet eller transportkøretøjet, dets aktiviteter og oplagring, forarbejdning og afsætning af fangst mindst muligt. De skal så vidt muligt forhindre enhver forringelse af fangsten under inspektionen.

6. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel, især for metoder til og gennemførelse af inspektion, vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 75

Operatørens opgaver

1. Operatøren sørger for sikker adgang til fartøjet, transportkøretøjet eller rummet, hvor fiskevarerne oplagres, forarbejdes eller afsættes. Operatøren garanterer embedsmændenes sikkerhed og må ikke hindre embedsmændene i at varetage deres opgaver eller true eller forstyrre dem under udførelsen af disse.

2. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 76

Inspektionsrapport

1. Embedsmænd udarbejder en inspektionsrapport efter hver inspektion og sender den til deres kompetente myndigheder. Hvor det er muligt, udarbejdes og fremsendes rapporten elektronisk. Ved inspektion af et fiskerfartøj, der fører en anden medlemsstats flag, skal der straks sendes en kopi af inspektionsrapporten til den pågældende flagmedlemsstat, hvis der under inspektionen er konstateret en overtrædelse. Ved inspektion af et fiskerfartøj, der fører et tredjelands flag, skal der straks sendes en kopi af inspektionsrapporten til det pågældende tredjelands kompetente myndigheder, hvis der under inspektionen er konstateret en overtrædelse. Hvis inspektionen er udført i farvande, der hører under en anden medlemsstats jurisdiktion, skal der straks sendes en kopi af inspektionsrapporten til den pågældende medlemsstat.

2. Embedsmænd meddeler deres resultater af inspektionen til operatøren, som har mulighed for at fremsætte bemærkninger til inspektionen og resultaterne heraf. Operatørens bemærkninger skal afspejles i inspektionsrapporten. Embedsmænd anfører i fiskerilogbogen, at der er foretaget inspektion.

3. En kopi af inspektionsrapporten fremsendes til operatøren hurtigst muligt, og under alle omstændigheder senest 15 arbejdsdage efter afslutningen af inspektionen.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 77

Inspektions- og overvågningsrapporternes gyldighed

Inspektions- og overvågningsrapporter udarbejdet af EF-inspektører, en anden medlemsstats embedsmænd eller Kommissionens tjenestemænd betragtes som gyldige bevismidler i administrative sager eller retssager indledt af en medlemsstat. Med hensyn til dokumentationsværdi skal de sidestilles med medlemsstaternes inspektions- og overvågningsrapporter.

Artikel 78

Elektronisk database

1. Medlemsstaterne opretter og ajourfører en elektronisk database, hvor de uploader alle inspektions- og overvågningsrapporter, der udarbejdes af deres embedsmænd.

2. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 79

EF-kontrollører

1. Kommissionen udarbejder efter proceduren i artikel 119 en fortegnelse over EF-kontrollører.

2. EF-kontrollørerne kan udføre inspektioner i overensstemmelse med denne forordning i EF-farvande og på EF-fiskerfartøjer uden for EF-farvande, jf. dog kystmedlemsstatens primære ansvar.

3. EF-kontrollører kan tildeles følgende opgaver:

a) gennemførelse af de specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer, der er vedtaget i henhold til artikel 95

b) deltagelse i internationale fiskerikontrolprogrammer, hvor Fællesskabet har pligt til at sørge for kontrol.

4. Med henblik på udførelsen af deres opgaver og med forbehold af stk. 5 skal EF-kontrollørerne straks have adgang til:

a) alle områder om bord på EF-fiskerfartøjer og alle andre fartøjer, der udfører fiskeri, offentlige lokaler og steder samt transportmidler og

b) alle oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver, navnlig fiskerilogbogen, landingsopgørelser, fangsttæster, omladningsopgørelsen, salgsnotaer og andre relevante dokumenter,

i samme omfang og på samme betingelser som embedsmændene i den medlemsstat, hvor inspektionen finder sted.

5. EF-kontrollørerne har ingen politimyndighed eller retshåndhævende myndighed uden for deres oprindelsesmedlemsstats område eller de EF-farvande, der er under deres oprindelsesmedlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion.

6. Når tjenestemænd fra Kommissionen eller det organ, den har udpeget, udpeges til EF-kontrollører, har de ingen politimyndighed eller retshåndhævende myndighed.

7. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Inspektion uden for den inspicerede medlemsstats farvande

Artikel 80

Inspektion af fiskerfartøjer uden for den inspicerede medlemsstats farvande

1. En medlemsstat kan inspicere fiskerfartøjer, der fører dens flag, i alle EF-farvande uden for farvande under en anden medlemsstats højhedsområde, jf. dog kystmedlemsstatens primære ansvar.

2. En medlemsstat kan foretage inspektion på en anden medlemsstats fiskerfartøjer i overensstemmelse med denne forordning vedrørende fiskeri i alle EF-farvande uden for farvande under en anden medlemsstats højhedsområde:

- a) efter tilladelse fra den berørte kystmedlemsstat eller
- b) i henhold til artikel 95, hvor der er vedtaget et specifikt kontrol- og inspektionsprogram.

3. En medlemsstat er bemyndiget til at inspicere EF-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, i internationale farvande.

4. En medlemsstat kan inspicere EF-fiskerfartøjer, der fører dens eget flag eller en anden medlemsstats flag, i tredjelandes farvande i overensstemmelse med internationale aftaler.

5. Medlemsstaterne udpeger den kompetente myndighed, der fungerer som kontaktpunkt med henblik på denne artikel. Medlemsstaternes kontaktpunkt skal være tilgængeligt døgnet rundt.

Artikel 81

Anmodning om tilladelse

1. Anmodninger fra en medlemsstat om tilladelse til at foretage inspektion på fiskerfartøjer i EF-farvande uden for farvande under dens højhedsområde eller jurisdiktion, jf. artikel 80, stk. 2, litra a), afgøres af den pågældende kystmedlemsstat senest 12 timer efter anmodningstidspunktet eller inden for et passende tidsrum, hvis årsagen til anmodningen er en forfølgelse over grænserne, der er påbegyndt i den inspicerende medlemsstats farvande.

2. Den anmodende medlemsstat underrettes straks om afgørelsen. Afgørelserne meddeles også Kommissionen eller det organ, den har udpeget.

3. Anmodninger om tilladelse nægtes kun helt eller delvis, såfremt tvingende hensyn tilsiger det. Afslag og begrundelserne herfor sendes straks til den anmodende medlemsstat og til Kommissionen eller det organ, den har udpeget.

KAPITEL III

Overtrædelser, der konstateres under inspektion

Artikel 82

Procedure i tilfælde af overtrædelse

Hvis de oplysninger, der indsamles under inspektion, eller andre relevante data giver embedsmanden begrundet mistanke om, at der er sket en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, skal embedsmanden:

- a) notere den formodede overtrædelse i inspektionsrapporten

- b) træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte bevis-materialet for den formodede overtrædelse

- c) straks sende inspektionsrapporten til sin kompetente myndighed

- d) informere den fysiske eller juridiske person, som formodes at have begået overtrædelsen, eller som blev taget på fersk gerning under overtrædelsen, om, at overtrædelsen kan medføre tildeling af det relevante antal strafpoint i overensstemmelse med artikel 92. Denne information noteres i inspektionsrapporten.

Artikel 83

Overtrædelser konstateret uden for den inspicerende medlemsstats farvande

1. Hvis overtrædelsen er konstateret ved inspektion foretaget i henhold til artikel 80, sender den inspicerende medlemsstat straks et resumé af inspektionsrapporten til kystmedlemsstaten, eller, ved inspektion uden for EF-farvande, til det pågældende fiskerfartøjs flagmedlemsstat. En fuldstændig inspektionsrapport sendes til kyst- og flagmedlemsstaten senest 15 dage efter inspektionen.

2. Det pågældende fiskerfartøjs kystmedlemsstat eller, ved inspektion uden for EF-farvande, flagmedlemsstat træffer alle nødvendige foranstaltninger med hensyn til den overtrædelse, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 84

Udvidet opfølgning af visse alvorlige overtrædelser

1. Flagmedlemsstaten eller kystmedlemsstaten, i hvis farvande et fiskerfartøj mistænkes for at have:

- a) registreret forkerte fangster af bestande, der er omfattet af en flerårig plan, med en afvigelse på over 500 kg eller 10 % beregnet i procent af tallene i fiskerilogbogen, alt efter hvilken mængde der er størst, eller
- b) begået en af de i artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 eller artikel 90, stk. 1, i denne forordning omhandlede alvorlige overtrædelser inden for en periode på ét år efter at have begået en første sådan alvorlig overtrædelse,

kan påbyde fartøjet omgående at begive sig til en havn med henblik på en fuldstændig undersøgelse ud over foranstaltningerne i kapitel IX i forordning (EF) nr. 1005/2008.

2. Kystmedlemsstaten underretter straks og i overensstemmelse med sine egne lovfæstede procedurer flagmedlemsstaten om den undersøgelse, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2.

3. Embedsmændene kan blive om bord på fiskerfartøjet, indtil den fuldstændige undersøgelse som omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2 er foretaget.

4. Føreren af et fiskerfartøj som omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 2 skal indstille alt fiskeri og søge havn, hvis han er blevet anmodet om at gøre det.

KAPITEL IV

Retsforfølgning af overtrædelser, der konstateres under inspektion

Artikel 85

Retsforfølgning

Såfremt de kompetente myndigheder under eller efter en inspektion konstaterer en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, træffer de kompetente myndigheder i den inspicerende medlemsstat passende foranstaltninger i henhold til afsnit VIII over for føreren af det involverede fartøj eller enhver anden juridisk eller fysisk person, der er ansvarlig for overtrædelser, jf. dog artikel 83, stk. 2, og artikel 86.

Artikel 86

Overdragelse af en retsforfølgning

1. Den medlemsstat, på hvis område eller i hvis farvande en overtrædelse er konstateret, kan overdrage retsforfølgningen af denne overtrædelse til de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten eller den medlemsstat, hvor overtræderen er statsborger, med den pågældende medlemsstats samtykke, og forudsat at overdragelsen giver bedre muligheder for at opnå det i artikel 89, stk. 2, omhandlede resultat.

2. Flagmedlemsstaten kan overdrage retsforfølgningen af en overtrædelse til de kompetente myndigheder i den inspicerende medlemsstat med den pågældende medlemsstats samtykke, og forudsat at overdragelsen giver bedre muligheder for at opnå det i artikel 89, stk. 2, omhandlede resultat.

Artikel 87

Overtrædelse konstateret af EF-kontrollører

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger i forbindelse med enhver overtrædelse, som EF-kontrollører har konstateret i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion eller på et fiskerfartøj, der fører deres flag.

Artikel 88

Korrigerende foranstaltninger, såfremt landings- eller omladningsmedlemsstaten ikke foretager retsforfølgning

1. Hvis landings- eller omladningsmedlemsstaten ikke er den samme som flagmedlemsstaten, og dens kompetente myndigheder ikke træffer passende foranstaltninger mod de ansvarlige fysiske eller juridiske personer eller ikke overdrager retsforfølgningen i overensstemmelse med artikel 86, kan de mængder fisk, der er landet eller omladet ulovligt, afskrives på landings- eller omladningsmedlemsstatens kvote.

2. De mængder fisk, der skal afskrives på landings- eller omladningsmedlemsstatens kvote, fastsættes efter proceduren i artikel 119, efter at Kommissionen har hørt de pågældende to medlemsstater.

3. Hvis landings- eller omladningsmedlemsstaten har opbrugt den pågældende kvote, anvendes artikel 37. Med henblik herpå anses de mængder fisk, der er ulovligt landet eller omladet, for at være lig med omfanget af den skade, der er påført flagmedlemsstaten som omhandlet i nævnte artikel.

AFSNIT VIII

HÅNDHÆVELSE

Artikel 89

Foranstaltninger til at sikre overholdelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at der konsekvent træffes passende foranstaltninger, herunder indledning af en administrativ sag eller straffesag i overensstemmelse med den nationale lovgivning, mod de fysiske eller juridiske personer, der mistænkes for at have overtrådt reglerne i den fælles fiskeripolitik.

2. Det generelle niveau for sanktioner og ledsagende sanktioner beregnes, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning, på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at de effektivt fratager de ansvarlige for overtrædelser det økonomiske udbytte heraf, uden at dette berører den legitime ret til at udøve deres erhverv. Disse sanktioner skal også kunne føre til resultater, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsens omfang og effektivt modvirker yderligere overtrædelser af samme art.

3. Medlemsstaterne kan anvende et system, hvor en bødes størrelse står i rimeligt forhold til den juridiske persons omsætning eller den økonomiske gevinst, den pågældende har opnået eller forventet ved at begå overtrædelser.

4. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har jurisdiktion i tilfælde af en overtrædelse, underretter straks og i overensstemmelse med sine egne lovfæstede procedurer flagmedlemsstaten, medlemsstaten, hvor overtræderen er statsborger, eller enhver anden medlemsstat med interesse i opfølgningen af den administrative procedure eller den straffesag, der er indledt, eller de andre foranstaltninger, der er truffet, og af en eventuel endelig afgørelse om overtrædelser, herunder hvor mange point der er tildelt, i henhold til artikel 92.

Artikel 90

Sanktioner i forbindelse med alvorlige overtrædelser

1. Ud over artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 betragtes nedenstående aktiviteter i denne forordning også som alvorlige overtrædelser afhængigt af, hvor grov den pågældende overtrædelse er, hvilket bestemmes af medlemsstatens kompetente myndighed under hensyntagen til kriterier som skadens art, dens værdi, overtræderens økonomiske situation og overtrædelsens omfang eller gentagelser:

- a) manglende indsendelse af en landingsopgørelse eller en salgsnota, når landingen af fangsten har fundet sted i en tredjelandshavn
- b) manipulation af en maskine for at øge dens effekt ud over den maksimale kontinuerlige maskineffekt ifølge maskincertifikatet
- c) manglende landing af arter underlagt kvoter, som fanges under et fiskeri, medmindre sådan landing ville stride mod forpligtelser, der følger af reglerne i den fælles fiskeripolitik, når fiskeriet eller fiskeriområderne er omfattet af disse regler.

2. Medlemsstaterne sørger for, at fysiske personer, der har begået en alvorlig overtrædelse, eller juridiske personer, der kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse, straffes med effektive, afbalancerede og afskrækkende administrative sanktioner i overensstemmelse med den række af sanktioner og foranstaltninger, der er fastsat i kapitel IX i forordning (EF) nr. 1005/2008.

3. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 44, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1005/2008 pålægger medlemsstaterne sanktioner, der har effektivt afskrækkende virkning og eventuelt er beregnet på grundlag af værdien af de fiskevarer, der er opnået ved en alvorlig overtrædelse.

4. Ved fastsættelsen af sanktionerne tager medlemsstaterne også hensyn til værdien af den skade, der er påført de pågældende fiskeressourcer og det pågældende havmiljø.

5. Medlemsstaterne kan også, eller alternativt, benytte effektive, afbalancerede og afskrækkende strafferetlige sanktioner.

6. De sanktioner, der er fastsat i dette kapitel, kan ledsages af andre sanktioner eller foranstaltninger, især dem, der er beskrevet i artikel 45 i forordning (EF) nr. 1005/2008.

Artikel 91

Umiddelbar håndhævelse

Medlemsstaterne træffer umiddelbare foranstaltninger til at forhindre førere af fiskerfartøjer eller andre fysiske personer og juridiske personer, der tages på fersk gerning i at begå en alvorlig overtrædelse, jf. artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008, i at fortsætte hermed.

Artikel 92

Pointsystem for alvorlige overtrædelser

1. Medlemsstaterne anvender et pointsystem for alvorlige overtrædelser som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1005/2008, som tildeler indehaveren af en fiskerilicens et passende antal point ved overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

2. Når en fysisk person har begået en alvorlig overtrædelse, eller en juridisk person kan holdes ansvarlig for en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, tildeles indehaveren af fiskerilicensen et passende antal point som følge af overtrædelsen. De tildelte point overføres til en eventuelt ny indehaver af fiskerilicensen for det pågældende fiskerfartøj, hvis fartøjet sælges, overdrages eller på anden vis skifter ejer efter tidspunktet for overtrædelsen. Indehaveren af fiskerilicensen har ret til at klage i overensstemmelse med national lovgivning.

3. Når det samlede antal point er lig med eller overstiger et nærmere fastsat antal point, suspenderes fiskerilicensen automatisk i en periode på mindst to måneder. Perioden er fire måneder, hvis fiskerilicensen suspenderes for anden gang, otte måneder, hvis fiskerilicensen suspenderes for tredje gang, og et år, hvis fiskerilicensen suspenderes for fjerde gang som følge af at indehaveren af licensen tildeles det fastsatte antal point. Såfremt indehaveren tildeles det fastsatte antal point for femte gang, inddrages fiskerilicensen permanent.

4. Hvis indehaveren af en fiskerilicens ikke begår en ny alvorlig overtrædelse inden for tre år fra datoen for den sidste alvorlige overtrædelse, slettes alle point på fiskerilicensen.

5. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

6. Medlemsstaterne opretter også et pointsystem, hvorefter et fartøjs fører tildeles et passende antal point, hvis han begår en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Artikel 93

Nationale registre over overtrædelser

1. Medlemsstaterne indfører i et nationalt register alle overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, der begås af fartøjer, som fører deres flag, eller af deres statsborgere, herunder de pålagte sanktioner og antallet af tildelte point. Medlemsstaterne indfører også overtrædelser begået af fiskerfartøjer, der fører deres flag, eller af deres statsborgere, som retsforfølges i andre medlemsstater, i deres nationale registre over overtrædelser straks ved meddelelse om den endelige afgørelse fra den medlemsstat, der har jurisdiktion, jf. artikel 90.

2. Ved opfølgning i forbindelse med en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik kan en medlemsstat anmode andre medlemsstater om at levere oplysninger indeholdt i deres nationale registre om fiskerfartøjer og personer, der er mistænkt for at have begået den pågældende overtrædelse eller er taget på fersk gerning i at begå den pågældende overtrædelse.

3. Hvis en medlemsstat anmoder en anden medlemsstat om oplysninger vedrørende de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med en overtrædelse, kan den anden medlemsstat levere de relevante oplysninger om de pågældende fiskerfartøjer og personer.

4. Dataene i det nationale register over overtrædelser lagres kun så længe, det er nødvendigt af hensyn til denne forordning, men altid i mindst tre kalenderår regnet fra starten af året efter det år, hvor oplysningerne blev registreret.

AFSNIT IX

KONTROLPROGRAMMER

Artikel 94

Fælles kontrolprogrammer

Medlemsstaterne kan internt og på eget initiativ gennemføre kontrol-, inspektions- og overvågningsprogrammer for fiskeri.

Artikel 95

Specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer

1. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 119 og i samråd med de berørte medlemsstater, hvilket fiskeri der skal omfattes af specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer.

2. De specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer, der er omhandlet i stk. 1, skal indeholde mål, prioriteringer og procedurer samt benchmarks for inspektionsaktiviteterne. Disse benchmarks fastlægges på grundlag af risikoforvaltning og revideres med jævne mellemrum efter analyse af de opnåede resultater.

3. Når en flerårig plan er trådt i kraft, og før et specifikt kontrol- og inspektionsprogram er trådt i kraft, indfører hver medlemsstat risikostyringsbaserede målbenchmarks for inspektionsaktiviteter.

4. De berørte medlemsstater træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer gennemføres, især for så vidt angår de nødvendige menneskelige og materielle ressourcer og de perioder og områder, hvor de skal anvendes.

AFSNIT X

KOMMISSIONENS EVALUERING OG KONTROL

Artikel 96

Generelle principper

1. Kommissionen kontrollerer og evaluerer medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ved at kontrollere oplysninger og dokumenter og foretage kontrol, autonome inspektioner og revision, og den letter koordinering og samarbejde mellem dem. Med henblik herpå kan Kommissionen på eget initiativ og med egne midler foranstalte og gennemføre undersøgelser, kontrol, inspektioner og revision. Kommissionen kan navnlig undersøge:

- a) hvordan medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder gennemfører og anvender reglerne i den fælles fiskeripolitik
- b) hvordan reglerne i den fælles fiskeripolitik gennemføres og anvendes i et tredjelands farvande i overensstemmelse med en international aftale med det pågældende land
- c) om national administrativ praksis, inspektion og overvågning er i overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik
- d) om de fornødne dokumenter foreligger, og om de er i overensstemmelse med gældende regler
- e) hvordan medlemsstaterne løser deres kontrolopgaver
- f) hvordan overtrædelser konstateres og retsforfølges
- g) hvordan samarbejdet mellem medlemsstaterne foregår.

2. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen for at lette gennemførelsen af dens opgaver. Medlemsstaterne sikrer, at den kontrol, de autonome inspektioner og den revision, der gennemføres i henhold til dette afsnit, ikke gøres til genstand for omtale, der kan skade kvaliteten af inspektioner på stedet. Hvis Kommissionens embedsmænd støder på vanskeligheder under udførelsen af deres opgaver, stiller den berørte medlemsstat sådanne midler til rådighed for Kommissionen, at denne kan løse sin opgave, og giver Kommissionens embedsmænd mulighed for at evaluere de særlige kontrol- og inspektionsforanstaltninger.

Medlemsstaterne bistår Kommissionen i det omfang, det er nødvendigt, for at den kan udføre sine opgaver.

Artikel 97

Kommissionens embedsmænds beføjelser

1. Kommissionens embedsmænd kan foretage kontrol og inspektion om bord på fiskerfartøjer, på forretningssteder og hos andre organer med aktiviteter i tilknytning til den fælles fiskeripolitik og skal have adgang til alle de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver i samme omfang og på samme vilkår som embedsmænd i den medlemsstat, hvor kontrollen og inspektionen finder sted.

2. Kommissionens embedsmænd har ret til at tage kopier af de relevante filer og indsamle de fornødne stikprøver, hvis de har rimelig grund til at tro, at reglerne i den fælles fiskeripolitik ikke er overholdt. De kan anmode om identifikation af alle personer, der opholder sig på det sted, der inspiceres.

3. Kommissionens embedsmænd har ikke beføjelser, der går ud over nationale inspektørers beføjelser, og de har ikke politier eller håndhævelsesbeføjelser.

4. Kommissionens embedsmænd forelægger skriftlig legitimation med angivelse af deres identitet og stilling.

5. Kommissionen udsender skriftlige instruktioner til sine embedsmænd med angivelse af deres beføjelser og formålet med deres opgave.

Artikel 98

Kontrol

1. Når Kommissionen finder det nødvendigt, kan dens embedsmænd være til stede under de nationale kontrolmyndigheders kontrol. I forbindelse med disse kontroller tager Kommissionen passende kontakt til medlemsstaterne med henblik på, hvor det er muligt, at udarbejde et kontrolprogram, der er acceptabelt for begge parter.

2. De berørte medlemsstater sikrer, at de berørte organer eller personer accepterer at blive underkastet den i stk. 1 omhandlede kontrol.

3. Hvis den kontrol og inspektion, der var planlagt i det oprindelige kontrolprogram, af faktuelle årsager ikke kan gennemføres, ændrer Kommissionens kontrollører i samarbejde og forståelse med kontrolmyndighederne i den berørte medlemsstat det oprindelige kontrolprogram.

4. Ved kontrol og inspektion på havet eller fra luften er fartøjets eller luftfartøjets chef alene ansvarlig for kontrol- og inspektionsaktiviteterne. Under udøvelsen af sin kommando tager den pågældende behørigt hensyn til det kontrolprogram, der er omhandlet i stk. 1.

5. Kommissionen kan sørge for, at dens embedsmænd under besøg i en medlemsstat bliver ledsaget af en eller flere embedsmænd fra en anden medlemsstat som observatør(er). Efter anmodning fra Kommissionen udnævner den medlemsstat, der sender embedsmænd, om nødvendigt med kort varsel de nationale embedsmænd, der er udvalgt til observatører. Medlemsstaterne kan også opstille en fortegnelse over nationale embedsmænd, som Kommissionen kan anmode om at være til stede ved ovennævnte kontroller og inspektioner. Kommissionen kan efter eget valg rette anmodning til nationale embedsmænd på fortegnelsen eller embedsmænd, hvis navne er oplyst til Kommissionen. Kommissionen stiller i relevante tilfælde fortegnelsen til rådighed for alle medlemsstater.

6. Kommissionens embedsmænd kan beslutte at gennemføre kontroller som omhandlet i denne artikel uden forudgående varsel, hvis de finder det nødvendigt.

Artikel 99

Autonome inspektioner

1. Når der er grund til at tro, at der er uregelmæssigheder i anvendelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik, kan Kommissionen foretage autonome inspektioner. Den foretager sådanne inspektioner på eget initiativ og uden tilstedeværelse af embedsmænd fra den berørte medlemsstat.

2. Alle operatører kan underkastes autonome inspektioner, hvor disse anses for at være nødvendige.

3. I forbindelse med autonome inspektioner på et område eller i farvande under en given medlemsstats højhed eller jurisdiktion, finder den pågældende medlemsstats procedureregler anvendelse.

4. Hvis Kommissionens embedsmænd konstaterer en alvorlig overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning på et område eller i farvande under en given medlemsstats højhed eller jurisdiktion, underretter de straks den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder, der træffer alle passende foranstaltninger i forbindelse med en sådan overtrædelse.

Artikel 100

Revision

Kommissionen kan foretage revision af medlemsstaternes kontrolordninger. Denne revision kan navnlig omfatte evaluering af:

- a) kvote- og indsatsforvaltningsordningen
- b) datavalideringssystemer, herunder systemer til krydskontrol af fartøjsovervågningssystemer, fangst-, indsats- og afsætningsdata og data vedrørende EF-fiskerflåderegistret samt efterprøvning af licenser og fiskeritilladelser
- c) den administrative organisation, herunder om der er tilstrækkeligt personale og disponible midler til rådighed, uddannelse af medarbejdere, afgrænsning af funktioner for alle myndigheder, der er involveret i kontrollen, samt mekanismer til koordinering af arbejdet og den fælles evaluering af sådanne myndigheders resultater
- d) de operationelle systemer, herunder procedurer til kontrol af udpegede havne
- e) nationale handlingsprogrammer for kontrol, herunder fastlæggelse af inspektionsniveauer og gennemførelse heraf
- f) det nationale sanktionssystem, herunder sanktionernes tilstrækkelighed, sagernes varighed, den økonomiske gevinst, som overtræderne mister, og sanktionsordningens afskrækkende karakter.

Artikel 101

Rapporter om kontrol, autonom inspektion og revision

1. Kommissionen underretter de berørte medlemsstater om de foreløbige resultater af kontroller og autonome inspektioner senest en dag efter, at de har fundet sted.

2. Kommissionens embedsmænd udarbejder efterfølgende en rapport om hver enkelt kontrol, autonom inspektion eller revision. Rapporten gøres tilgængelig for den berørte medlemsstat senest en måned efter afslutningen af kontrollen, den autonome inspektion eller revisionen. Medlemsstaterne har mulighed for at kommentere rapportens resultater inden for en frist på en måned.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger på grundlag af den i stk. 2 omhandlede rapport.

4. Kommissionen offentliggør på den sikre del af sit officielle websted de endelige rapporter om kontrol, autonom inspektion og revision sammen med den berørte medlemsstats bemærkninger.

Artikel 102

Opfølgning af rapporter om kontrol, autonom inspektion og revision

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de relevante oplysninger, den måtte anmode om vedrørende gennemførelsen af denne forordning. Når Kommissionen fremsætter en anmodning om oplysninger, fastsætter den en rimelig tidsfrist for, hvornår oplysningerne skal være den i hænde.

2. Skønner Kommissionen, at der er sket ukorrekt gennemførelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, eller at de eksisterende kontrolbestemmelser og -midler i bestemte medlemsstater ikke er effektive, skal den underrette den eller de pågældende medlemsstater, der herefter iværksætter en administrativ undersøgelse, hvori Kommissionens embedsmænd kan deltage.

3. De berørte medlemsstater underretter Kommissionen om resultaterne af undersøgelsen og sender Kommissionen en rapport, der er udarbejdet senest tre måneder efter Kommissionens anmodning. Kommissionen kan efter en behørigt begrundet anmodning fra medlemsstaten indrømme en rimelig forlængelse af denne periode.

4. Hvis den i stk. 2 omhandlede administrative undersøgelse ikke fører til, at uregelmæssighederne ophører, eller hvis Kommissionen konstaterer mangler i en medlemsstats kontrolordning under kontrollerne eller de autonome inspektioner, jf. artikel 98 og 99, eller under revisionen, jf. artikel 100, udarbejder Kommissionen en handlingsplan sammen med den pågældende medlemsstat. Medlemsstaten træffer alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre en sådan handlingsplan.

AFSNIT XI

FORANSTALTNINGER TIL SIKRING AF, AT MEDLEMSSTATERNE OPFYLDER MÅLENE I DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

KAPITEL I

Finansielle foranstaltninger

Artikel 103

Suspension og bortfald af finansiel støtte fra Fællesskabet

1. Kommissionen kan træffe beslutning om helt eller delvis at suspendere finansiel støtte fra Fællesskabet i henhold til forordning (EF) nr. 1198/2006 og artikel 8, litra a), i forordning (EF) nr. 861/2006 i højst 18 måneder, hvis det er godtgjort:

- a) at effektiviteten af de finansierede foranstaltninger berøres, eller kan forventes at blive berørt ved manglende overholdelse af reglerne for den fælles fiskeripolitik, navnlig for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, tilpasning af flåden og fiskerikontrol
- b) at en sådan manglende overholdelse direkte kan tilskrives den pågældende medlemsstat, og
- c) at den manglende overholdelse kan medføre en alvorlig trussel for bevarelsen af levende akvatiske ressourcer eller for effektiviteten af Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning,

og Kommissionen på basis af de foreliggende oplysninger og i givet fald efter at have gennemgået den berørte medlemsstats forklaringer konkluderer, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet passende foranstaltninger til at afhjælpe situationen og heller ikke er i stand til at gøre det i den nærmeste fremtid.

2. Hvis den pågældende medlemsstat i suspensionsperioden fortsat ikke godtgør, at der er truffet foranstaltninger til at sikre, at de gældende regler overholdes i fremtiden, eller at der ikke er alvorlig fare for, at Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning ikke vil kunne fungere effektivt i fremtiden, kan Kommissionen lade den finansielle støtte, som blev suspenderet i henhold til stk. 1, bortfalde helt eller delvis. Kommissionen kan først lade en sådan støtte bortfalde, efter at støtten har været suspenderet i 12 måneder.

3. Inden Kommissionen træffer de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, underretter den den pågældende medlemsstat skriftligt om de konstaterede mangler ved medlemsstatens kontrolordning og om, at den agter at træffe den beslutning, der er omhandlet i stk. 1 og 2, samtidig med at den anmoder medlemsstaten om at træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe situationen inden for en periode, som Kommissionen fastsætter i forhold til overtrædelsens grovhed, men som ikke må være under én måned.

4. Hvis medlemsstaten ikke har svaret på den henvendelse, der er omhandlet i stk. 3, inden udløbet af den periode, der skal fastsættes i overensstemmelse med samme stykke, kan Kommissionen træffe den beslutning, der er omhandlet i stk. 1 og 2, på basis af de oplysninger, der foreligger på det pågældende tidspunkt.

5. Den procentdel af støtten, der kan suspenderes eller bortfalde, skal stå i rimeligt forhold til arten og graden af medlemsstatens misligholdelse af de gældende bestemmelser for bevarelse, kontrol, inspektion og håndhævelse og til, hvor alvorlig en trussel misligholdelsen udgør for bevarelse af levende akvatiske ressourcer eller for effektiviteten af Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning, og skal tage hensyn til, i hvilket omfang effektiviteten af de finansierede foranstaltninger berøres eller kan forventes at blive berørt. Ved fastsættelse af procentdelen tages der hensyn til den relative andel af fiskeriet og fiskerirelaterede aktiviteter, som misligholdelsen i forbindelse med de foranstaltninger, der finansieres via den i stk. 1 omhandlede finansielle støtte, vedrører, ligesom den begrænses af nævnte relative andel.

6. Beslutninger i henhold til denne artikel træffes under behørig hensyntagen til alle relevante omstændigheder og på en sådan måde, at der er en reel økonomisk forbindelse mellem genstanden for den manglende overholdelse og den foranstaltning, som den suspenderede eller bortfaldne finansielle støtte fra Fællesskabet vedrører.

7. En suspension ophæves, når betingelserne i stk. 1 ikke længere foreligger.

8. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Lukning af fiskerier

Artikel 104

Lukning af fiskerier som følge af tilsidesættelse af den fælles fiskeripolitikens mål

1. Når en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser til at gennemføre en flerårig plan, og Kommissionen har belæg for, at den manglende opfyldelse af sådanne forpligtelser udgør en alvorlig trussel for bevarelsen af den pågældende bestand, kan Kommissionen midlertidigt lukke de fiskerier, der berøres af sådanne mangler, for den pågældende medlemsstat.

2. Kommissionen underretter skriftligt den pågældende medlemsstat om de resultater, den er nået frem til, og om den relevante dokumentation og fastsætter en frist på højst ti arbejdsdage, hvor medlemsstaten skal godtgøre, at fiskeriet kan udnyttes sikkert.

3. Foranstaltningerne i stk. 1 anvendes kun, hvis medlemsstaten undlader at besvare Kommissionens anmodning inden for fristen i stk. 2, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller klart viser, at de nødvendige foranstaltninger ikke er blevet gennemført.

4. Kommissionen ophæver lukningen, når medlemsstaten skriftligt og til Kommissionens tilfredshed har godtgjort, at fiskeriet kan udnyttes sikkert.

KAPITEL III

Nedsættelse og overførsel af kvoter og fiskeriindsats

Artikel 105

Nedsættelse af kvoter

1. Når Kommissionen har fastslået, at en medlemsstat har overskredet de kvoter, den har fået tildelt, nedsætter Kommissionen denne medlemsstats fremtidige kvoter.

2. I tilfælde af en overskridelse af en kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande, som en medlemsstat i et givet år har til rådighed, nedsætter Kommissionen det eller de følgende års årlige kvote, tildeling eller andel for den pågældende medlemsstat under anvendelse af en multiplikationsfaktor efter følgende tabel:

Overskridelsens omfang i forhold til tilladte landinger	Multiplikationsfaktor
Op til 5 %	Overskridelse * 1,0
Over 5 % og op til 10 %	Overskridelse * 1,1
Over 10 % og op til 20 %	Overskridelse * 1,2
Over 20 % og op til 40 %	Overskridelse * 1,4
Over 40 % og op til 50 %	Overskridelse * 1,8
Yderligere overskridelse over 50 %	Overskridelse * 2,0

En nedsættelse svarende til overskridelsen * 1,00 finder dog anvendelse i alle tilfælde, hvor overskridelsen af den tilladte landing er på 100 tons eller derunder.

3. Ud over multiplikationsfaktoren i stk. 2 finder en multiplikationsfaktor på 1,5 anvendelse, hvis:

- en medlemsstat gentagne gange har overskredet sin kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande i løbet af de foregående to år, og disse overskridelser har givet anledning til de i stk. 2 omhandlede nedsættelser
- de foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske udtalelser og navnlig rapporterne fra STECF har fastslået, at overskridelsen udgør en alvorlig trussel for bevarelsen af den pågældende bestand, eller
- bestanden er omfattet af en flerårig plan.

4. I tilfælde af en overskridelse af en kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande, som en medlemsstat i tidligere år har haft til rådighed, kan Kommissionen efter høring af den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 119 nedsætte den pågældende medlemsstats fremtidige kvoter for at tage hensyn til overskridelsens omfang.

5. Hvis der ikke kan foretages en nedsættelse i henhold til stk. 1 og 2 af den kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande, der er overskredet, som sådan, fordi den kvote, tildeling eller andel af en bestand eller gruppe af bestande ikke eller ikke i tilstrækkeligt omfang står til rådighed for den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen efter høring af den pågældende medlemsstat i det eller de følgende år nedsætte den pågældende medlemsstats kvoter for andre bestande eller grupper af bestande i det samme geografiske område eller med den samme handelsværdi i overensstemmelse med stk. 1.

6. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af de pågældende mængder kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 106

Nedsættelse af fiskeriindsatsen

1. Når Kommissionen har fastslået, at en medlemsstat har overskredet den fiskeriindsats, den har fået tildelt, nedsætter Kommissionen denne medlemsstats fremtidige fiskeriindsats.

2. Hvis fiskeriindsatsen i et geografisk område eller i et fiskeri, der er til rådighed for en medlemsstat, er overskredet, modregner Kommissionen det i løbet af det eller de følgende år i den fiskeriindsats, der er til rådighed for den pågældende medlemsstat i forbindelse med dette geografiske område eller dette fiskeri ved at anvende en multiplikationsfaktor efter følgende tabel:

Omfanget af overskridelsen af den fiskeriindsats, der er til rådighed	Multiplikationsfaktor
Op til 5 %	Overskridelse* 1,0
Over 5 % og op til 10 %	Overskridelse* 1,1
Over 10 % og op til 20 %	Overskridelse* 1,2
Over 20 % og op til 40 %	Overskridelse* 1,4
Over 40 % og op til 50 %	Overskridelse* 1,8
Yderligere overskridelse over 50 %	Overskridelse* 2,0

3. Hvis der ikke kan foretages en nedsættelse i henhold til stk. 2 af den maksimalt tilladte fiskeriindsats, der er overskredet som sådan, fordi en sådan maksimalt tilladt fiskeriindsats ikke eller kun i utilstrækkelig grad er til rådighed for den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen det eller de følgende år nedsætte den pågældende medlemsstats fiskeriindsats i det samme geografiske område i overensstemmelse med stk. 2.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af den pågældende fiskeriindsats kan vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 107

Nedsættelse af kvoter som følge af tilsidesættelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

1. Når det konstateres, at en medlemsstat ikke overholder reglerne for bestande, der er omfattet af flerårige planer, og at dette kan føre til en alvorlig trussel mod bevarelsen af disse bestande, kan Kommissionen det eller de følgende år nedsætte den pågældende medlemsstats årlige kvoter, tildelinger eller andele af en bestand eller gruppe af bestande under anvendelse af proportionalitetsprincippet under hensyn til den skade, der er sket på bestandene.

2. Kommissionen underretter skriftligt den pågældende medlemsstat om de resultater, den er nået frem til, og fastsætter en frist på højst 15 arbejdsdage, hvor medlemsstaten skal godtgøre, at fiskeriet kan udnyttes sikkert.

3. Foranstaltningerne i stk. 1 anvendes kun, hvis medlemsstaten undlader at besvare Kommissionens anmodning inden for fristen i stk. 2, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller klart viser, at de nødvendige foranstaltninger ikke er blevet gennemført.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel og især for fastsættelse af de pågældende mængder vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL IV

Hasteforanstaltninger

Artikel 108

Hasteforanstaltninger

1. Hvis der foreligger bevis for, også på grundlag af resultaterne af Kommissionens prøvetagning, at én eller flere medlemsstats fiskeri og/eller foranstaltninger undergraver de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af flerårige planer, eller truer det marine økosystem, og dette kræver omgående handling, kan Kommissionen på en medlemsstats velbegrundede anmodning eller på eget initiativ beslutte at indføre hasteforanstaltninger, som højst må vare seks måneder. Kommissionen kan træffe en ny beslutning om at forlænge hasteforanstaltningerne i højst seks måneder.

2. Hasteforanstaltningerne i stk. 1 skal stå i forhold til truslen og kan bl.a. omfatte:

- suspendering af fiskeri for fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag
- lukning af fiskerier

- c) forbud mod, at EF-operatører accepterer landinger, anbringelse i bur med henblik på opfødning eller opdræt eller omladning af fisk og fiskevarer fanget af fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag
- d) forbud mod at bringe fisk og fiskevarer, som er fanget af fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, i omsætning eller anvende dem til andre kommercielle formål
- e) forbud mod at levere levende fisk til fiskeopdræt i farvande under den pågældende medlemsstats jurisdiktion
- f) forbud mod at acceptere levende fisk fanget af fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, til fiskeopdræt i farvande under de øvrige medlemsstaters jurisdiktion
- g) forbud mod, at fiskerifartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, fisker i farvande under de øvrige medlemsstaters jurisdiktion
- h) relevant ændring af de fangstdata, som medlemsstaterne har indsendt.

3. En medlemsstat sender den i stk. 1 omhandlede anmodning samtidig til Kommissionen og de berørte medlemsstater. De øvrige medlemsstater kan indsende deres skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest fem arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen. Kommissionen træffer en beslutning senest 15 arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen.

4. Hasteforanstaltningerne træder i kraft øjeblikkeligt. De meddeles de berørte medlemsstater og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. De berørte medlemsstater kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet senest 15 arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen.

6. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse senest en måned efter den dato, hvor beslutningen blev indbragt for Rådet.

AFSNIT XII

DATA OG INFORMATION

KAPITEL I

Analyse og revision af data

Artikel 109

Generelle principper for analyse af data

1. Medlemsstaterne opretter senest den 31. december 2013 en elektronisk database til validering af data, der registreres i medfør af denne forordning, og et valideringssystem.

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle data, der registreres i medfør af denne forordning, er nøjagtige og fuldstændige samt indsendt inden for frister fastsat i henhold til den fælles fiskeripolitik. Der tænkes navnlig på følgende:

- a) Medlemsstaterne skal ved hjælp af automatiske edb-baserede algoritmer og mekanismer krydskontrollere, analysere og verificere følgende data:
 - i) FOS-data
 - ii) fiskeridata, navnlig fiskerilogbogen, landingsopgørelsen, omladningsopgørelsen og forhåndsmeddelelsen
 - iii) data fra overtagelseserklæringer, transportdokumenter og salgsnotaer
 - iv) data fra fiskerilicenser og fiskeritilladelser
 - v) data fra inspektionsrapporter
 - vi) data vedrørende maskineffekt.

b) Følgende data skal også krydskontrolleres, analyseres og verificeres, hvis det er relevant:

- i) fartøjssporingsystemdata
- ii) data om observationer
- iii) data vedrørende internationale fiskeriaftaler
- iv) data om indsejling i eller udsejling fra fiskeriområder, havområder, hvor der gælder særlige regler for adgang til farvande og ressourcer, områder, der reguleres af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og lignende organisationer og et tredjeland's farvande
- v) data fra et automatisk identifikationssystem.

3. Valideringssystemet skal gøre det muligt umiddelbart at fastslå uoverensstemmelser, fejl og manglende oplysninger i forbindelse med dataene.

4. Medlemsstaterne sikrer, at databasen klart viser alle uoverensstemmelser i dataene, som datavalideringssystemet har konstateret. Databasen skal også markere alle data, der er blevet korrigeret, og angive årsagen til korrektionen.

5. Såfremt der konstateres en uoverensstemmelse mellem data, foretager den pågældende medlemsstat de nødvendige undersøgelser, og hvis der er begrundet mistanke om, at der er sket en overtrædelse, træffer den de nødvendige foranstaltninger.

6. Medlemsstaterne sikrer, at datoerne for datamodtagelse, dataindlæsning og datavalidering samt datoerne for opfølgning af konstaterede uoverensstemmelser er klart synlige i databasen.

7. Hvis dataene i stk. 2 ikke fremsendes elektronisk, sikrer medlemsstaterne, at de straks indlæses i databasen manuelt.

8. Medlemsstaterne etablerer nationale planer til gennemførelse af valideringssystemet omfattende de data, der er opført i stk. 2, litra a) og b), og opfølgningen af uoverensstemmelser. Planen skal gøre det muligt for medlemsstaterne at opstille prioriteter for validering og krydskontrol og efterfølgende opfølgning af uoverensstemmelser på basis af risikostyring. Planen forelægges Kommissionen til godkendelse senest den 31. december 2011. Kommissionen godkender planerne inden den 1. juli 2012, efter at den har givet medlemsstaterne mulighed for at foretage ændringer. Ændringer af planen forelægges hvert år Kommissionen til godkendelse.

9. Hvis Kommissionen som resultat af sine egne undersøgelser har konstateret uoverensstemmelser i dataene i en medlemsstats database, kan den efter at have forelagt dokumentation for medlemsstaten og konfereret med den kræve, at medlemsstaten undersøger årsagen til uoverensstemmelsen og om fornødent korreterer disse data.

10. De af medlemsstaterne oprettede databaser og indsamlede data, der er omhandlet i denne forordning, skal anses for at være autentiske i henhold til de betingelser, der er fastsat i den nationale lovgivning.

Artikel 110

Adgang til data

1. Medlemsstaterne sikrer, at der til hver en tid og uden forudgående varsel er fjernadgang for Kommissionen eller det organ, den har udpeget, til alle de data, der er omhandlet i artikel 115. Desuden skal Kommissionen have mulighed for at downloade disse data manuelt og automatisk for alle perioder og for alle fiskerfartøjer.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionens embedsmænd adgang på grundlag af de elektroniske certifikater, som Kommissionen eller det organ, den har udpeget, har udstedt.

Adgangen skal være til rådighed på den sikre del af medlemsstaternes websted, jf. artikel 115.

3. Med forbehold af stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne indtil den 30. juni 2012 gennemføre et eller flere pilotprojekter sammen med Kommissionen eller det organ, den har udpeget, med henblik på at give fjernadgang i realtid til medlemsstaternes data om fiskerimuligheder, der er registreret og valideret i overensstemmelse med denne forordning. Når både Kommissionen og den pågældende medlemsstat er tilfredse med resultatet af pilotprojektet, og under forudsætning af, at fjernadgangen fungerer som aftalt, er den pågældende medlemsstat ikke længere forpligtet til at indsende rapporter om fiskerimuligheder som beskrevet i artikel 33, stk. 2 og 8. Dataadgangsformatet og -procedurerne skal gennemgås og testes. Medlemsstaterne meddeler inden den 1. januar 2012 Kommissionen, om de har planer om at gennemføre pilotprojekter. Efter den 1. januar 2013 kan Rådet beslutte, at medlemsstaternes indsendelse af data til Kommissionen skal ske på en anden måde og med en anden hyppighed.

Artikel 111

Udveksling af data

1. Hver flagmedlemsstat sikrer direkte elektronisk udveksling af relevante oplysninger med andre medlemsstater og, hvis det er relevant, Kommissionen eller det organ, den har udpeget, navnlig følgende oplysninger:

- a) FOS-data, når dets fartøjer befinder sig i en anden medlemsstats farvande
- b) fiskerilogbogsoplysninger, når dets fartøjer fisker i en anden medlemsstats farvande
- c) landingsopgørelser og omladningsopgørelser, når sådanne aktiviteter finder sted i en anden medlemsstats havne
- d) forhåndsmeddelelse, når den havn, der agtes anløbet, er i en anden medlemsstat.

2. Hver kystmedlemsstat sikrer direkte elektronisk udveksling af relevante oplysninger med andre medlemsstater og, hvis det er relevant, Kommissionen eller det organ, den har udpeget, navnlig ved at sende følgende oplysninger:

- a) oplysninger om salgsnotaer til flagmedlemsstaten, når det første salg hidrører fra en anden medlemsstats fiskerfartøj
- b) oplysninger om overtagelseserklæring, når fisken oplagres i en anden medlemsstat end flagmedlemsstaten eller landingsstaten
- c) oplysninger om salgsnotaer og overtagelseserklæringer til den medlemsstat, hvor landingen fandt sted.

3. Detaljerede regler for anvendelsen af dette kapitel, især vedrørende kvalitetskontrol, overholdelse af frister for indsendelse af data, krydskontrol, analyse, efterprøvning af data og vedrørende udvikling af et standardiseret format til downloading og udveksling af data, vedtages efter proceduren i artikel 119.

KAPITEL II

Datafortrolighed

Artikel 112

Beskyttelse af personoplysninger

1. Denne forordning berører ikke og påvirker på ingen måde beskyttelsesniveauet for enkeltpersoner med hensyn til behandling af personoplysninger ifølge fællesskabsbestemmelserne og nationale forskrifter, og forordningen ændrer navnlig hverken medlemsstaternes forpligtelser vedrørende deres behandling af personoplysninger efter direktiv 95/46/EF eller fællesskabsinstitutioners eller -organers forpligtelser vedrørende deres behandling af personoplysninger efter forordning (EF) nr. 45/2001, når de udfører deres arbejde.

2. Personers rettigheder med hensyn til deres registreringsoplysninger, der behandles i nationale systemer, skal udøves efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor deres personoplysninger er oplagret, navnlig gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 95/46/EF, og hvad angår deres registreringsoplysninger, der behandles i EF-systemer, skal de udøves i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 113

Tavshedspligt

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de data, der indsamles og modtages inden for rammerne af denne forordning, behandles i overensstemmelse med gældende bestemmelser om tavshedspligt.

2. De oplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne og Kommissionen, videregives ikke til andre end de personer i medlemsstaterne og i EF-institutionerne, hvis opgaver gør det nødvendigt for dem at have adgang til oplysningerne, medmindre den medlemsstat, der har fremsendt oplysningerne, udtrykkeligt giver sit samtykke hertil.

3. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må ikke anvendes til andre formål end dem, der følger af denne forordning, medmindre de myndigheder, der leverer oplysningerne, giver deres udtrykkelige samtykke hertil, og gældende bestemmelser i den modtagende medlemsstat ikke forbyder en sådan anvendelse.

4. Data, der videregives inden for rammerne af denne forordning til personer, som arbejder for ansvarlige myndigheder, domstole, andre offentlige myndigheder og Kommissionen eller det organ, den har udpeget, idet udbredelsen heraf ville være til skade for:

- a) beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet i henhold til EF-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger
- b) en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuel ejendomsret
- c) retssager og juridisk rådgivning eller
- d) formålet med inspektioner og undersøgelser

er omfattet af de gældende bestemmelser om fortrolighed. Oplysninger må altid videregives, hvis det er nødvendigt for at bringe en overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik til ophør eller at forbyde den.

5. De i stk. 1 omhandlede data er omfattet af samme beskyttelse, som ydes lignende data af lovgivningen i den modtagende medlemsstat, og af tilsvarende bestemmelser, der gælder for Fællesskabets institutioner.

6. Denne artikel er ikke til hinder for, at data, der er indhentet i medfør af denne forordning, anvendes i forbindelse med senere retsforfølgning på grund af manglende overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Myndighederne i den medlemsstat, der

fremsender dataene, skal underrettes om alle tilfælde, hvor de pågældende data anvendes med dette formål for øje.

7. Denne artikel berører ikke forpligtelserne i henhold til internationale konventioner om gensidig bistand i straffesager.

KAPITEL III

Officielle websteder

Artikel 114

Officielle websteder

1. I forbindelse med denne forordning opretter hver medlemsstat inden den 1. januar 2012 et officielt websted, der er tilgængeligt via internettet og indeholder de oplysninger, som er anført i artikel 115 og 116. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen internetadressen på deres officielle websted. Kommissionen kan beslutte at udvikle fælles standarder og procedurer for at sikre en gennemsigtig kommunikation mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne, EF-Fiskerikontrolagenturet og Kommissionen, herunder overførsel af regelmæssige snapshots af dokumentation af fiskeri i forhold til fiskerimuligheder.

2. Hver medlemsstats officielle websted består af en offentligt tilgængelig del og en sikker del. På webstedet lægger, vedligeholder og ajourfører hver medlemsstat de data, der er nødvendige for kontrollen i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 115

Den offentligt tilgængelige del af webstedet

På den offentligt tilgængelige del af deres websteder offentliggør medlemsstaterne straks eller indsætter et direkte link til:

- a) navne og adresser på de kompetente myndigheder, der har ansvaret for at udstede fiskerilicenser og fiskeritilladelser, jf. artikel 7
- b) fortegnelsen over udpegede havne med henblik på omladning med angivelse af deres åbningstider, jf. artikel 20
- c) en måned efter ikrafttrædelsen af en flerårig plan og efter Kommissionens godkendelse listen over udpegede havne med angivelse af deres åbningstider, jf. artikel 43, og, senest 30 dage derefter, de dertil knyttede betingelser for registrering og rapportering af mængder af de arter, der er omfattet af den flerårige plan for hver landing
- d) beslutningen om realtidslukning, som klart definerer fiskepladsernes geografiske område, varigheden af lukningen og betingelserne for fiskeriet i området under lukningen, jf. artikel 53, stk. 2

- e) oplysninger om kontaktpunkt for overførsel eller indsendelse af fiskerilogbøger, forhåndsmeddelelser, omladningsopgørelser, landingsopgørelser, salgsnotaer, overtagelseserklæringer og transportdokumenter som omhandlet i artikel 14, 17, 20, 23, 62, 66 og 68
- f) et kort med koordinaterne for midlertidigt realtidslukkede områder, jf. artikel 54, med angivelse af lukningens varighed og betingelserne for fiskeri i området under lukningen
- g) beslutningen om at lukke et fiskeri i henhold til artikel 35 og alle nødvendige oplysninger.

Artikel 116

Den sikre del af webstedet

1. Hver medlemsstat opretter, vedligeholder og ajourfører, på den sikre del af sit websted, adgangen til følgende fortegnelser og databaser:
 - a) fortegnelser over de embedsmænd, der står for inspektionerne, jf. artikel 74
 - b) den elektroniske database for behandling af inspektions- og overvågningsrapporter udarbejdet af embedsmændene, jf. artikel 78
 - c) computerfiler fra fartøjsovervågningssystemet, som dens fiskeriovervågningscenter har registreret, jf. artikel 9
 - d) den elektroniske database med fortegnelsen over alle fiskerilicenser og fiskeritilladelser udstedt og forvaltet i overensstemmelse med denne forordning med tydelig angivelse af de fastsatte betingelser og oplysninger om alle suspensioner og tilbagetrækninger
 - e) metoden til måling af den sammenhængende periode på 24 timer, jf. artikel 26, stk. 6
 - f) den elektroniske database med alle relevante data om fiskerimuligheder, jf. artikel 33
 - g) de nationale handlingsprogrammer for kontrol, jf. artikel 46
 - h) den elektroniske database til kontrol af, at de indsamlede data er komplette og af god kvalitet, jf. artikel 109.

2. Hver medlemsstat sikrer:

- a) fjernadgang for Kommissionen eller det organ, den har udpeget, til alle de data, der er omhandlet i denne artikel, 24 timer i døgnet syv dage om ugen
- b) direkte elektronisk udveksling af relevante oplysninger med andre medlemsstater og Kommissionen eller det organ, den har udpeget.

3. Medlemsstaten giver Kommissionens embedsmænd adgang på grundlag af de elektroniske certifikater, som Kommissionen eller det organ, den har udpeget, har udstedt.

4. Dataene på de sikre dele af webstederne er kun tilgængelige for særlige brugere, der har fået bemyndigelse hertil enten af de pågældende medlemsstater eller af Kommissionen eller det organ, den har udpeget. Disse personer har kun adgang til de data, som er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver og aktiviteter med henblik på at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes, og de er bundet af de regler, som gælder for fortrolig anvendelse af sådanne data.

5. Dataene på de sikre dele af webstedet lagres kun så længe, det er nødvendigt af hensyn til denne forordning, men altid i mindst tre kalenderår regnet fra starten af året efter det år, hvor oplysningerne blev registreret. Personoplysninger, der skal udveksles i overensstemmelse med denne forordning til historisk, statistisk eller videnskabelig brug udveksles enten udelukkende i anonym form eller, hvis dette ikke er muligt, med de registreres navne i krypteret form.

6. Detaljerede regler for anvendelse af dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 119.

AFSNIT XIII

GENNEMFØRELSE

Artikel 117

Administrativt samarbejde

1. De myndigheder, der har ansvaret for at gennemføre denne forordning i medlemsstaterne, samarbejder med hinanden, med de kompetente myndigheder i tredjelande, med Kommissionen og med det organ, den har udpeget, for at sikre, at denne forordning overholdes.

2. Med henblik på stk. 1 oprettes der en gensidig støtteordning, som omfatter regler om informationsudveksling efter forudgående anmodning eller spontant.

3. Den medlemsstat, hvor fiskeri har fundet sted, sender efter anmodning alle relevante oplysninger elektronisk til Kommissionen, samtidig med at de sendes til fiskerifartøjets flagmedlemsstat.

4. Detaljerede regler for anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 118

Rapporteringsforpligtelser

1. Hvert femte år sender medlemsstaterne en rapport til Kommissionen om anvendelsen af denne forordning.

2. På grundlag af medlemsstaternes rapporter og sine egne observationer udarbejder Kommissionen hvert femte år en rapport, der forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Fem år efter denne forordnings ikrafttrædelse foretager Kommissionen en evaluering af dens indvirkning på den fælles fiskeripolitik.

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport over de regler, der er fulgt ved udarbejdelse af rapporterne på basis af de grundlæggende data.

5. Detaljerede regler om indholdet og formatet af medlemsstaternes rapporter med henblik på anvendelse af denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 119.

Artikel 119

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistår af den komité, der er oprettet i henhold til artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

AFSNIT XIV

ÆNDRINGER OG OPHÆVELSER

Artikel 120

Ændring af forordning (EF) nr. 768/2005

I forordning (EF) nr. 768/2005 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 indsættes følgende som litra i):

»i) bistå med en ensartet gennemførelse af kontrolordningen under den fælles fiskeripolitik, herunder især:

- tilrettelægge den operative samordning af medlemsstaternes kontrolaktiviteter med henblik på gennemførelse af specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer, kontrolprogrammer vedrørende ulovligt, urapporteret og ureguleret »IUU« fiskeri og internationale kontrol- og inspektionsprogrammer
- foretage inspektioner i det omfang, det er nødvendigt for at udføre agenturets opgaver, i overensstemmelse med artikel 17a.«

2) I artikel 5

a) erstattes stk. 1 med følgende:

»1. Agenturets operative koordinering skal dække kontrol med alle aktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik.«

b) indsættes følgende som stk. 3:

»3. Med henblik på at styrke den operative koordinering mellem medlemsstaterne kan agenturet udarbejde operative planer sammen med de berørte medlemsstater og koordinere gennemførelsen heraf.«

3) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Bistand til Kommissionen og medlemsstaterne

Agenturet bistår Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at sikre en ensartet og effektiv opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til reglerne i den fælles fiskeripolitik, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, og i deres forbindelser med tredjelande. Agenturet skal navnlig:

- a) udarbejde et grundlæggende uddannelsesprogram for instruktører i medlemsstaternes fiskeriinspektorater og tilbyde supplerende kurser og seminarer til sådanne embedsmænd og andet personale, som er involveret i kontrol- og inspektionsaktiviteterne
- b) udarbejde et grundlæggende uddannelsesprogram for EF-kontrollører før deres første inspektion og sørge for regelmæssig ajourført efteruddannelse og seminarer til disse embedsmænd
- c) efter anmodning fra medlemsstaterne foranstalte fælles indkøb af varer og tjenesteydelser i forbindelse med medlemsstaternes kontrol- og inspektionsaktiviteter og forberede og koordinere medlemsstaternes gennemførelse af fælles pilotprojekter
- d) udarbejde fælles operationelle procedurer for fælles kontrol- og inspektionsaktiviteter, som to eller flere medlemsstater skal foretage
- e) opstille kriterier for udveksling af kontrol- og inspektionsressourcer mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande og for medlemsstaternes udlån af sådanne ressourcer
- f) foretage risikoanalyse på grundlag af fiskeridata om fangster, landinger og fiskeriindsats samt risikoanalyse af urapporterede landinger, herunder bl.a. sammenligning af data om fangster og import med data om eksport og nationalt forbrug
- g) efter anmodning fra Kommissionen eller medlemsstaterne udvikle fælles inspektionsmetoder og -procedurer
- h) efter anmodning bistå medlemsstaterne med at opfylde deres fællesskabsforpligtelser og internationale forpligtelser, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, og forpligtelser i henhold til regionale fiskeriforvaltningssorganisationer

- i) fremme og koordinere udviklingen af ensartede risikostyringsmetoder inden for sit kompetenceområde
- j) koordinere og fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og fælles standarder for udviklingen af prøvetagningsplaner i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (*).

(*) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.«

- 4) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Opfyldelse af Fællesskabets forpligtelser i forbindelse med kontrol og inspektion

1. Agenturet samordner efter anmodning fra Kommissionen medlemsstaternes kontrol og inspektion på grundlag af internationale kontrol- og inspektionsprogrammer ved at udarbejde fælles planer for ressourceanvendelse.

2. Agenturet kan købe, leje eller chartre det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre de fælles ressourceanvendelsesplaner, der er omhandlet i stk. 1.«

- 5) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Gennemførelse af særlige kontrol- og inspektionsprogrammer

1. Agenturet koordinerer gennemførelsen af de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer, der er fastsat i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009, ved hjælp af fælles ressourceanvendelsesplaner.

2. Agenturet kan købe, leje eller chartre det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre de fælles ressourceanvendelsesplaner, der er omhandlet i stk. 1.«

- 6) Følgende kapitel indsættes efter kapitel III:

»KAPITEL IIIa

AGENTURETS BEFØJELSER

Artikel 17a

Udpegelse af tjenestemænd i agenturet til EF-kontrollører

Embedsmænd i agenturet kan udpeges til EF-kontrollører i internationale farvande i overensstemmelse med artikel 79 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 17b

Agenturets foranstaltninger

Agenturet skal efter behov:

- a) udgive manualer om harmoniserede inspektionsstandarder
- b) udarbejde vejledningsmateriale, der afspejler god praksis i forbindelse med kontrol med den fælles fiskeripolitik, herunder undervisningsmateriale til embedsmænd, der beskæftiger sig med kontrol, og opdatere det regelmæssigt
- c) sørge for den nødvendige tekniske og administrative bistand til Kommissionen, så den kan løse sine opgaver.

Artikel 17c

Samarbejde

1. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med agenturet og yder det den nødvendige bistand, så det kan udføre sit arbejde.

2. Under behørig hensyntagen til de forskellige retssystemer i medlemsstaterne fremmer agenturet samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem dem og Kommissionen om udvikling af harmoniserede kontrolstandarder i overensstemmelse med EF-lovgivningen og under inddragelse af god praksis i medlemsstaterne og vedtagne internationale standarder.

Artikel 17d

Beredskabsenhed

1. Hvis Kommissionen på eget initiativ eller på anmodning af mindst to medlemsstater afdækker en situation, der indebærer en direkte, indirekte eller potentiel alvorlig risiko for den fælles fiskeripolitik, og risikoen ikke kan forebygges, fjernes eller nedbringes ved eksisterende midler og heller ikke kan styres på betryggende måde, underrettes agenturet omgående.

2. Ved en sådan meddelelse fra Kommissionen eller på eget initiativ opretter agenturet omgående en beredskabsenhed og underretter Kommissionen derom.

Artikel 17e

Beredskabsenhedens opgaver

1. Den af agenturet oprettede beredskabsenhed er ansvarlig for at indsamle og evaluere alle relevante oplysninger og for at finde ud af, hvordan risikoen for den fælles fiskeripolitik kan forebygges, fjernes eller nedbringes så effektivt og hurtigt som muligt.

2. Beredskabsenheden kan anmode om bistand fra alle offentlige myndigheder eller privatpersoner, hvis ekspertise anses for nødvendig for at håndtere nødsituationen effektivt.

3. Agenturet foretager den nødvendige koordinering for at sikre, at nødsituationen håndteres hensigtsmæssigt og rettidigt.

4. Beredskabsenheden holder efter behov offentligheden orienteret om risici og trufne foranstaltninger.

Artikel 17f

Flerårigt arbejdsprogram

1. Agenturet fastsætter i sit flerårige arbejdsprogram overordnede mål, mandat, resultatindikatorer og prioriterede indsatsområder for hver af sine tiltag over en femårig periode. Programmet skal indeholde en præsentation af planen for personalepolitikken og et overslag over de budgetbevillinger, der skal stilles til rådighed for at nå målene for den femårige periode.

2. Det flerårige arbejdsprogram fremlægges i overensstemmelse med det aktivitetsbaserede forvaltningssystem og de aktivitetsbaserede metoder, som Kommissionen har udviklet. Det vedtages af bestyrelsen.

3. Det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra c), henviser til det flerårige arbejdsprogram. Tilføjelser, ændringer eller fjernetelser i forhold til det foregående års arbejdsprogram skal klart fremgå, og det samme gælder fremskridt i forhold til de overordnede mål og prioriterede indsatsområder for det flerårige arbejdsprogram.

Artikel 17g

Samarbejde i maritime spørgsmål

Agenturet bidrager til at gennemføre EU's integrerede havpolitik og navnlig til at indgå administrative aftaler med andre organer i spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, efter godkendelse i bestyrelsen. Den administrerende direktør underretter tidligt i sådanne forhandlinger Kommissionen og medlemsstaterne herom.

Artikel 17h

Detaljerede regler

Detaljerede regler for gennemførelse af dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Disse regler kan navnlig dække opstilling af planer for reaktion på en nødsituation, oprettelse af beredskabsenheden og de praktiske procedurer, der skal anvendes.»

Artikel 121

Ændringer i andre forordninger

1. I forordning (EF) nr. 847/96 udgår artikel 5.

2. I forordning (EF) nr. 2371/2002 foretages følgende ændringer:

a) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Fællesskabets kontrol- og håndhævelsesordning

Adgangen til farvande og ressourcer og udøvelsen af aktiviteter som omhandlet i artikel 1 kontrolleres, og overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik håndhæves. Med henblik herpå oprettes en EF-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.»

b) Artikel 22-28 udgår.

3. I Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand ⁽¹⁾ udgår artikel 7, 8, 10, 11, 12 og 13.

4. I Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 af 20. december 2005 om en genopretningsplan for hellefisk inden for rammerne af Organisationen for Fiskeriet i Det Nordvestlige Atlanterhav ⁽²⁾ udgår artikel 7.

5. I Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005 af 20. december 2005 om foranstaltninger til genopretning af bestandene af sydlig kulmule og jomfruhummer i Det Cantabriske Hav og ud for den vestlige del af Den Iberiske Halvø ⁽³⁾ udgår kapitel IV.

6. I Rådets forordning (EF) nr. 388/2006 af 23. februar 2006 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i Biscayabugten ⁽⁴⁾ udgår kapitel IV.

7. I Rådets forordning (EF) nr. 509/2007 af 7. maj 2007 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i den vestlige del af Den Engelske Kanal ⁽⁵⁾ udgår kapitel IV.

8. I Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 af 11. juni 2007 om en flerårig plan for fiskeriet efter rødspætte og tunge i Nordsoen ⁽⁶⁾ udgår kapitel IV.

⁽¹⁾ EUT L 150 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 340 af 23.12.2005, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 345 af 28.12.2005, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT L 65 af 7.3.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 122 af 11.5.2007, s. 7.

⁽⁶⁾ EUT L 157 af 19.6.2007, s. 1.

9. I Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 af 18. september 2007 om en flerårig plan for torskebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande ⁽¹⁾ udgår artikel 10, stk. 3 og 4, artikel 11, stk. 2 og 3, artikel 12, 13 og 15, artikel 18, stk. 2 og 3, artikel 19 og 20, artikel 22, stk. 2, artikel 23, 24 og 25.

10. I Rådets forordning (EF) nr. 1300/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en flerårig plan for sildebestanden i området vest for Skotland og fiskeriets udnyttelse af denne bestand ⁽²⁾ udgår artikel 5 og 6.

11. I Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande ⁽³⁾ udgår artikel 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 og 29.

Artikel 122

Ophævelser

1. Forordning (EØF) nr. 2847/93 ophæves, med undtagelse af artikel 6, 8 og 11, som ophæves med virkning fra datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til artikel 14, 21 og 23 i nærværende forordning, og af artikel 5, artikel 9, stk. 5, og artikel 13, 21 og 34, som ophæves med virkning fra den 1. januar 2011.

2. Forordning (EF) nr. 1627/94 ophæves med virkning fra datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til artikel 7 i nærværende forordning.

3. Forordning (EF) nr. 1966/2006 ophæves med virkning fra den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2009.

Artikel 123

Henvisninger

Henvisninger til de forordninger, der ophæves, og bestemmelser, der udgår, i henhold til artikel 121, betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

AFSNIT XV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 124

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2010.

Dog

- a) finder artikel 33, stk. 6 og 9, artikel 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78 og 84, artikel 90, stk. 2, 3 og 4, artikel 93 og 117 og artikel 121, stk. 3 til 11, anvendelse fra den 1. januar 2011
- b) finder artikel 6, 7, 14, 21 og 23 anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne hertil
- c) finder artikel 92 anvendelse seks måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne hertil.

På Rådets vegne
E. ERLANDSSON
Formand

⁽¹⁾ EUT L 248 af 22.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 344 af 20.12.2008, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 20.

BILAG I

SPECIFIKKE INSPEKTIONS BENCHMARKS FOR FLERÅRIGE PLANER

Målsætning

1. Hver medlemsstat fastsætter specifikke inspektionsbenchmarks i overensstemmelse med dette bilag.

Strategi

2. Fiskeriinspektion og -overvågning koncentrerer om fiskerfartøjer, som sandsynligvis fanger arter, der er omfattet af en flerårig plan. Der skal i forbindelse med transport og afsætning af arter, der er omfattet af en flerårig plan, foretages stikprøvekontrol som supplerende krydskontrol for at teste, hvor effektiv inspektionen og overvågningen er.

Prioriterede indsatsområder

3. Kontrollen af de forskellige redskabstyper skal prioriteres forskelligt, afhængigt af i hvilket omfang flåderne er berørt af begrænsninger af fiskerimulighederne. Derfor skal hver medlemsstat lave en specifik prioritering.

Målbenchmarks

4. Medlemsstaterne skal senest en måned efter ikrafttrædelsen af en forordning om en flerårig plan gennemføre deres inspektionsplaner under hensyntagen til nedenstående mål.

Medlemsstaterne skal specificere og beskrive, hvilken prøvetagningsmetode der vil blive anvendt.

Kommissionen skal efter anmodning have adgang til medlemsstatens prøvetagningsplan.

a) Inspektion i havne

Generelt bør der tilstræbes en nøjagtighed, som mindst svarer til, hvad der kan opnås ved en simpel stikprøvekontrolmetode, hvor inspektionerne skal omfatte 20 % af alle landinger af arter, der er omfattet af en flerårig plan, i en medlemsstat udtrykt i vægt.

b) Inspektion af afsætning

Inspektion af 5 % af de mængder af arter under en flerårig plan, der udbydes til salg på fiskeauktion.

c) Inspektion til havs

Fleksibelt benchmark: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område. Benchmarks for inspektion på havet skal omfatte antallet af inspektionsdage på havet i forvaltningsområderne, eventuelt med et separat benchmark for inspektionsdage i specifikke områder.

d) Overvågning fra luften

Fleksibelt benchmark: skal fastsættes efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område og under hensyntagen til de ressourcer, som de enkelte medlemsstater har.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 2847/93	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1 og 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 5, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3	Artikel 9
Artikel 4, stk. 1	Artikel 5
Artikel 4, stk. 2	Artikel 75
Artikel 5, litra a) og b)	Artikel 74
Artikel 5, litra c)	Artikel 8
Artikel 6	Artikel 14, 15 og 16
Artikel 7	Artikel 17 og 18
Artikel 8	Artikel 23, 24 og 25
Artikel 9, stk. 1, 2, 3, 4, 4a, 5, 6, 7, 8 og 9	Artikel 62, 63, 64, 65 og 68
Artikel 9, stk. 4b og 5	Artikel 66 og 67
Artikel 11	Artikel 20, 21 og 22
Artikel 13	Artikel 68
Artikel 14	Artikel 59
Artikel 15, stk. 1, 2 og 4	Artikel 33 og 34
Artikel 15, stk. 3	Artikel 36
Artikel 16	Artikel 117
Artikel 17	Artikel 5
Artikel 19	Artikel 112 og 113
Afsnit II A	Afsnit IV, kapitel I, afdeling 2
Artikel 20, stk. 1	Artikel 47
Artikel 20, stk. 2	Artikel 49
Artikel 21, stk. 1	Artikel 33
Artikel 21, stk. 2	Artikel 35
Artikel 21, stk. 3	Artikel 36
Artikel 21, stk. 4	Artikel 37
Artikel 21a	Artikel 35
Artikel 21b	Artikel 34
Artikel 21c	Artikel 36
Artikel 23	Artikel 105
Afsnit V	Afsnit IV, kapitel II, og artikel 109
Artikel 28, stk. 1	Artikel 56
Artikel 28, stk. 2	Artikel 57 og 70
Artikel 28, stk. 2a	Artikel 56
Artikel 29	Artikel 96, 97, 98 og 99
Artikel 30	Artikel 102
Artikel 31, stk. 1 og 2	Artikel 89 og 90
Artikel 31, stk. 4	Artikel 86

Artikel 32, stk. 1	Artikel 85
Artikel 32, stk. 2	Artikel 88
Artikel 33	Artikel 86
Artikel 34	Artikel 117
Artikel 34a	Artikel 117
Artikel 34b	Artikel 98
Artikel 34c	Artikel 95
Artikel 35	Artikel 118
Artikel 36	Artikel 119
Artikel 37	Artikel 112 og 113
Artikel 38	Artikel 3
Artikel 39	Artikel 122
Artikel 40	Artikel 124
Forordning (EF) nr. 1627/94	Denne forordning
Hele forordningen	Artikel 7
Forordning (EF) nr. 847/96	Denne forordning
Artikel 5	Artikel 106
Forordning (EF) nr. 2371/2002	Denne forordning
Artikel 21	Artikel 1 og 2
Artikel 22, stk. 1	Artikel 6, 7, 8, 9, 14 og 75
Artikel 22, stk. 2	Artikel 58, 59, 62, 68 og 75
Artikel 23, stk. 3	Artikel 5, stk. 3, artikel 5, stk. 5, og artikel 11
Artikel 23, stk. 4	Artikel 105 og 106
Artikel 24	Artikel 5, afsnit VII og artikel 71 og 91
Artikel 25	Kapitel III og IV i afsnit VII og artikel 89
Artikel 26, stk. 1	Artikel 96
Artikel 26, stk. 2	Artikel 108
Artikel 26, stk. 4	Artikel 36
Artikel 27, stk. 1	Artikel 96-99
Artikel 27, stk. 2	Artikel 101 og 102
Artikel 28, stk. 1	Artikel 117
Artikel 28, stk. 3	Artikel 80, 81 og 83
Artikel 28, stk. 4	Artikel 79
Artikel 28, stk. 5	Artikel 74
Forordning (EF) nr. 811/2004	Denne forordning
Artikel 7	Artikel 14, stk. 2
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 10	Artikel 14, stk. 3
Artikel 11	Artikel 44
Artikel 12	Artikel 60, stk. 6
Forordning (EF) nr. 2166/2005	Denne forordning
Artikel 9	Artikel 14, stk. 3
Artikel 10	Artikel 60, stk. 1
Artikel 12	Artikel 44
Artikel 13	Artikel 60, stk. 6

Forordning (EF) nr. 2115/2005	Denne forordning
Artikel 7	Artikel 14, stk. 3
Forordning (EF) nr. 388/2006	Denne forordning
Artikel 7	Artikel 14, stk. 3
Artikel 8	Artikel 60, stk. 1
Artikel 10	Artikel 44
Artikel 11	Artikel 60, stk. 6
Forordning (EF) nr. 509/2007	Denne forordning
Artikel 6	Artikel 14, stk. 3
Artikel 8	Artikel 44
Artikel 9	Artikel 60, stk. 6
Forordning (EF) nr. 676/2007	Denne forordning
Artikel 10	Artikel 14, stk. 2
Artikel 11	Artikel 14, stk. 3
Artikel 12	Artikel 60, stk. 1
Artikel 14	Artikel 44
Artikel 15	Artikel 60, stk. 6
Forordning (EF) nr. 1098/2007	Denne forordning
Artikel 15	Artikel 14, stk. 3
Artikel 19	Artikel 60, stk. 1
Artikel 24	Artikel 46
Forordning (EF) nr. 1342/2008	Denne forordning
Artikel 19, stk. 1	Artikel 109, stk. 2
Artikel 19, stk. 2	Artikel 115
Artikel 20	Artikel 60
Artikel 22	Artikel 42
Artikel 23	Artikel 46
Artikel 24	Artikel 17
Artikel 25	Artikel 43
Artikel 26	Artikel 14, stk. 2
Artikel 27	Artikel 44
Artikel 28	Artikel 60, stk. 6

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1225/2009**af 30. november 2009****om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab****(kodificeret udgave)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarked-sordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽³⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) De multilaterale handelsforhandlinger, der afsluttedes i 1994, førte til nye aftaler om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (i det følgende benævnt GATT) Henset til den forskelligartede karakter af de nye regler vedrørende dumping og subsidier er det også hensigtsmæssigt, at der foreligger særskilte fællesskabsregler på disse to områder. Reglerne vedrørende subsidier og udligningstold er derfor indeholdt i en særskilt forordning.
- (3) Aftalen om dumping, det vil sige aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994, i det følgende benævnt 1994-antidumpingaftalen, indeholder detaljerede regler, især med hensyn til beregningen af dumping, procedurerne for indledning og gennemførelse af en undersøgelse, herunder fastlæggelsen og behandlingen af de faktiske oplysninger, indførelsen af midlertidige foranstaltninger, indførelsen og opkrævningen af antidumpingtold, varigheden af og genoptagelse af undersøgelse af antidumpingforanstaltninger samt offentliggørelsen af oplysninger om antidumpingundersøgelser. For at sikre en korrekt og gennemsigtig gennemførelse af disse regler bør ordlyden af aftalen i videst muligt omfang overføres til fællesskabslovgivningen.
- (4) Ved anvendelsen af disse regler er det for at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som tilvejebringes ved GATT-aftalen, af væsentlig betydning, at Fællesskabet tager hensyn til sine vigtigste handelspartneres fortolkning af reglerne.
- (5) Det er ønskeligt at fastlægge klare og detaljerede regler for beregningen af den normale værdi. Navnlig bør en sådan værdi under alle omstændigheder fastsættes på grundlag af et repræsentativt salg i normal handel i eksportlandet. Det er hensigtsmæssigt at fastlægge retningslinjer for, hvornår parter kan anses for at være forretningsmæssigt forbundne, med henblik på konstatering af dumping. Det er formålstjenligt at præcisere de omstændigheder, hvorunder salg på hjemmemarkedet kan anses for at have fundet sted med tab og lades ude af betragtning, og hvorunder det resterende salg eller den beregnede normale værdi eller salget til et tredjeland kan anvendes som grundlag for afgørelsen. Der bør endvidere fastlægges regler for en korrekt omkostningsfordeling, herunder i forbindelse med påbegyndelse af virksomhed, ligesom der bør fastsættes retningslinjer for definitionen af opstart samt omfanget af og metoden for fordelingen. Ved beregningen af en normal værdi er det også nødvendigt at angive den metode, der skal anvendes til fastsættelse af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt den fortjeneste, der bør indregnes i en sådan værdi.
- (6) Ved fastlæggelsen af den normale værdi for lande uden markedsøkonomi må det anses for formålstjenligt at fastsætte regler for valg af et egnet tredjeland med markedsøkonomi, der kan anvendes med henblik herpå, og endvidere bør det fastsættes, at hvis det ikke er muligt at finde et egnet tredjeland, kan den normale værdi fastsættes på ethvert andet rimeligt grundlag.
- (7) Det er med henblik på Fællesskabets antidumpingmetoder hensigtsmæssigt at tage hensyn til de ændrede økonomiske forhold i Kasakhstan. Navnlig er det hensigtsmæssigt at bestemme, at den normale værdi kan fastsættes i overensstemmelse med de regler, der gælder for lande med markedsøkonomi, i sager, hvor det kan påvises, at de markedsøkonomiske principper er fremherskende for en eller flere producenter, der er omfattet af en undersøgelse vedrørende fremstilling og salg af den pågældende vare.
- (8) Det er også hensigtsmæssigt at indrømme tilsvarende behandling ved import fra sådanne lande, der er medlemmer af Verdenshandelsorganisationen (WTO) på datoen for indledningen af den pågældende antidumpingundersøgelse.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.⁽³⁾ Se bilag I.

- (9) Det bør fastlægges, at der vil blive foretaget en undersøgelse af, om de markedsøkonomiske principper er fremherskende, på grundlag af velbegrundede krav herom fra én eller flere producenter, der er omfattet af undersøgelsen, og som ønsker at drage nytte af muligheden for, at den normale værdi kan fastsættes på grundlag af de regler, der gælder for lande med markedsøkonomi.
- (10) Det er formålstjenligt at definere eksportprisen og at opregne de justeringer, der skal foretages i de tilfælde, hvor det anses for påkrævet at beregne denne pris på grundlag af den første pris på det åbne marked.
- (11) For at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportpris og normal værdi er det tilrådeligt at opregne de faktorer, der kan øve indflydelse på priserne og disses sammenlignelighed, og at fastlægge særlige regler for hvornår og hvorledes justeringerne bør foretages, herunder at enhver gentagelse af justeringerne bør undgås. Det er også nødvendigt at fastsætte, at sammenligningen kan finde sted på grundlag af gennemsnitspriser, idet de individuelle eksportpriser dog kan sammenlignes med en gennemsnitlig normal værdi, når førstnævnte er forskellige alt efter kunde, område eller periode.
- (12) Det er nødvendigt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om dumpingimporten har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade. Ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Fællesskabet, kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Fællesskabet.
- (13) Det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportører, kan holdes uden for denne definition af erhvervsgren, samt at definere, hvad der forstås ved »forbundet«. Det er også nødvendigt at åbne mulighed for, at der træffes antidumpingforanstaltninger på vegne af producenterne i en region i Fællesskabet, og at fastlægge retningslinjer for definitionen af en sådan region.
- (14) Det er nødvendigt at fastsætte, hvem der kan indgive en antidumpingklage, herunder i hvilket omfang den bør støttes af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, samt hvilke oplysninger om dumping, skade og årsagssammenhæng en sådan klage bør indeholde. Det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af en procedure.
- (15) Det er nødvendigt at fastsætte, hvorledes berørte parter bør underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og de bør have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser. Det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, navnlig de regler, hvorefter de berørte parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning. Der bør også fastlægges nærmere betingelser for, at en berørt part kan få adgang til oplysninger, der er indgivet af andre berørte parter, og fremsætte bemærkninger hertil. Medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger.
- (16) Det er nødvendigt at fastlægge betingelserne for, at der kan indføres midlertidig told, herunder at en sådan told ikke kan indføres tidligere end 60 dage eller senere end ni måneder efter indledningen af proceduren. Af administrative grunde er det også nødvendigt at fastsætte, at Kommissionen i alle tilfælde kan indføre en sådan told, enten umiddelbart i en periode på ni måneder eller i to etaper på henholdsvis seks og tre måneder.
- (17) Det er nødvendigt nærmere at fastlægge procedurerne for godtagelse af tilsagn, der afhjælper virkningerne af dumping og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af midlertidig eller endelig told. Det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, og at gøre det klart, at der kan indføres midlertidig told, hvis der foreligger mistanke om misligholdelse, eller hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til supplerende af undersøgelsesresultaterne. Ved godtagelsen af tilsagn bør det påses, at de foreslåede tilsagn og overholdelsen heraf ikke giver anledning til en adfærd, der begrænser konkurrencen.
- (18) Det er nødvendigt at fastsætte, at en sag normalt afsluttes uden indførelse af foranstaltninger eller ved fastsættelse af endelige foranstaltninger, inden for en frist på tolv måneder og i intet tilfælde senere end 15 måneder efter indledningen af undersøgelsen. Undersøgelser eller procedurer bør afsluttes, når dumpingmargenen er minimal eller den forvoldte skade ubetydelig, og disse udtryk bør defineres. I de tilfælde, hvor der skal indføres foranstaltninger, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om afslutningen af undersøgelserne og at fastsætte, at foranstaltninger, der indføres, bør svare til et niveau, der er lavere end dumpingmargenen, hvis et sådant lavere niveau er tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden, og i tilfælde, hvor resultaterne baseres på stikprøver, bør det nærmere angives, hvorledes omfanget af foranstaltningerne beregnes.
- (19) Det er nødvendigt at åbne mulighed for opkrævning af midlertidig told med tilbagevirkende kraft, hvor dette anses for påkrævet, og nærmere at fastlægge de omstændigheder, der kan give anledning til anvendelse af told med tilbagevirkende kraft for at undgå, at de endelige foranstaltninger, der skal indføres, undergraves. Det er også nødvendigt at fastsætte, at told kan anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage.

- (20) Det er nødvendigt at fastsætte, at foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en genoptagelse af en undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes. I tilfælde, hvor der fremlægges tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder, er det endvidere nødvendigt at åbne mulighed for at indlede undersøgelser for at fastslå, om det er berettiget at tilbagebetale antidumpingtold. Det bør også fastsættes, at i forbindelse med en ny beregning af dumpingmargenen, som nødvendiggør en ny beregning af eksportpriserne, skal told ikke behandles som en omkostning, der påløber mellem indførsel og videresalg, når den pågældende told afspejles i priserne på de varer, der er omfattet af foranstaltninger i Fællesskabet.
- (21) Det er nødvendigt udtrykkeligt at åbne mulighed for en ny fastsættelse af eksportpriser og dumpingmargener, når tolden bæres af eksportøren gennem en form for kompensationsordning, og foranstaltningerne ikke afspejles i priserne på de varer, der er omfattet af foranstaltninger i Fællesskabet.
- (22) 1994-antidumpingaftalen indeholder ikke bestemmelser vedrørende omgåelse af antidumpingforanstaltninger, men i en særskilt GATT-ministerbeslutning erkendes det, at omgåelse er et problem, og spørgsmålet er forelagt til afgørelse i GATT-Antidumpingudvalget. I betragtning af, at det hidtil ikke er lykkedes at nå til enighed under de multilaterale forhandlinger, og i afventning af resultatet af WTO-Antidumpingudvalgets undersøgelse er det nødvendigt at fællesskabslovgivningen indeholder bestemmelser til at imødegå en adfærd, hvis hovedformål er at omgå antidumpingforanstaltninger, herunder simple samleprocesser i Fællesskabet eller et tredjeland.
- (23) Det er også hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke former for praksis der udgør omgåelse af de gældende foranstaltninger. Omgåelse kan finde sted enten inden eller uden for Fællesskabet. Derfor er det nødvendigt at fastsætte, at de fritagelser for den udvidede told, der eventuelt allerede er indrømmet til importører, også kan indrømmes til eksportører, når tolden udvides med henblik på at afhjælpe omgåelse, der finder sted uden for Fællesskabet.
- (24) Det er formålstjenligt at tillade suspension af antidumpingforanstaltninger i tilfælde, hvor der er tale om midlertidige ændringer i markedsvilkårene, som indebærer, at det midlertidigt ikke er rimeligt at anvende sådanne foranstaltninger.
- (25) Det er nødvendigt at fastsætte, at indførsel, der er omfattet af en undersøgelse, kan gøres til genstand for registrering ved indførslen, for at gøre det muligt senere at anvende foranstaltninger mod en sådan indførsel.
- (26) For at sikre en behørig håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt, at medlemsstaterne fører tilsyn med og til Kommissionen indberetter importhandelstilladene for varer, der er omfattet af en undersøgelse og af foranstaltninger, samt de toldbeløb, der er opkrævet i henhold til denne forordning.
- (27) Det er nødvendigt at åbne mulighed for konsultationer i et rådgivende udvalg på faste og nærmere bestemte tidspunkter under undersøgelsen. Udvalget bør sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.
- (28) De oplysninger, der videregives til medlemsstaterne i det rådgivende udvalg, er ofte af høj teknisk art og indebærer en grundig økonomisk og juridisk analyse. For at medlemsstaterne kan få tilstrækkelig tid til at overveje disse oplysninger, bør de sendes på et passende tidspunkt før den mødedato, formanden for det rådgivende udvalg har fastsat.
- (29) Det er formålstjenligt, at der fastsættes kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende dumping og skade, idet sådanne besøg dog bør være afhængige af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis.
- (30) For at sikre en rettidig afslutning af undersøgelserne er det af væsentlig betydning, at der kan anvendes stikprøver i tilfælde, hvor antallet af parter eller transaktioner er stort.
- (31) Det er nødvendigt at fastsætte, at der for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, samt at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde.
- (32) Der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretningshemmeligheder ikke videregives.
- (33) Det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om en fyldestgørende fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som, under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Fællesskabet, gør det muligt for parterne at varetage deres interesser.
- (34) Der bør drages omsorg for, at der etableres et administrativt system, hvorunder der kan fremsættes bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltninger er i Fællesskabets interesse, herunder forbrugernes interesse, og at fastsætte frister, inden for hvilke sådanne bemærkninger skal fremsættes, og endvidere at fastsætte de pågældende parters ret til at få indsigt i oplysninger –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Principper

1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.

3. Eksportlandet er normalt oprindelseslandet. Det kan imidlertid være et andet land, undtagen når varerne f.eks. blot forsendes i transit gennem dette land, eller de pågældende varer ikke produceres i dette land, eller der ikke findes nogen sammenlignelig pris for disse varer i dette land.

4. I denne forordning forstås ved »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — om end den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

Artikel 2

Konstatering af dumping

A. NORMAL VÆRDI

1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet.

Når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi imidlertid fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser.

Transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundne eller at have en indbyrdes kompensationsaftale, kan kun anses for at finde sted i normal handel, og priserne for de pågældende transaktioner kan kun anvendes til fastsættelse af den normale værdi, hvis det fastslås, at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold.

For at fastslå, om to parter er forretningsmæssigt forbundne, kan der tages hensyn til definitionen af indbyrdes afhængige personer i artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾.

2. Salg af samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet anvendes normalt som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, hvis den solgte mængde udgør mindst 5 % af salget af den pågældende vare til Fællesskabet. En lavere salgsmængde kan dog anvendes, hvis eksempelvis de priser, hvortil varen sælges, anses for repræsentative for det pågældende marked.

3. Sælges samme vare ikke eller ikke i tilstrækkelige mængder i normal handel, eller muliggør et sådant salg ikke en behørig

sammenligning på grund af den særlige markedssituation, fastsættes den normale værdi for samme vare på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste eller på grundlag af eksportpriserne ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at disse priser er repræsentative.

En særlig markedssituation for den pågældende vare, som omhandlet i første afsnit, kan anses for at være til stede, bl.a. når priserne er kunstigt lave, når der forekommer betydelig byttehandel, eller når der foreligger ikke-kommercielle forædlingsforanstaltninger.

4. Salg af samme vare på eksportlandets hjemmemarked eller eksportsalg til et tredjeland til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne (faste og variable) pr. enhed med et beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger kan kun anses for ikke at have fundet sted i normal handel i prismæssig henseende, og der kan kun ses bort herfra ved fastsættelsen af den normale værdi, hvis det fastslås, at sådanne salg har fundet sted i en længere periode i betydelige mængder og til priser, som ikke giver dækning for alle omkostninger inden for en rimelig periode.

Hvis priser, som på salgstidspunktet er lavere end omkostningerne, er højere end de vejede gennemsnitlige omkostninger, i undersøgelsesperioden, skal sådanne priser anses for at give dækning for omkostningerne inden for en rimelig periode.

Nævnte længere periode bør normalt være et år, men må under ingen omstændigheder være kortere end seks måneder, og salg til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, anses for at finde sted i betydelige mængder inden for en sådan periode, når det fastslås, at den vejede gennemsnitlige salgspris er lavere end de vejede gennemsnitlige enhedsomkostninger, eller at de solgte mængder til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, udgør mindst 20 % af det salg, der anvendes som grundlag for fastsættelse af den normale værdi.

5. Omkostningerne beregnes normalt på grundlag af optegnelser, der føres af den part, som er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne optegnelser er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte bogføringsprincipper i det pågældende land, og det påvises, at oplysningerne på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.

Hvis omkostninger forbundet med produktion og salg af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, ikke er tilstrækkeligt afspejlet i den pågældende parts optegnelser, justeres eller fastsættes de på grundlag af de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører i samme land, eller, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger eller ikke kan anvendes, på et andet rimeligt grundlag, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder.

En fordeling af omkostninger, der beror på en fast praksis, kan lægges til grund. Omkostninger fordeles i øvrigt på grundlag af omsætningen, medmindre en anden fremgangsmåde er mere berettiget. En passende regulering af omkostningsfordelingen foretages med hensyn til engangsomkostninger, som begunstiger den fremtidige og/eller nuværende produktion, medmindre der i omkostningsfordelingen i henhold til dette afsnit allerede er taget hensyn hertil.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

Påvirkes omkostningerne for en del af omkostningsinddækningsperioden af anvendelsen af nye produktionsanlæg, som kræver betydelige yderligere investeringer, og af lav kapacitetsudnyttelse, der skyldes påbegyndelse af virksomhed i eller i en del af undersøgelsesperioden, er de gennemsnitlige omkostninger for den fase, hvor påbegyndelse af virksomhed finder sted, sådanne, som i henhold til ovennævnte fordelingsregler er gældende ved udgangen af denne fase og de indregnes for undersøgelsesperioden med dette beløb i de vejede gennemsnitlige omkostninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit. Fasens længde fastlægges i relation til den pågældende producents eller eksportørs situation, men må ikke overstige en passende indledende del af omkostningsinddækningsperioden. Med henblik på denne justering af omkostninger, der vedrører undersøgelsesperioden, tages der hensyn til oplysninger vedrørende en sådan fase, som går ud over denne periode, for så vidt oplysningerne indgives forud for kontrolbesøg og senest tre måneder efter indledningen af undersøgelsen.

6. Beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste fastsættes på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af:

- a) det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for andre eksportører eller producenter, som er omfattet af undersøgelsen, for så vidt angår produktion og salg af samme vare på oprindelseslandets hjemmemarked
- b) de faktiske beløb, som påløber hos den pågældende eksportør eller producent på oprindelseslandets hjemmemarked i forbindelse med produktion og salg i normal handel af varer inden for samme generelle kategori
- c) enhver anden rimelig metode under forudsætning af, at det derved fastsatte beløb til dækning af fortjeneste ikke overstiger den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.

7.

- a) Ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi ⁽¹⁾ fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Fællesskabet, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Fællesskabet for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.

Et egnet tredjeland med markedsøkonomi udvælges på en ikke urimelig måde under skyldig hensyntagen til alle pålidelige oplysninger, der er fremlagt på tidspunktet for udvælgelsen. Der tages også hensyn til tidsfrister, og er det relevant, anvendes et tredjeland med markedsøkonomi, som er omfattet af samme undersøgelse.

Umiddelbart efter iværksættelsen af undersøgelsen underrettes parterne i undersøgelsen om det påtænkte tredjeland med markedsøkonomi, og de indrømmes en frist på ti dage til at fremsætte bemærkninger.

- b) I forbindelse med antidumpingundersøgelser vedrørende indførsel fra Kasakhstan og lande uden markedsøkonomi, som er medlemmer af WTO på datoen for indledningen af undersøgelsen, fastsættes den normale værdi i overensstemmelse med stk. 1 til 6, hvis det på grundlag af velbegrundede krav herom fra en eller flere producenter, der er omfattet af undersøgelsen, og i overensstemmelse med kriterierne og procedurerne i litra c) er påvist, at de markedsøkonomiske principper er fremherskende for denne producent eller disse producenter med hensyn til fremstilling og salg af den berørte samme vare. Hvis dette ikke er tilfældet, finder reglerne i litra a) anvendelse.

- c) Et krav i henhold til litra b) skal fremsættes skriftligt og indeholde tilstrækkelige beviser for, at producenten driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, dvs. at

— virksomhedernes beslutninger om priser, omkostninger og inputs, herunder rå- og hjælpestoffer, teknologi, arbejdskraft, produktion og investeringer, skal træffes som reaktion på markedssignaler, der afspejler udbuds- og efterspørgselsforholdene, og uden nogen omfattende statslig indgriben; i den sammenhæng skal udgifterne til de vigtigste inputs i alt væsentligt afspejle markedsværdierne

— virksomhederne skal benytte ét klart sæt grundlæggende regnskabsforskrifter, som revideres uafhængigt i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder og anvendes til alle formål

— virksomhedernes produktionsomkostninger og økonomiske situation må ikke gøres til genstand for væsentlige fordrejninger, der er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system, navnlig for så vidt angår nedskrivning af aktiver, andre afskrivninger, kompensations- eller byttehandel og betaling via gældskompensation

— de pågældende virksomheder skal sikres ved rimelig anvendelse af egnede love om konkurs og ejerforhold, der giver retlig sikkerhed og stabilitet i forbindelse med driften af virksomheder, og

— valutaomregninger skal finde sted til markedskurs.

Det skal efter høring af det rådgivende udvalg, og efter at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at udtale sig, afgøres om producenten opfylder ovennævnte kriterier inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen. Denne afgørelse er gyldig i hele undersøgelsesperioden.

⁽¹⁾ Herunder Aserbajdsjan, Belarus, Nordkorea, Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan.

B. EKSPORTPRIS

8. Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Fællesskabet.

9. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.

I disse tilfælde foretages der justeringer for alle omkostninger, herunder told og andre afgifter, der påløber mellem indførsel og videresalg, samt forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris, frit Fællesskabets grænse.

De omkostninger, for hvilke der skal foretages justeringer, indbefatter sådanne, som normalt bæres af en importør, men som er betalt af en anden part i eller uden for Fællesskabet, der viser sig at være forretningsmæssigt forbundet med eller at have en kompensationsaftale med importøren eller eksportøren, herunder: normale transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger; told, eventuel antidumpingtold og andre afgifter, der skal betales i importlandet ved indførsel eller salg af varerne, samt en rimelig margin til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

C. SAMMENLIGNING

10. Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled. Er de fastsatte betingelser herfor opfyldt, kan der foretages justeringer for følgende faktorer:

a) *Fysiske egenskaber*

Der foretages en justering for forskelle i den pågældende vares fysiske egenskaber. Justeringen fastsættes efter et rimeligt skøn over forskellens markedsværdi.

b) *Importafgifter og indirekte skatter*

Der foretages en justering af den normale værdi med et beløb svarende til importafgifter eller indirekte skatter, som pålægges samme vare og materialer, der fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i eksportlandet, og som ikke opkræves, eller som refunderes for den vare, der udføres til Fællesskabet.

c) *Rabatter, afslag og mængder*

Der foretages en justering for forskelle i rabatter og afslag, herunder sådanne, der ydes for forskelle i mængder, hvis de pågældende rabatter og afslag er behørigt kvantificerede og er direkte knyttet til de pågældende salg. Der kan også foretages en justering for opsatte rabatter og afslag, hvis kravet herom er baseret på fast praksis i tidligere perioder, herunder opfyldelse af betingelserne for at opnå de pågældende rabatter eller afslag.

d) *Handelsled*

i) Der indrømmes en justering for forskelle i handelsled, herunder enhver forskel, der måtte opstå i Original Equipment Manufacturer (OEM) -salg, hvor det i forhold til distributionskæden på begge markeder påvises, at eksportprisen, herunder også en beregnet eksportpris, gælder for salg i et handelsled, der er forskelligt fra det for den normale værdi fastlagte, og at forskellen har påvirket prisernes sammenlignelighed, hvilket påvises ved konsekvente og tydelige forskelle i sælgernes funktioner og priser i de forskellige handelsled på eksportlandets hjemmemarked. Justeringen fastsættes på grundlag af forskellens markedsværdi.

ii) I tilfælde, som ikke er omhandlet under nr. i), og hvor der ikke kan påvises forskelle i handelsled, fordi de pågældende led ikke findes på eksportlandets hjemmemarked, eller hvor bestemte funktioner påvises klart at være relateret til andre handelsled end det, der benyttes ved sammenligningen, kan en særlig justering dog tillades.

e) *Transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger*

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med varens forsendelse fra eksportørens forretningssted til en uafhængig køber, når sådanne omkostninger er indregnet i salgspriserne. Disse omkostninger indbefatter transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger.

f) *Emballeringsomkostninger*

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med emballeringen af den pågældende vare.

g) *Kreditomkostninger*

Der foretages en justering for forskelle i omkostningerne ved at yde kredit i forbindelse med de pågældende salg, forudsat at dette er en faktor, der tages i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne.

h) *Omkostninger ved kundeservice*

Der foretages en justering for forskelle i de direkte omkostninger ved at yde garantier, kautioner, teknisk bistand og service, som fastsat ved lov og/eller i salgskontrakten.

i) *Provision*

Der foretages en justering for forskelle i provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg.

Begrebet »provision« anses for at indbefatte den avance, en forhandler af varen eller den samme vare modtager, hvis en sådan forhandler har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.

j) *Valutaomregning*

Nødvendiggør prissammenligningen en valutaomregning, anvendes til en sådan omregning vekselkursen på salgsdatoen, undtagen når salg af udenlandsk valuta på terminsmarkedet er direkte knyttet til det pågældende eksportsalg, i hvilket tilfælde vekselkursen, som er gældende for dette terminssalg, anvendes. Normalt bør salgsdatoen være fakturadatoen, men datoen på kontrakten, indkøbsordren eller ordrebekræftelsen kan anvendes, hvis de væsentlige salgsbetingelser mere korrekt fremgår af disse dokumenter. Der ses bort fra svingninger i vekselkurserne, og eksportørerne indrømmes 60 dage til at justere deres priser, så de afspejler vedvarende bevægelser i vekselkurserne i undersøgelsesperioden.

k) *Andre faktorer*

Der kan også foretages en justering for forskelle i andre faktorer, som ikke er omhandlet under litra a)-j), hvis det påvises, at de påvirker sammenligneligheden af priser som anført i dette stykke, især at kunder konsekvent betaler andre priser på hjemmemarkedet på grund af forskelle i disse faktorer.

D. DUMPINGMARGEN

11. Under hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesperioden normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Fællesskabet eller ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser ved salg til Fællesskabet på grundlag af hver enkelt transaktion. En normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til Fællesskabet, hvis der foreligger et

eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og de i første punktum i dette stykke fastsatte metoder ikke i fuldt omfang vil afspejle den dumping, der finder sted. Dette stykke udelukker ikke anvendelsen af stikprøver i henhold til artikel 17.

12. Ved dumpingmargen forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen. Er dumpingmargenerne forskellige, kan der fastsættes en dumpingmargen i form af et vejte gennemsnit.

Artikel 3

Konstatering af skade

1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af:

- a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og
- b) denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne, tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

4. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidig omfattet af antidumpingundersøgelser, kan følgevirkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at:

- a) den dumpingmargen, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i artikel 9, stk. 3, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og
- b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede vare.

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder den omstændighed at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier, størrelsen af den aktuelle dumpingmargen, den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer navnlig en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følger og virkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at følger og virkningerne er væsentlige.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl.a. mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt eksportresultater og produktivitet inden for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

8. Virkningerne af dumpingimporten vurderes i forhold til produktionen af samme vare inden for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne kriterier som produktionsprocessen og producenterens salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af dumpingimporten ved en undersøgelse af produktionen af den snævrere mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der indbefatter samme vare, for hvilke de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvoldte skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

- a) en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
- b) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel
- c) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og
- d) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere dumpingeksport, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 4

Definition af erhvervsgren i Fællesskabet

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del, som defineret i artikel 5, stk. 4, af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

- a) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, der påstås at være en dumpingvare, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter
- b) under ganske særlige omstændigheder kan Fællesskabets område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når
 - i) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og
 - ii) producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked. Under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Fællesskabet ikke har lidt skade, under forudsætning af at dumpingimporten er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af dumpingimporten.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis:

- a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part, eller
- b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredje-part, eller
- c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredje-part, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter.

I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Ansers en erhvervsgren i Fællesskabet for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 8 for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurdering af Fællesskabets interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller gør den situation, der er omhandlet i artikel 8, stk. 9 og 10, sig gældende, kan der indføres midlertidig eller endelig told for Fællesskabet som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 3, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 5

Indledning af procedure

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en påstået dumping indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. dog stk. 6.

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for dumping og deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde beviser for dumping, skade og en årsagssammenhæng mellem den påståede

dumpingimport og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af med hensyn til følgende:

- a) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Fællesskabet af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Fællesskabet af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Fællesskabet af samme vare), og så vidt muligt en redegørelse for størrelsen og værdien af produktionen i Fællesskabet af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for
- b) en fuldstændig beskrivelse af den vare, der påstås indført til dumpingpriser, navnet på det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare
- c) oplysninger om de priser, hvortil den pågældende vare sælges, når den er bestemt til forbrug på hjemmemarkedet i det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande (eller i påkommende tilfælde oplysninger om de priser, hvortil varen sælges fra det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande til tredjelande, eller om varens beregnede værdi), og oplysninger om eksportpriserne eller i påkommende tilfælde om de priser, hvortil varen første gang videresælges til en uafhængig køber i Fællesskabet
- d) oplysninger om den mængdemæssige udvikling i den påståede dumpingimport, dumpingimportens indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Fællesskabet og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på situationen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, såsom de i artikel 3, stk. 3 og 5, anførte.

3. Kommissionen undersøger i det omfang, det er muligt, at oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Fællesskabet af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, hvis den har tilslutning fra de producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand imod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

5. Myndighederne offentliggør ikke en klage, medmindre der er truffet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Efter modtagelse af en behørigt dokumenteret klage underrettes regeringen for det pågældende eksportland dog, inden en undersøgelse indledes.

6. Beslutes det under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage fra eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet med henblik på indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for dumping, skade og en årsags-sammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde iværksættelsen af en sådan undersøgelse.

7. Beviserne vedrørende både dumping og skade behandles samtidigt ved afgørelse af, om der skal indledes en undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten dumping eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes en procedure mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af forbruget i Fællesskabet.

8. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af en procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

9. Står det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser, der kan begrunde, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren, efter at der har fundet konsultationer sted, herom senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse til Kommissionen.

10. I meddelelsen om indledning af en procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan tilkende-give deres synspunkter skriftligt og meddele oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 5.

11. Kommissionen underretter de eksportører, importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, den har modtaget i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i eksportlandet, og på anmodning også for andre involverede berørte parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, kan den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i eksportlandet eller for den relevante erhvervssammenslutning.

12. En antidumpingprocedure er ikke til hinder for toldbehandlingen.

Artikel 6

Undersøgelse

1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren. Oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antidumpingundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger. De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget. Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Fællesskabet, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod. Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen. Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, kan indrømmes en høring, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og repræsentanter for regeringen i eksportlandet samt de klagere, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og modargumenter fremlægges. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag. Der tages hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende gengives skriftligt.

7. De klagere, importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, samt repræsentanterne for eksportlandet kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 19, og at de anvendes som led i undersøgelsen. De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der skal tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, skal det i det omfang, det er muligt, sikres, at de oplysninger, som de berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 8 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 9 om endelige foranstaltninger.

Artikel 7

Midlertidig told

1. Der kan indføres midlertidig told, hvis der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 5, såfremt der er offentliggjort en meddelelse herom, og de berørte parter har haft tilstrækkelig adgang til at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 5, stk. 10, hvis der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, og hvis det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade. Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage, og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

2. Den midlertidige antidumpingtold må ikke være højere end den midlertidigt fastsatte dumpingmargen, men bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for den midlertidige told, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles en sådan garanti.

4. Kommissionen indfører midlertidig told efter konsultationer eller i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

5. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1 opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig antidumpingtold.

6. Kommissionen underretter omgående Rådet og medlemsstaterne om afgørelser, der træffes i medfør af stk. 1-5. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.

7. Midlertidig told kan indføres for en periode på seks måneder, som kan forlænges med tre måneder, eller den kan indføres for en periode på ni måneder. Perioden kan imidlertid kun forlænges eller udgøre ni måneder, hvis eksportører, der repræsenterer en væsentlig procentdel af den berørte handel, anmoder herom, eller hvis de efter en meddelelse fra Kommissionen ikke fremsætter indvendinger herimod.

Artikel 8

Tilsagn

1. Såfremt der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, kan Kommissionen godtage tilfredsstillende frivillige tilsagn fra en eksportør om at ændre sine priser eller om at indstille udførslen til dumpingpriser, hvis det, efter at der har fundet en særlig høring af det rådgivende udvalg sted, findes godtgjort, at dumpingimportens skadelige virkninger dermed bringes til ophør. I sådanne tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder en midlertidig told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 1, eller eventuelt en endelig told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 9, stk. 4, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de selskaber, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn med efterfølgende ændringer. Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn må ikke være større end nødvendigt for at udligne dumpingmargenen, og de bør være lavere end dumpingmargenen, hvis sådanne forhøjelser vil være tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men ingen eksportør er forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Eksportørerne kan afstå fra at afgive tilsagn eller undlade at efterkomme en opfordring hertil uden dermed at skade deres sag. Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis dumpingimporten ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra eksportørerne, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf. Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end ved udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 20, stk. 5.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter. De årsager, der ligger til grund for det påtænkte forslag om at afvise et tilsagn, kan oplyses over for den pågældende eksportør, og han kan indrømmes lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikke-fortrolig version af et sådant tilsagn, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen.

5. Godtages et tilsagn efter konsultationer, og rejses der ingen indvendinger i det rådgivende udvalg, afsluttes undersøgelsen. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at undersøgelsen afsluttes. Undersøgelsen anses for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

6. Godtages et tilsagn, fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om dumping og skade normalt. Træffes der i den forbindelse en negativ afgørelse om dumping og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde, hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Det kan i sådanne tilfælde kræves, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode. Træffes der en positiv afgørelse om dumping og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

7. Kommissionen kræver, at en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af et sådant tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 11 for at træde endeligt i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende eksportland.

9. Hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage, tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet, efter at der har fundet konsultationer sted, ved en afgørelse truffet af Kommissionen eller i påkommende tilfælde ved en forordning udstedt af Kommissionen, og den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, eller den endelige told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 9, stk. 4, finder automatisk anvendelse, forudsat at den pågældende eksportør har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde, hvor han selv har trukket et tilsagn tilbage.

Alle interesserede parter eller medlemsstater kan indgive oplysninger, der indeholder umiddelbare beviser for, at et tilsagn er misligholdt. Den efterfølgende vurdering af, hvorvidt et tilsagn er

misligholdt, skal normalt afsluttes senest seks måneder og i intet tilfælde senere end ni måneder efter indgivelsen af en behørigt dokumenteret anmodning. Kommissionen kan anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om bistand til overvågningen af tilsagn.

10. Der kan efter konsultationer indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 7 på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

Artikel 9

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger, indførelse af endelig told

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

2. Fastslås det efter konsultationer, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, og rejses der ingen indvendinger i det rådgivende udvalg, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at proceduren afsluttes. Proceduren anses for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

3. For så vidt angår procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, når de pågældende indførte mængder udgør mindre end de mængder, der er fastsat i artikel 5, stk. 7. Procedurer af samme art afsluttes omgående, når det fastslås, at dumpingmargenen er mindre end 2 % udtrykt i procent af eksportprisen, dog således, at det kun er undersøgelsen, der afsluttes for den enkelte eksportør, for hvem marginen er lavere end 2 %, og den pågældende skal fortsat være omfattet af proceduren og kan blive undersøgt igen i forbindelse med en eventuel genoptagelse af en undersøgelse, der gennemføres for det pågældende land i henhold til artikel 11.

4. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Rådet på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i det rådgivende udvalg afgørelse om indførelse af en endelig antidumpingtold. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Er en midlertidig told i kraft, forelægges der, senest en måned før en sådan told ophører, et forslag om endelige foranstaltninger. Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

5. Antidumpingtold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af den pågældende vare, for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade, med undtagelse af indførsel fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget. I forordningen om indførelse af tolden anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt og i almindelighed, hvor artikel 2, stk. 7, litra a), finder anvendelse, det pågældende leverandørland.

Hvor artikel 2, stk. 7, litra a), finder anvendelse, skal en individuel told imidlertid anføres for de eksportører, som på grundlag af behørigt dokumenterede påstande kan påvise

- a) at eksportører, som er helt eller delvist udenlandsk ejede selskaber eller joint ventures, frit kan tilbageføre kapital og fortjeneste
- b) at eksportpriser og -mængder og salgsbetingelser fastsættes frit
- c) at størstedelen af aktierne tilhører private; statslige tjenestemænd i bestyrelsen eller i ledende managementstillinger skal være i klart mindretal, eller det skal påvises, at selskabet er tilstrækkeligt uafhængigt af statslig indgriben
- d) at valutaomregninger foretages til markedskursen, og
- e) at statens indgriben ikke er af en sådan art, at der er mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, hvis der fastsættes forskellige toldsatser for individuelle eksportører.

6. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, må antidumpingtold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven. Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra enhver nulmargin eller minimalmargin samt margener, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 18. For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuel behandling som omhandlet i artikel 17, anvendes individuelle toldsatser.

Artikel 10

Tilbagevirkende kraft

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig antidumpingtold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor afgørelserne i medfør af artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 4, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Rådet, uanset om der skal pålægges endelig antidumpingtold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt. I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Fællesskabet eller trussel om

væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra den dato, på hvilken det er endeligt fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige antidumpingtold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig antidumpingtold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5, at Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og:

- a) at der for den pågældende vare tidligere har fundet dumping sted gennem en længere periode, eller importøren havde kendskab til eller burde have haft kendskab til, at der fandt dumping sted, samt til omfanget af denne dumping og den påståede eller konstaterede skade, og
- b) at der ud over omfanget af den indførsel, der forårsagede skade, i undersøgelsesperioden, har været tale om en yderligere betydelig stigning i indførslen, som på baggrund af tidspunktet for og omfanget heraf samt andre omstændigheder indebærer sandsynlighed for, at virkningerne af den endelige antidumpingtold, der skal pålægges, vil blive alvorligt undergravet.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig antidumpingtold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende kraft ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

Artikel 11

Varighed, genoptagelse af undersøgelser og tilbagebetalinger

1. En antidumpingforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke dumping, som forvolder skade.

2. Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførselen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat finder dumping sted og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpnet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende dumping sted.

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke skal eksportørerne, importørerne, repræsentanterne for eksportlandet og producenterne i Fællesskabet have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede beviser, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

En meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne skal offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i dette stykke. Derefter skal Fællesskabets producenter senest tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om, at en undersøgelse genoptages i henhold til andet afsnit. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til dette stykke.

3. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til genovervejelse på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør eller importør eller producenterne i Fællesskabet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for at genoptage en undersøgelse, mens foranstaltningerne er i kraft.

En undersøgelse genoptages, mens foranstaltningerne er i kraft, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping, og/eller at det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at modvirke dumping, der forvolder skade.

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til dumping og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater for så vidt angår afhjælpning af den skade, der er konstateret i henhold til artikel 3. I den forbindelse tages der hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale ved den endelige afgørelse.

4. En undersøgelse genoptages også med henblik på at fastsætte individuelle dumpingmargener for nye eksportører i det pågældende eksportland, som ikke udførte den pågældende vare i den undersøgelsesperiode, der lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne.

En undersøgelse genoptages, når en ny eksportør eller producent kan påvise, at han ikke er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller producenterne i det eksportland, der er omfattet af antidumpingforanstaltningerne for den pågældende vare, samt at han faktisk har udført varen til Fællesskabet efter udløbet af undersøgelsesperioden, eller han kan påvise, at han har indgået uigenkaldelige kontraktlige forpligtelser til at udføre en betydelig mængde til Fællesskabet.

En undersøgelse vedrørende en ny eksportør genoptages og gennemføres på et fremskyndet grundlag efter konsultationer i det rådgivende udvalg, og efter at producenterne i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Ved en af Kommissionen udstedt forordning, hvorved en undersøgelse genoptages, ophæves gældende told, for så vidt angår den pågældende nye eksportør ved en ændring af den forordning, hvorved tolden indførtes, og den pågældende indførsel gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, for at sikre, at der, hvis det på grundlag af genoptagelsen af undersøgelsen fastslås, at der finder dumping sted for en sådan ny eksportørs vedkommende, kan opkræves antidumpingtold med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for genoptagelsen af undersøgelsen.

Dette stykke finder ikke anvendelse, når tolden er indført i henhold til artikel 9, stk. 6.

5. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser skal, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, finde anvendelse på genoptagelse af undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2, 3 og 4. Undersøgelser foretaget i henhold til stk. 2 og 3 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest tolv måneder efter genoptagelsen af undersøgelsen. Undersøgelser i henhold til stk. 2 og 3 skal i alle tilfælde afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning. Undersøgelser i henhold til stk. 4 skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning. Hvis en undersøgelse i henhold til stk. 2 indledes, mens en undersøgelse i henhold til stk. 3 er i gang inden for rammerne af samme procedure, afsluttes undersøgelsen i henhold til stk. 3 på samme tidspunkt som undersøgelsen i henhold til stk. 2.

Kommissionen forelægger et handlingsforslag for Rådet senest en måned før udløbet af de frister, der er fastsat i første afsnit.

Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for de frister, der er fastsat i første afsnit

- udløber foranstaltningerne inden for undersøgelser i henhold til stk. 2
- udløber foranstaltningerne med hensyn til foranstaltninger i henhold til stk. 2 og 3 parallelt, hvor enten undersøgelsen i henhold til stk. 2 blev indledt, mens en undersøgelse i henhold til stk. 3 var i gang inden for rammerne af samme procedure, eller hvor sådanne undersøgelser blev indledt samtidig, eller
- forbliver foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til stk. 3 og 4 uændrede.

Der offentliggøres da en meddelelse om det faktiske udløb eller videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i Den Europæiske Unions Tidende.

6. Kommissionen genoptager undersøgelser i henhold til denne artikel efter konsultationer i det rådgivende udvalg. Findes det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til stk. 2, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til stk. 3 og 4, af den fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan automatisk blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til denne artikel.

7. Er en undersøgelse af foranstaltninger, som genoptages i henhold til stk. 3, endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne som defineret i stk. 2, skal en undersøgelse, som genoptages, også omfatte de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 2.

8. Uanset stk. 2 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at den dumpingmargen, på grundlag af hvilken tolden er betalt, er blevet elimineret eller reduceret til et niveau, der er lavere end den gældende toldsats.

For at opnå tilbagebetaling af antidumpingtold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og senest seks måneder efter den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af myndighederne, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den antidumpingtold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolldokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende den normale værdi og de eksportpriser, der ved salg til Fællesskabet opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller hvor eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at dumpingmargenen er reduceret eller elimineret, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante beviser vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægger eksportøren eller producenten ikke sådanne beviser inden for et rimeligt tidsrum, afvises anmodningen.

Kommissionen beslutter efter konsultationer i det rådgivende udvalg, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at genoptage en undersøgelse, og de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget. Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted senest tolv måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder efter den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af antidumpingtolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling. Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted senest 90 dage efter Kommissionens beslutning.

9. I alle genoptagede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til denne artikel, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som blev benyttet i den undersøgelse, der resulterede i indførslen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til bestemmelserne i artikel 2, særlig stk. 11 og 12, og bestemmelserne i artikel 17.

10. I alle undersøgelser, der gennemføres i henhold til denne artikel, undersøger Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, om eksportpriserne kan anses for pålidelige. Beslutes det imidlertid at beregne eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, beregnes eksportprisen uden fradrag for betalt antidumpingtold, hvis der foreligger afgørende bevis for, at tolden korrekt afspejles i videresalgspriserne og de efterfølgende salgspriser i Fællesskabet.

Artikel 12

Genoptaget undersøgelse

1. Fremlægger den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet eller enhver anden interesseret part normalt senest to år efter den oprindelige undersøgelsesperiode og før eller efter foranstaltningernes ikrafttræden tilstrækkelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at eksportpriserne er faldet eller at der ikke er forekommet nogen eller kun utilstrækkelige ændringer i videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser på den indførte vare i Fællesskabet efter indførelsen af foranstaltninger, kan undersøgelsen, efter at der har fundet konsultationer sted, genoptages for at fastslå, om de pågældende foranstaltninger har haft nogen indvirkning på ovennævnte priser.

Undersøgelsen kan også genoptages på ovenstående betingelser på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat.

2. Som led i en genoptaget undersøgelse i henhold til denne artikel gives der eksportører, importører og producenter i Fællesskabet lejlighed til at klarlægge situationen med hensyn til videresalgspriser og efterfølgende salgspriser, og fastslås det, at foranstaltningerne burde have ført til ændringer i sådanne priser for at afhjælpe den skade, der er fastlagt tidligere i henhold til artikel 3, tages eksportpriserne op til ny vurdering i overensstemmelse med artikel 2, og der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne under hensyntagen til de nye eksportpriser, der fastsættes.

Fastslås det, at grunden til, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, er et fald i eksportpriserne, som indtraf efter den oprindelige undersøgelsesperiode og forud for eller efter indførelsen af foranstaltninger, kan der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne for at tage hensyn til sådanne lavere eksportpriser.

3. Fremgår det af en undersøgelse i henhold til denne artikel, at der er tale om en større dumpingmargen, kan de gældende foranstaltninger, efter at der har fundet konsultationer sted, ændres af Rådet, som træffer afgørelse på forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med de nye undersøgelsesresultater vedrørende eksportpriserne. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Den antidumpingtold, der indføres i henhold til denne artikel, må ikke være højere end det dobbelte af den told, der oprindeligt er indført af Rådet.

4. De relevante bestemmelser i artikel 5 og 6 gælder for genoptagelse af undersøgelser i henhold til denne artikel, dog således at sådanne undersøgelser skal gennemføres hurtigt og normalt være afsluttet senest seks måneder efter tidspunktet for deres genoptagelse. Sådanne genoptagne undersøgelser skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning.

Kommissionen forelægger et handlingsforslag for Rådet senest en måned før udløbet af de frister, der er fastsat i første afsnit.

Hvis den genoptagne undersøgelse ikke er afsluttet inden for de frister, der er fastsat i første afsnit, forbliver foranstaltningerne uændrede. Der offentliggøres en meddelelse om videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i Den Europæiske Unions Tidende.

5. Der tages ved anvendelsen af denne artikel kun hensyn til påståede ændringer i den normale værdi, når fuldstændige og behørigt dokumenterede oplysninger om sådanne ændringer i den normale værdi forelægges for Kommissionen inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om genoptagelsen af undersøgelsen. Indebærer en undersøgelse en revurdering af de normale værdier, kan indførslen gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, indtil resultatet af den genoptagne undersøgelse foreligger.

Artikel 13

Omgåelse

1. Antidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Antidumpingtold, der ikke er højere end den restantidumpingtold, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 5, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsats, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførselen af tolden, og hvor der foreligger beviser for skade eller for, at toldens afhjælpende virkninger undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare, samt hvor der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme eller lignende varer, om fornødent i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2.

Den i første afsnit omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a. let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn, forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande, eksportørernes eller producenterne omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Fællesskabet gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end

den, der gælder for fabrikanternes varer, og under de omstændigheder, der er anført i stk. 2, samling af dele gennem en samleproces i Fællesskabet eller et tredjeland.

2. En samleproces i Fællesskabet eller i et tredjeland anses for at indebære en omgåelse af gældende foranstaltninger, hvis:

- a) processen er påbegyndt eller udvidet væsentligt siden eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og
- b) delene udgør mindst 60 % af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare, dog således at omgåelse under ingen omstændigheder anses for at finde sted, når værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- og eller færdiggørelsesprocessen overstiger 25 % af fremstillingsomkostningerne, og
- c) virkningerne af tolden undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare hidrørende fra en samleproces, og der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier for samme eller lignende varer.

3. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i det rådgivende udvalg ved en forordning udstedt af Kommissionen, hvori det også kan pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet på forslag fra Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller den dato, på hvilken der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning finder med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser anvendelse på nærværende artikel.

4. Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 14, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser. Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i Kommissionens forordning om indledning af undersøgelsen. Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende vare, som kan påvise, at de ikke er forbundet til nogen af de af foranstaltningerne omfattede producenter, og for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 1 og 2 i nærværende artikel. Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er forbundet til de producenter, der er omfattet af foranstaltningerne.

Disse fritagelser indrømmes ved afgørelse truffet af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg eller ved Rådets afgørelse om at indføre foranstaltninger og er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

Hvis betingelserne i artikel 11, stk. 4, er opfyldt, kan der også indrømmes fritagelser efter afslutningen af den undersøgelse, der har ført til udvidelsen af foranstaltningerne.

Såfremt der er gået mindst et år fra udvidelsen af foranstaltningerne, og i tilfælde af at antallet af parter, der anmoder eller vil kunne anmode om fritagelse, er betydeligt, kan Kommissionen beslutte at indlede en genoptagelse af undersøgelser af udvidelsen af foranstaltningerne. En sådan genoptagelse af undersøgelser gennemføres i overensstemmelse med de bestemmelser i artikel 11, stk. 5, der gælder for genoptagelse undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 3.

5. Denne artikel udelukker ikke den normale anvendelse af gældende toldbestemmelser.

Artikel 14

Generelle bestemmelser

1. Både midlertidig og endelig antidumpingtold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skat og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel. Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig antidumpingtold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Sådanne forordninger og afgørelser skal bl.a., under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger, indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af dumpingmargenen og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordningen eller afgørelsen til de kendte berørte parter. Bestemmelserne i dette stykke finder tilsvarende anvendelse på genoptagelse af undersøgelser.

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾ kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

4. Er det i Fællesskabets interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter konsultationer i det rådgivende udvalg suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Suspensionen kan forlænges med højst et år, hvis Rådet på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse herom. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid, efter at der har fundet konsultationer sted, genindføres, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

5. Kommissionen kan efter konsultationer i det rådgivende udvalg pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Registrering indføres ved forordning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb for den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning.

7. Uden at dette berører stk. 6, kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om i konkrete tilfælde at indgive oplysninger, som er nødvendige for effektivt at overvåge anvendelsen af foranstaltninger. I den forbindelse finder bestemmelserne i artikel 6, stk. 3 og 4, anvendelse. Alle oplysninger, som medlemsstaterne indgiver i henhold til denne artikel, er omfattet af bestemmelserne i artikel 19, stk. 6.

Artikel 15

Konsultationer

1. Alle konsultationer, der er omhandlet i denne forordning, finder sted i et rådgivende udvalg, der er sammensat af repræsentanter for samtlige medlemsstater og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Konsultationer indledes omgående på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ og finder under alle omstændigheder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne skal hurtigst muligt og senest ti dage før mødet tilsende medlemsstaterne alle relevante oplysninger.

3. Konsultationerne kan om nødvendigt finde sted skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne og fastsætter en frist, inden for hvilken de kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlige konsultationer, som formanden foranstalter, for så vidt sådanne mundtlige konsultationer kan finde sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

4. Konsultationerne omfatter især:

- a) forekomsten af dumping og metoderne til fastlæggelse af dumpingmargenen
- b) forekomsten af skade og omfanget heraf
- c) årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og skaden
- d) de foranstaltninger, som under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den skade, der er forvoldt som følge af dumping, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 16

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om dumping og skade. Foreligger der ikke et behørigt og rettidigt svar, kan et kontrolbesøg ikke gennemføres.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at repræsentanterne for det pågældende lands regering underrettes, og sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, bør Kommissionen meddele myndighederne i eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte datoer.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, om end dette ikke bør udelukke, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistår Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 17

Stikprøver

1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Den endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest tre uger efter indledningen af undersøgelsen, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve.

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel en individuel dumpingmargen for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, således at det må påregnes, at resultatet af undersøgelsen vil blive påvirket i væsentlig grad, kan der udtages en ny stikprøve. Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 18 anvendelse.

Artikel 18

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Berørte parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejdsvilje.

2. Indgives svar ikke i edb-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, skal den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og der skal gives den pågældende lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende den normale værdi, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre uafhængige kilder, der måtte være tilgængelige, såsom offentliggjorte prislistes, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

Disse oplysninger kan i givet fald omfatte relevante oplysninger om verdensmarkedet eller andre repræsentative markeder.

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Artikel 19

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der afgiver oplysningerne, eller for den, fra hvem førstnævnte modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som afgiver fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, hvorfor det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger må ikke afvises på et utilstrækkeligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at Fællesskabets myndigheder fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som de har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Hverken Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, eller som vedrører konsultationer i henhold til artikel 15, eller interne dokumenter, der er udarbejdet af fællesskabsmyndighederne eller af medlemsstaternes myndigheder, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at oplysninger, der er modtaget som led i en undersøgelse, kan bruges med henblik på at indlede andre undersøgelser inden for rammerne af den samme procedure vedrørende den pågældende vare.

Artikel 20

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og fremlæggelse af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger efter stk. 2 indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 9. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge oplysninger om visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af oplysninger om andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.

Artikel 21

Fællesskabets interesser

1. En afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind, træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parters interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende dumping til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede dumping og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antidumpingundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2,

og det begrundes i henseende til Fællesskabets interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told, der indføres. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på en måned fra tidspunktet for ikrafttrædelse af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, skal stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af en sådan analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for det rådgivende udvalg. Ved udarbejdelsen af forslag i henhold til artikel 9, tager Kommissionen hensyn til de synspunkter, der fremføres i udvalget.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe.

7. Der tages kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

Artikel 22

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

- a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande
- b) Fællesskabets forordninger på landbrugsområdet og Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽¹⁾, (EF) nr. 1667/2006 af 7. november 2006 om glucose og lactose ⁽²⁾ og (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ⁽³⁾. Nærværende forordning anvendes i tilslutning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af antidumpingtold
- c) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT.

⁽¹⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 312 af 11.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 104.

*Artikel 23***Ophævelse**

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Forordning (EF) nr. 384/96 ophæves.

Ophævelsen af forordning (EF) nr. 384/96 berører dog ikke gyldigheden af procedurer, der er indledt i henhold til nævnte forordning.

*Artikel 24***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2009.

På Rådets vegne
S. O. LITTORIN
Formand

BILAG I

OPHÆVET FORORDNING MED OVERSICHT OVER ÆNDRINGER

Rådets forordning (EF) nr. 384/96

(EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 2331/96

(EFT L 317 af 6.12.1996, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 905/98

(EFT L 128 af 30.4.1998, s. 18)

Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000

(EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2)

Rådets forordning (EF) nr. 1972/2002

(EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 461/2004

(EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12)

Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005

(EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17)

Artikel 1

Artikel 3, kun for så vidt angår henvisningen i forordning (EF) nr. 384/96.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 384/96	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 3, første punktum	Artikel 2, stk. 3, første afsnit
Artikel 2, stk. 3, andet punktum	Artikel 2, stk. 3, andet afsnit
Artikel 2, stk. 4	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2, stk. 5, første punktum	Artikel 2, stk. 5, første afsnit
Artikel 2, stk. 5, andet punktum	Artikel 2, stk. 5, andet afsnit
Artikel 2, stk. 5, andet og tredje afsnit	Artikel 2, stk. 5, tredje og fjerde afsnit
Artikel 2, stk. 6 til 9	Artikel 2, stk. 6 til 9
Artikel 2, stk. 10, litra a) til h)	Artikel 2, stk. 10, litra a) til h)
Artikel 2, stk. 10, litra i), første punktum	Artikel 2, stk. 10, litra i), første afsnit
Artikel 2, stk. 10, litra i), andet punktum	Artikel 2, stk. 10, litra i), andet afsnit
Artikel 2, stk. 10, litra j) og k)	Artikel 2, stk. 10, litra j) og k)
Artikel 2, stk. 11 og 12	Artikel 2, stk. 11 og 12
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2, indledende tekst og litra a) og b)
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 4, indledende tekst og litra a) og b)
Artikel 3, stk. 5 til 9	Artikel 3, stk. 5 til 9
Artikel 4, stk. 1, indledning	Artikel 4, stk. 1, indledende tekst
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 4, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 1, litra b)	Artikel 4, stk. 1, litra b), indledende tekst og nr. i) og ii)
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 2, første afsnit, indledende tekst og litra a), b) og c)
	Artikel 4, stk. 2, andet afsnit
Artikel 4, stk. 3 og 4	Artikel 4, stk. 3 og 4
Artikel 5 til 22	Artikel 5 til 22
Artikel 23	—
—	Artikel 23
Artikel 24, stk. 1	Artikel 24
Artikel 24, stk. 2	—
—	Bilag I
—	Bilag II

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2009/158/EF

af 30. november 2009

om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande

(kodificeret udgave)

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽³⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Fjerkræ og rugeæg er opført på listen over varer i traktatens bilag I som henholdsvis levende dyr og animalske produkter.
- (3) For at sikre en rationel udvikling af fjerkræproduktionen og dermed øge produktiviteten inden for denne bør der på fællesskabsplan fastsættes visse dyresundhedsmæssige regler for samhandelen med fjerkræ og rugeæg inden for Fællesskabet.
- (4) Fjerkræopdræt udgør en integrerende del af landbrugets aktiviteter. Det er en indkomstkilde for en del af landbrugsbefolkningen.
- (5) For at fremme samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg bør der ikke være dyresundhedsmæssige forskelle medlemsstaterne imellem.

- (6) Med henblik på en harmonisk udvikling af samhandelen inden for Fællesskabet bør der fastsættes en fællesskabsordning for indførsel fra tredjelande.

- (7) Bestemmelserne i dette direktiv bør i princippet ikke finde anvendelse på særlige former for samhandel, f.eks. i forbindelse med udstillinger, skuer og konkurrencer.

- (8) Således som moderne fjerkræopdræt er opbygget, fremmes en harmonisk udvikling af samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg bedst ved at kontrollere produktionsvirksomhederne.

- (9) Det bør overlades til medlemsstaternes kompetente myndigheder at godkende de virksomheder, der opfylder dette direktivs bestemmelser, og sørge for, at de overholdes.

- (10) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽⁴⁾, fastsættes handelsnormer for produkter fra æg- og fjerkrækødssektoren. Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 617/2008 af 27. juni 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår handelsnormer for rugeæg og kyllinger af fjerkræ ⁽⁵⁾ fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår handelsnormer for rugeæg og kyllinger af fjerkræ, navnlig for så vidt angår tildeling af registreringsnummer til hver produktionsvirksomhed samt mærkning af rugeæg. Ved anvendelsen af nærværende direktiv bør der af praktiske grunde anvendes identiske kriterier til identifikation af produktionsvirksomheder og mærkning af rugeæg.

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.10.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 303 af 31.10.1990, s. 6.

⁽³⁾ Jf. bilag VI, del A.

⁽⁴⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 168 af 28.6.2008, s. 5.

- (11) Medlemsstaterne bør udpege de nationale referencelaboratorier og tilvejebringe alle de nødvendige oplysninger og ajourføringer, Medlemsstaterne bør gøre listerne tilgængelige for de øvrige medlemsstater og for offentligheden.
- (12) Fjerkræ og rugeæg bør, for at kunne indgå i samhandelen inden for Fællesskabet, opfylde visse dyresundhedsmæssige krav for at undgå spredning af smitsomme sygdomme.
- (13) Af samme årsager bør der ligeledes fastsættes bestemmelser vedrørende transport.
- (14) Det bør fastsættes, at Kommissionen på baggrund af en medlemsstats fremskridt med hensyn til at udrydde visse fjerkræsygdomme kan indrømme supplerende garantier, der dog ikke må være mere omfattende end dem, som denne medlemsstat anvender på sit eget område. Det kan i denne forbindelse vise sig hensigtsmæssigt at fastlægge, hvilken status der gælder i medlemsstaterne eller områder af medlemsstaterne for visse sygdomme, som kan ramme fjerkræ.
- (15) Selv om samhandelen med meget små mængder inden for Fællesskabet af praktiske årsager ikke kan underkastes alle fællesskabskravene, bør visse væsentlige regler dog overholdes.
- (16) For at sikre at de gældende krav overholdes, bør det fastsættes, at en embedsdyrlæge skal udstede et veterinærcertifikat, som skal ledsage fjerkræ og rugeæg til bestemmelsesstedet.
- (17) Med hensyn til tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, og de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes, bør der henvises til de almindelige bestemmelser i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾.
- (18) Der bør fastsættes mulighed for, at Kommissionen kan foretage kontrol i samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder.
- (19) Fastsættelsen af en fællesskabsordning for indførsel fra tredjelande forudsætter, at der udarbejdes en liste over tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra der må indføres fjerkræ og rugeæg.
- (20) Udvalget af disse lande bør baseres på generelle kriterier såsom sundhedstilstanden hos fjerkræ og andre dyr, veterinærtjenestens organisation og beføjelser og de gældende sundhedsmæssige bestemmelser.
- (21) Endvidere bør det ikke tillades at indføre fjerkræ og rugeæg fra lande, der er ramt af eller i for kort tid har været fri for smitsomme fjerkræsygdomme, der frembyder en fare for Fællesskabets bestand.
- (22) De almindelige bestemmelser vedrørende indførsel fra tredjelande bør suppleres med særlige bestemmelser, som fastsættes efter sundhedssituationen i hvert enkelt land.
- (23) Forelæggelsen af et certifikat på en standardformular ved indførsel af fjerkræ eller rugeæg er et effektivt middel til at føre kontrol med anvendelsen af fællesskabsreglerne. Disse regler kan omfatte særlige bestemmelser, der kan variere efter de enkelte tredjelande, og standardformularerne til certifikatet bør udformes i overensstemmelse hermed.
- (24) Det bør pålægges Kommissionens veterinærsagkyndige at kontrollere, om disse bestemmelser overholdes i de enkelte tredjelande.
- (25) Kontrollen ved indførslen bør vedrøre fjerkræets og rugeæggenes oprindelse og sundhedstilstand.
- (26) For at beskytte menneskers og dyrs sundhed bør medlemsstaterne have mulighed for at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder nedslagning og destruktion, ved fjerkræ og rugeægs ankomst til Fællesskabets område og under transporten til bestemmelsesstedet.
- (27) Den stadige udvikling af metoderne inden for fjerkræopdræt kræver en regelmæssig tilpasning af metoderne til bekæmpelse af fjerkræsygdomme.
- (28) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af nærværende direktiv i overensstemmelse med Rådets beslutning 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, bør vedtages.
- (29) Nærværende direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VI, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. I dette direktiv fastsættes de dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på fjerkræ til udstillinger, skuer eller konkurrencer.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved »embedsdyrlæge« og »tredjeland«, embedsdyrlæge og tredjeland som defineret i Rådets direktiv 2004/68/EF af 26. april 2004 om dyresundhedsbestemmelser for import til og transit gennem Fællesskabet af visse levende hovdyr ⁽¹⁾.

Endvidere forstås ved:

- 1) »fjerkræ«: høns, kalkuner, perlehøns, ænder, gæs, vagtler, duer, fasaner, agerhøns samt strudsfulge (*ratitae*) der opdrættes eller holdes i fangenskab med henblik på avl, produktion af kød eller konsumæg eller til udsætning som fjervildt med henblik på genoprettelse af bestanden
- 2) »rugeæg«: æg lagt af fjerkræ bestemt til udrugning
- 3) »daggamle kyllinger«: alt fjerkræ på under 72 timer, som endnu ikke er blevet fodret; moskusænder (*Cairina moschata*) eller krydsninger heraf må dog gerne fodres
- 4) »avlfsfjerkræ«: fjerkræ på 72 timer eller derover bestemt til produktion af rugeæg
- 5) »brugsfjerkræ«: fjerkræ på 72 timer eller derover, der opdrættes med henblik på produktion af kød og/eller konsumæg (eller til udsætning som fjervildt med henblik på genoprettelse af bestanden
- 6) »slagtefjerkræ«: fjerkræ, der føres direkte til slagteriet for at blive slagtet så hurtigt som muligt og senest 72 timer efter ankomsten
- 7) »flok«: alt fjerkræ med samme sundhedsstatus, der holdes i samme rum eller samme indelukke, og som udgør en enkelt epidemiologisk enhed. For fjerkræ i bursystemer omfatter dette alle dyr, der er fælles om en given luftmængde
- 8) »bedrift«: et anlæg — der kan omfatte en virksomhed — der anvendes til opdræt eller hold af avls- eller brugsfjerkræ
- 9) »virksomhed«: et anlæg eller en del af et anlæg, der er beliggende på samme sted, med følgende aktivitetsområde:
 - a) avlsvirksomhed: virksomhed, hvis aktivitet består i produktion af rugeæg bestemt til produktion af avlfsfjerkræ
 - b) formeringsvirksomhed: virksomhed, hvis aktivitet består i produktion af rugeæg bestemt til produktion af brugsfjerkræ
 - c) opdrætsvirksomhed:
 - i) avlfsfjerkræhold, som er en virksomhed, der opdrætter avlfsfjerkræ indtil kønsmodenhed
 - eller
 - ii) brugsfjerkræhold, som er en virksomhed, der opdrætter æglæggere indtil æglægningsstadiet
 - d) rugeri: virksomhed, hvis aktivitet består i udrugning og klækning af rugeæg og levering af daggamle kyllinger
- 10) »tilforordnet dyrlæge«: dyrlæge, der af den kompetente veterinærmyndighed og på dennes ansvar har fået til opgave at føre den i dette direktiv omhandlede kontrol i en virksomhed
- 11) »godkendt laboratorium«: et laboratorium, der er beliggende på en medlemsstats område, og som er godkendt af den kompetente veterinærmyndighed og på dennes ansvar har fået til opgave at udføre de diagnostiske prøver, der er foreskrevet i dette direktiv
- 12) »kontrolbesøg«: besøg aflagt af embedsdyrlægen eller den tilfornordnede dyrlæge med henblik på at undersøge sundhedstilstanden hos alt fjerkræ i en virksomhed
- 13) »anmeldelsespligtige sygdomme«: de sygdomme, der er angivet i bilag V
- 14) »udbrud«: et udbrud som defineret i Rådets direktiv 82/894/EØF af 21. december 1982 om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet ⁽²⁾
- 15) »en karantænestation«: et anlæg, hvor fjerkræet holdes fuldstændig isoleret uden direkte eller indirekte kontakt med andre fugle for der at blive underkastet en længerevarende observation og forskellige undersøgelser med henblik på de sygdomme, der er angivet i bilag V
- 16) »sanitetsslagtning«: består i under iagttagelse af alle de fornødne sundhedsmæssige forholdsregler, herunder desinfektion, at destruere alt det fjerkræ og alle de produkter, der er angrebet eller mistænkt for at være smittet.

⁽¹⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 321.

⁽²⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 58.

KAPITEL II

REGLER FOR SAMHANDELEN INDEN FOR FÆLLESSKABET

Artikel 3

1. De planer over nationale foranstaltninger, som hver medlemsstat har iværksat for at sikre, at reglerne i bilag II vedrørende godkendelse af virksomheder med henblik på samhandel med fjerkræ og rugeæg inden for Fællesskabet overholdes, forelægges Kommissionen inden 1. juli 1991.

Kommissionen gennemgår planerne. Efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2, kan planerne godkendes, ændres eller suppleres før de godkendes.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2, kan ændringer eller suppleringer af en plan, der i forvejen er godkendt i henhold til nærværende artikels stk. 1, andet afsnit,

- a) godkendes efter anmodning fra den pågældende medlemsstat under hensyn til udviklingen i denne
- b) kræves under hensyn til udviklingen i metoderne til sygdomsforebyggelse og -bekæmpelse.

Artikel 4

Hver medlemsstat udpeger et nationalt referencelaboratorium til at være ansvarligt for koordineringen af de diagnostiske metoder, der omhandles i dette direktiv, og deres anvendelse i de godkendte laboratorier, som er beliggende på dens område.

Hver medlemsstat gør de nærmere oplysninger om sit nationale referencelaboratorium og alle efterfølgende ændringer tilgængelige for de øvrige medlemsstater og for offentligheden.

De nødvendige bestemmelser for en ensartet gennemførelse af denne artikel kan fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2.

Artikel 5

For at kunne indgå i samhandelen inden for Fællesskabet:

- a) skal rugeæg, daggamle kyllinger, avlsfjerkræ og brugsfjerkræ opfylde betingelserne i artikel 6, 15, 18 og 20. Endvidere skal betingelser fastsat i medfør af artikel 16 og 17 opfyldes.

Derudover:

- i) skal rugeæg opfylde betingelserne i artikel 8
- ii) skal daggamle kyllinger opfylde betingelserne i artikel 9

- iii) skal avlsfjerkræ og brugsfjerkræ opfylde betingelserne i artikel 10

- b) skal slagtefjerkræ opfylde betingelserne i artikel 11, 15, 18 og 20 samt betingelser fastsat i medfør af artikel 16 og 17
- c) skal fjerkræ (herunder daggamle kyllinger) bestemt til udsætning som fjervildt med henblik på genoprettelse af bestanden opfylde betingelserne i artikel 12, 15, 18 og 20 samt betingelser fastsat i medfør af artikel 16 og 17
- d) skal fjerkræ bestemt til Finland og Sverige for så vidt angår salmonella opfylde de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 13.

Artikel 6

Rugeæg, daggamle kyllinger, avlsfjerkræ og brugsfjerkræ skal stamme fra:

- a) virksomheder, der opfylder følgende krav:
 - i) de skal af den kompetente myndighed være godkendt under et registreringsnummer efter reglerne i bilag II, kapitel I
 - ii) de må ved afsendelsen ikke være genstand for nogen dyresundhedsmæssig foranstaltning med hensyn til fjerkræ
 - iii) de må ikke ligge i et område, der af hensyn til dyresundheden er underlagt restriktioner i henhold til fællesskabslovgivningen som følge af udbrud af en sygdom, som kan ramme fjerkræ
- b) en flok, som ved afsendelsen ikke frembyder kliniske sygdomssymptomer på eller vækker mistanke om smitsom fjerkræsygdom.

Artikel 7

Hver medlemsstat udarbejder og ajourfører en liste over virksomheder, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 6, litra a), nr. i) og deres registreringsnumre og gør listen tilgængelig for de øvrige medlemsstater og for offentligheden.

De nødvendige bestemmelser for en ensartet gennemførelse af denne artikel kan fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2.

Artikel 8

- 1. Rugeæg skal ved afsendelsen
 - a) komme fra flokke,
 - i) der i over seks uger har været holdt på en eller flere godkendte virksomheder i Fællesskabet, jf. artikel 6, litra a), nr. i

- ii) der i tilfælde af vaccination er blevet vaccineret i henhold til vaccinationsbetingelserne i bilag III
 - iii) der:
 - er blevet underkastet en kontrolundersøgelse foretaget af en embedsdyrlæge eller tilforordnet dyrlæge i løbet af de sidste 72 timer inden afsendelsen, og som på undersøgelsestidspunktet ikke viste kliniske sygdomssymptomer på eller vakte mistanke om smitsom sygdom, eller
 - hver måned og senest inden for 31 dage forud for afsendelsen er blevet undersøgt af en embedsdyrlæge eller tilforordnet dyrlæge. Hvis denne valgmulighed benyttes, skal embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge tillige gennemgå optegnelserne om flokkens sundhedsstatus og vurdere den øjeblikkelige sundhedstilstand på baggrund af ajourførte oplysninger, som er givet af den, der har været ansvarlig for flokken i de sidste 72 timer inden afsendelsen. I tilfælde af at optegnelser eller andre oplysninger giver anledning til mistanke om sygdom, skal flokkene være kontrolundersøgt af embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge, således at risikoen for smitsom fjerkræsygdom er blevet udelukket
 - b) mærkes i henhold til forordning (EF) nr. 617/2008
 - c) være desinficeret i henhold til embedsdyrlægens instrukser.
2. Hvis der i udrugningstiden udbryder en smitsom fjerkræsygdom, som kan overføres med æg, i den flok rugetægge kom fra, skal det berørte rugeri og den myndighed, der er ansvarlig for rugeriet og oprindelsesflokkene, underrettes herom.

Artikel 9

Daggamle kyllinger skal:

- a) stamme fra rugetæg, der opfylder betingelserne i artikel 6 og 8
- b) opfylde vaccinationsbetingelserne i bilag III, hvis de er blevet vaccineret
- c) ved afsendelsen være fri for symptomer, der kan vække mistanke om sygdom på grundlag af bilag II, kapitel II, punkt B 2, litra g) og h).

Artikel 10

Ved afsendelsen skal avls- og brugsfjerkræ:

- a) siden klækningen eller i over seks uger have befundet sig på en eller flere godkendte virksomheder i Fællesskabet, jf. artikel 6, litra a), nr. i)

- b) opfylde vaccinationsbetingelserne i bilag III, hvis det er blevet vaccineret
- c) have været underkastet en kontrolundersøgelse foretaget af embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge i løbet af de sidste 48 timer inden afsendelsen uden på tidspunktet for undersøgelsen at vise kliniske sygdomssymptomer på eller vække mistanke om smitsom fjerkræsygdom.

Artikel 11

Slagtefjerkræ skal ved afsendelsen stamme fra en bedrift;

- a) hvor det har befundet sig siden klækningen eller i over 21 dage
- b) der ikke er genstand for nogen dyresundhedsmæssig foranstaltning med hensyn til fjerkræ
- c) hvor den kontrolundersøgelse, som embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge har foretaget i løbet af de sidste fem dage inden afsendelse af den flok, hvorfra det til slagting bestemte parti udtages, ikke har vist kliniske sygdomssymptomer på eller vakt mistanke om smitsom fjerkræsygdom i flokken
- d) der ikke er beliggende i et område, som af hensyn til dyresundheden er underlagt restriktioner i henhold til fællesskabslovgivningen som følge af udbrud af en sygdom, som kan ramme fjerkræ.

Artikel 12

1. Fjerkræ på over 72 timer bestemt til udsætning som fjervildt med henblik på genoprettelse af bestanden skal på afsendelsestidspunktet komme fra en bedrift,

- a) hvor det har opholdt sig siden udklækningen eller i over 21 dage, og hvor det i de sidste to uger inden afsendelsen ikke har været i kontakt med nyttilført fjerkræ
- b) der ikke er underlagt sundhedsrestriktioner for så vidt angår fjerkræ
- c) hvor den kontrolundersøgelse, som embedsdyrlægen eller den tilforordnede dyrlæge i løbet af de sidste 48 timer før afsendelsen har foretaget af den flok, hvorfra partiet udtages, ikke har vist kliniske sygdomssymptomer på eller vakt mistanke om smitsomme fjerkræsygdomme
- d) der ikke er beliggende i et område, der af hensyn til dyresundheden er pålagt forbud i henhold til fællesskabslovgivningen som følge af udbrud af en sygdom, som kan ramme fjerkræ.

2. Artikel 6 finder ikke anvendelse på fjerkræ omhandlet i stk. 1.

Artikel 13

1. Med hensyn til salmonella skal forsendelser af slagtefjerkræ bestemt til Finland og Sverige for så vidt angår de serotyper, der ikke er nævnt i bilag II, kapitel III, punkt A), på oprindelsesbedriften underkastes en mikrobiologisk test ved prøveudtagning i henhold til Rådets afgørelse 95/410/EF af 22. juni 1995 om fastsættelse af regler for mikrobiologisk undersøgelse af stikprøver på oprindelsesbedriften af slagtefjerkræ bestemt til Finland og Sverige ⁽¹⁾.

2. Omfanget af den i stk. 1 omhandlede test og de metoder, der skal anvendes, fastsættes på baggrund af en udtalelse fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og det bekæmpelsesprogram, som Finland og Sverige skal forelægge Kommissionen.

3. Den i stk. 1 omhandlede test foretages ikke på slagtefjerkræ, der stammer fra en bedrift, som er omfattet af et program, der efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2, er anerkendt som svarende til det i stk. 2 nævnte program.

Artikel 14

1. Kravet i artikel 5 til 11 og artikel 18 gælder ikke samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg, når det drejer sig om små partier på under 20 stykker, forudsat at de overholder stk. 2 i nærværende artikel.

2. Fjerkræ og rugeæg skal som omhandlet i stk. 1 ved afsendelsen stamme fra flokke:

- a) der har befundet sig i Fællesskabet siden klækningen i mindst tre måneder
- b) der er fri for kliniske symptomer på smitsomme fjerkræsygdomme ved afsendelsen
- c) der opfylder vaccinationsbetingelserne i bilag III, hvis der er vaccineret
- d) der ikke er genstand for dyresundhedsmæssige foranstaltninger med hensyn til fjerkræ
- e) der ikke er beliggende i et område, der af hensyn til dyresundheden er underlagt restriktioner i henhold til fællesskabsforskrifter som følge af udbrud af en sygdom, som kan ramme fjerkræ.

Alt fjerkræ, der indgår i sendingen, skal i måneden forud for afsendelsen have reageret negativt på serologiske undersøgelser for antistoffer mod *Salmonella pullorum* og *Salmonella gallinarum* i henhold til bilag II, kapitel III. For så vidt angår rugeæg og daggamle kyllinger, skal oprindelsesflokkene inden for de sidste tre måneder forud for afsendelsen undersøges serologisk for *Salmonella pullorum* og *Salmonella gallinarum* i et omfang, som med 95 % statistisk sikkerhed påviser infektion af 5 % af materialet.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på forsendelser af strudsefugle eller rugeæg af strudsefugle.

Artikel 15

1. Ved forsendelse af fjerkræ og rugeæg fra medlemsstater eller områder i medlemsstater, der vaccinerer fjerkræ mod Newcastle disease, til en medlemsstat eller et område i en medlemsstat, hvis status er fastsat i henhold til stk. 2, finder følgende regler anvendelse:

- a) rugeæg skal komme fra flokke, som
 - i) ikke er vaccineret, eller
 - ii) er vaccineret med inaktiveret vaccine, eller
 - iii) er vaccineret med levende vaccine, forudsat at denne er indgivet mindst 30 dage, før rugeæggenes indsamles;
- b) daggamle kyllinger (herunder kyllinger til udsætning som fjervildt med henblik på genoprettelse af bestanden), må ikke vaccineres mod Newcastle disease og skal komme fra
 - i) rugeæg som opfylder betingelserne i litra a), og
 - ii) et rugeri, hvor arbejdsmetoden sikrer, at sådanne æg udklækkes på helt andre tidspunkter og steder end æg, som ikke opfylder betingelserne i litra a).
- c) avls- og brugsfjerkræ
 - i) må ikke vaccineres mod Newcastle disease
 - ii) skal have været isoleret i 14 dage før forsendelsen enten på en bedrift eller en karantænestation under embedsdyrlægens tilsyn. I den forbindelse må intet fjerkræ på bedriften eller karantænestationen være blevet vaccineret mod Newcastle disease i de sidste 21 dage før forsendelsen, og der må i den periode ikke være blevet indsat fjerkræ, som ikke skal indgå i forsendelsen, på bedriften eller karantænestationen; derudover må der ikke vaccineres på karantænestationerne
 - iii) skal i de sidste 14 dage før forsendelsen have været underkastet en repræsentativ serologisk undersøgelse med negativt resultat for antistoffer mod Newcastle disease efter nærmere regler, som fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2;

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 25.

- d) slagtefjerkræ skal komme fra flokke, der
- i) hvis de ikke er vaccineret mod Newcastle disease, opfylder kravene i litra c), nr. iii)
- ii) hvis de er vaccineret, i de sidste 14 dage før forsendelsen på grundlag af en repræsentativ prøve er blevet undersøgt for at isolere Newcastle disease-viruset efter nærmere regler, som fastsættes efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

2. Hvis en medlemsstat eller en region i en medlemsstat ønsker at blive betragtet som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease, kan de forelægge et program, jf. artikel 16, stk. 1.

Kommissionen gennemgår de programmer, som medlemsstaterne forelægger. Programmerne kan godkendes ud fra de i artikel 16, stk. 1, omhandlede kriterier efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2. Supplerende generelle eller specifikke garantier, som vil kunne kræves i samhandelen mellem medlemsstaterne, kan fastsættes efter samme fremgangsmåde.

Når en medlemsstat eller region i en medlemsstat mener, at den opfylder betingelserne for at få status som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease, kan de indgive ansøgning til Kommissionen om at få status som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2.

Ved bestemmelse af en medlemsstats eller et områdes status som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease tages der hensyn til de data, der omhandles i artikel 17, stk. 1, og navnlig følgende kriterier:

- a) vaccination af fjerkræ mod Newcastle disease bortset fra den i artikel 17, stk. 3, i Rådets direktiv 92/66/EØF af 14. juli 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af Newcastle disease⁽¹⁾ omhandlede tvungne vaccination af brevduer, må ikke have været tilladt i de sidste tolv måneder
- b) der skal mindst en gang om året foretages serologisk kontrol af avlsflokkene for tilstedeværelse af Newcastle disease efter de detaljerede regler, der vedtages efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2,
- c) bortset fra brevduer, som er vaccineret i henhold til artikel 17, stk. 3, i direktiv 92/66/EØF, må virksomhederne ikke rumme fjerkræ, som er blevet vaccineret mod Newcastle disease i løbet af de sidste tolv måneder.

3. Kommissionen kan suspendere status som ikke-vaccinerende mod Newcastle disease efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2, i tilfælde af:

- a) en alvorlig epizooti af Newcastle disease, som ikke holdes i ave, eller
- b) ophævelse af de lovgivningsmæssige restriktioner, der forbyder rutinevaccination mod Newcastle disease.

Artikel 16

1. Såfremt en medlemsstat opstiller eller har opstillet et fakultativt eller obligatorisk program til bekæmpelse af en sygdom, som kan ramme fjerkræ, kan den forelægge det for Kommissionen med oplysning om følgende:

- a) situationen med hensyn til den pågældende sygdom på dens område
- b) begrundelsen for programmet under hensyn til sygdommens alvor og de forventede cost-benefit-fordele
- c) det geografiske område, hvor programmet skal anvendes
- d) de forskellige former for status for virksomhederne og de normer, der skal opfyldes i hver kategori, samt undersøgelsesprocedurerne
- e) kontrollen med programmet
- f) konsekvenserne af, at en virksomhed mister sin status, uanset årsagen
- g) de foranstaltninger, der skal træffes, såfremt der som følge af kontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne i programmet, konstateres positive resultater.

2. Kommissionen gennemgår de programmer, som medlemsstaterne har forelagt. Programmerne kan under overholdelse af kriterierne i stk. 1 godkendes efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2. Efter samme fremgangsmåde kan der fastsættes generelle eller begrænsede supplerende garantier, som kan kræves i samhandelen inden for Fællesskabet. Disse garantier må ikke være mere omfattende end dem, som medlemsstaten anvender på sit eget område.

3. Det af medlemsstaten forelagte program kan ændres eller suppleres efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2. Efter samme fremgangsmåde kan der godkendes ændringer af eller tillæg til et tidligere godkendt program eller garantier fastsat i henhold til stk. 2, i nærværende artikel.

Artikel 17

1. En medlemsstat, der mener at være helt eller delvis fri for en af de sygdomme, som kan ramme fjerkræ, forelægger Kommissionen behørigt bevismateriale herfor. Den gør navnlig rede for følgende:

- a) sygdommens art og udviklingen i dens forekomst på medlemsstatens område

⁽¹⁾ EFT L 260 af 5.9.1992, s. 1.

- b) resultaterne af kontroltest baseret på en serologisk, mikrobiologisk eller patologisk undersøgelse og på det forhold, at der er pligt til at anmelde denne sygdom til de kompetente myndigheder
- c) kontrollens varighed
- d) i givet fald den periode, i hvilken der har været forbud mod at vaccinere mod sygdommen, og det geografiske område omfattet af forbuddet
- e) reglerne for kontrol med, at sygdommen ikke forekommer.

2. Kommissionen gennemgår det bevismateriale, som medlemsstaterne har fremsendt. De generelle eller begrænsede supplerende garantier, der kan kræves i samhandelen inden for Fællesskabet, kan præciseres efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2. Disse garantier må ikke være mere omfattende end dem, som medlemsstaten anvender på sit eget område.

3. Den pågældende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om enhver ændring af det i stk. 1 nævnte bevismateriale. På baggrund af de meddelte oplysninger kan de garantier, der er fastsat i henhold til stk. 2, ændres eller ophæves efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2.

Artikel 18

- 1. Daggamle kyllinger og rugeæg skal transporteres i:
 - a) dertil indrettede engangspakninger, der kun må bruges én gang og derefter destrueres, eller
 - b) pakninger, der kan genbruges, såfremt de forinden rengøres og desinficeres.
- 2. De pakninger, der er nævnt i stk. 1
 - a) må kun indeholde daggamle kyllinger eller rugeæg af samme fjerkræart, -kategori og type, som kommer fra samme virksomhed
 - b) skal være mærket med
 - i) oprindelsesmedlemsstatens og -regionens navn
 - ii) oprindelsesvirksomhedens godkendelsesnummer, jf. bilag II, kapitel I, punkt 2
 - iii) antallet af kyllinger eller æg i hver kasse
 - iv) arten af fjerkræ, som æg eller kyllinger tilhører.

3. Pakninger med daggamle kyllinger eller rugeæg kan omgrupperes med henblik på transport i dertil indrettede containere. Antallet af omgrupperede pakninger og de i stk. 2, litra b), nævnte angivelser skal overføres på disse containere.

- 4. Avls- og brugsfjerkræ skal transporteres i kasser eller bure:
 - a) der kun indeholder fjerkræ af samme art, kategori og type fra samme virksomhed
 - b) der er forsynet med oprindelsesvirksomhedens registreringsnummer, jf. bilag II, kapitel I, punkt 2.

5. Avls- og brugsfjerkræ og daggamle kyllinger skal hurtigst muligt sendes til bestemmelsesvirksomheden uden at komme i kontakt med andre levende fugle end avls- og brugsfjerkræ og daggamle kyllinger, som opfylder betingelserne i dette direktiv.

Slagtefjerkræ skal hurtigst muligt sendes til bestemmelseslagteriet uden at komme i kontakt med andet fjerkræ end slagtefjerkræ, der opfylder betingelserne i dette direktiv.

Fjerkræ bestemt til udsætning som fjervildt med henblik på genoprettelse af bestanden skal hurtigst muligt sendes til bestemmelsesstedet uden at komme i kontakt med andet fjerkræ end fjerkræ bestemt til udsætning som fjervildt, der opfylder betingelserne i dette direktiv.

- 6. Kasser, bure og transportmidler skal være udformet således:
 - a) at tab af gødning undgås, og tab af fjer reduceres mest muligt under transporten
 - b) at der let kan føres tilsyn med fjerkræet
 - c) at de kan rengøres og desinficeres.

7. Transportmidler og, hvis de ikke er til engangsbrug, containere, kasser og bure skal, før de fyldes og efter at de er tømt, rengøres og desinficeres i overensstemmelse med anvisningerne fra den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

Artikel 19

Det er forbudt at transportere fjerkræ som omhandlet i artikel 18, stk. 5, gennem et område, der er erklæret ramt af fjerkræinfluenza eller Newcastle disease, medmindre transporten foregår ad hovedfærdselsårer eller pr. bane ad hovedlinjerne.

Artikel 20

Fjerkræ og rugeæg, der indgår i samhandelen inden for Fællesskabet, skal under transporten til bestemmelsesstedet ledsages af et veterinærcertifikat:

- a) der er udfærdiget på en standardformular, som angivet i bilag IV, udformet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 599/2004 af 30. marts 2004 om en model for certifikat og erklæring om kontrol i forbindelse med samhandel inden for Fællesskabet med dyr og animalske produkter ⁽¹⁾
- b) der er underskrevet af en embedsdyrlæge
- c) der er udstedt på læssedagen på et af afsendelsesmedlemsstatens officielle sprog og på et af bestemmelsesmedlemsstatens officielle sprog
- d) der er gyldigt i fem dage
- e) der kun består af ét blad
- f) der i princippet kun er bestemt til én modtager
- g) der er forsynet med et stempel af anden farve og en underskrift af anden farve end certifikatet.
- a) fjerkræets, andre husdyrs og vildtbestandens sundhedstilstand i tredjelandet, særlig med hensyn til eksotiske dyresygdomme, samt miljøets sundhedstilstand i dette land, i det omfang den kan blive til fare for befolkningens og bestandens sundhed i medlemsstaterne
- b) den regelmæssighed og den hurtighed, hvormed dette land fremsender oplysninger om forekomst af smitsomme dyresygdomme på dets område, navnlig de sygdomme, der er anført på listen udarbejdet af Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE)
- c) landets bestemmelser om forebyggelse og bekæmpelse af dyresygdomme
- d) veterinærtjenestens struktur og beføjelser i landet
- e) tilrettelæggelsen og gennemførelsen af forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme dyresygdomme i landet
- f) de garantier, som landet kan give med hensyn til overholdelse af reglerne i dette direktiv
- g) overholdelsen af fællesskabsreglerne vedrørende hormoner og restkoncentrationer.

Artikel 21

Bestemmelsesmedlemsstaterne kan under overholdelse af Traktatens generelle bestemmelser give en eller flere afsendelsesmedlemsstater generelle tilladelser eller tilladelser, der er begrænset til enkelttilfælde, og hvorefter der på deres område kan indføres fjerkræ og rugeæg, som ikke er ledsaget af det i artikel 20 nævnte certifikat.

KAPITEL III

REGLER FOR INDFØRSEL FRA TREDJELANDE

Artikel 22

Æg og rugeæg, der indføres til Fællesskabet, skal opfylde betingelserne i artikel 23 til 26.

Artikel 23

1. Fjerkræet og rugeæggene skal komme fra tredjelande eller dele af tredjelande, der er opført på en liste udarbejdet af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2. Denne liste kan ændres eller suppleres efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 3.

2. Når det skal afgøres, om et tredjeland eller en del af et tredjeland kan opføres på den i stk. 1 omhandlede liste, tages der navnlig hensyn til følgende:

3. Den i stk. 1 omhandlede liste og alle ændringer hertil offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 24

1. Fjerkræ og rugeæg skal komme fra tredjelande

a) hvori aviær influenza og Newcastle disease som defineret i henholdsvis Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza ⁽²⁾ og direktiv 92/66/EØF er anmeldeligt syge sygdomme ifølge loven

b) som er fri for aviær influenza og Newcastle disease

eller

som, skønt de ikke er fri for disse sygdomme, anvender bekæmpelsesforanstaltninger, som mindst svarer til foranstaltningerne i henholdsvis direktiv 2005/94/EF og direktiv 92/66/EØF.

2. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2, træffe beslutning om, på hvilke betingelser stk. 1 i nærværende artikel kun skal finde anvendelse på en del af et tredjelands område.

⁽¹⁾ EUT L 94 af 31.3.2004, s. 44.

⁽²⁾ EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16.

Artikel 25

1. Indførsel af fjerkræ og rugeæg fra et tredjeland område eller en del heraf, der er opført på den liste, som er opstillet i henhold til artikel 23, stk. 1, må kun finde sted, hvis det pågældende fjerkræ og de pågældende rugeæg stammer fra flokke, der:

- a) før afsendelsen uafbrudt har befundet sig på dette lands eller en del af dette lands område i en periode, som fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2,
- b) opfylder de dyresundhedsmæssige betingelser, der fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2, for indførsel af fjerkræ og rugeæg fra dette land. Disse betingelser kan være forskellige alt efter fjerkræart og -kategori.

2. Ved fastsættelsen af de dyresundhedsmæssige betingelser anvendes som referencebasis de regler, der er fastsat i kapitel II og de tilsvarende bilag. Det kan efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2, besluttes at fravige disse bestemmelser i enkelttilfælde, hvis det berørte tredjeland giver tilsvarende og mindst lige så tilfredsstillende dyresundhedsmæssige garantier.

Artikel 26

1. Fjerkræet og rugeæggene skal ledsages af et certifikat, der er udstedt og underskrevet af en embedsdyrlæge i det eksporterende tredjeland.

Certifikatet skal:

- a) være udstedt den dag, der læses med henblik på afsendelse til bestemmelsesmedlemsstaten
- b) være udfærdiget på bestemmelsesmedlemsstatens officielle sprog
- c) ledsage forsendelsen i original
- d) attestere, at fjerkræet eller rugeæggene opfylder de betingelser for indførsel fra tredjelands, der er fastsat i dette direktiv og i gennemførelsesbestemmelserne hertil
- e) være gyldigt i fem dage
- f) bestå af et enkelt blad
- g) kun være bestemt til én modtager
- h) være forsynet med et stempel af anden farve og en underskrift af anden farve end certifikatet.

2. Det i stk. 1 omhandlede certifikat udstedes på en standardformular, som udformes efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2.

Artikel 27

Medlemsstaternes og Kommissionens veterinærsagkyndige gennemfører kontrol på stedet for at sikre, at alle dette direktivs bestemmelser faktisk anvendes.

Medlemsstaternes sagkyndige, der er ansvarlige for kontrollen; udpeges af Kommissionen på forslag af medlemsstaterne.

Kontrollen foretages for Fællesskabets regning.

De nærmere regler for kontrollen samt dens hyppighed fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2.

Artikel 28

1. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 3, beslutte at begrænse indførslen fra et tredjeland eller fra en del af et tredjeland til bestemte arter, rugeæg, avls- og brugsfjerkræ, slagtefjerkræ eller fjerkræ til særlige formål.

2. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 33, stk. 2, beslutte, at indført fjerkræ, indførte rugeæg eller fjerkræ klækket af indførte æg skal holdes i karantæne eller isoleres i en periode, der ikke må overstige to måneder.

Artikel 29

Uanset artikel 22, 24, 25 og 26 kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2, beslutte i enkelte tilfælde at tillade indførsel af fjerkræ og rugeæg fra tredjelands, hvis indførslen ikke opfylder betingelserne i artikel 22, 24, 25 og 26. Der fastsættes samtidig nærmere regler for denne indførsel efter samme fremgangsmåde. Reglerne skal give dyresundhedsgarantier, som mindst svarer til dyresundhedsgarantierne i kapitel II, og skal omfatte obligatorisk karantæne og undersøgelse for fjerkræinfluenza, Newcastle disease og andre relevante sygdomme.

Artikel 30

Slagtefjerkræ skal straks ved ankomsten til bestemmelsesmedlemsstaten føres direkte til et slagteri for at blive slagtet snarest muligt.

Den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten kan, hvis dette er nødvendigt af dyresundhedsmæssige årsager, udpege det slagteri, hvortil fjerkræet skal sendes, jf. dog de særlige betingelser, der måtte være fastsat efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 3.

KAPITEL IV

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 31

I samhandelen inden for Fællesskabet finder de beskyttelsesforanstaltninger, som er fastsat i Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, ligeledes anvendelse på fjerkræ og rugeæg.

Artikel 32

De regler for veterinærkontrol, som er fastsat i direktiv 90/425/EØF, finder ligeledes anvendelse på samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg.

Artikel 33

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽²⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 15 dage.

Artikel 34

Ændringer til bilag I til V, navnlig med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i de diagnostiske metoder og under hensyn til forskellene i den økonomiske betydning af specifikke sygdomme, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 33, stk. 2.

Artikel 35

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 36

Direktiv 90/539/EØF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag VI del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VI del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 37

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det finder anvendelse fra 1. januar 2010.

Artikel 38

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2009.

På Rådets vegne
S. O. LITTORIN
Formand

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

BILAG I

De nationale referencelaboratorier for fjerkræsygdomme, der er udpeget i henhold til artikel 4, er for den medlemsstat, som de henhører under, ansvarlige for at koordinere de diagnostiske metoder, der omhandles i dette direktiv. Med henblik herpå:

- a) kan de til de godkendte laboratorier levere de reagenser, der er nødvendige for diagnosticering
 - b) kontrollerer de kvaliteten af de reagenser, der anvendes af de laboratorier, som er godkendt og har fået til opgave at udføre de diagnostiske prøver, der er foreskrevet i dette direktiv
 - c) iværksætter de med regelmæssige mellemrum sammenlignende prøver.
-

BILAG II

GODKENDELSE AF VIRKSOMHEDER

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. For at blive godkendt af den kompetente myndighed med henblik på samhandel inden for Fællesskabet skal virksomhederne:
 - a) opfylde de betingelser vedrørende anlæg og drift, som er fastsat i kapitel II
 - b) iværksætte og følge betingelserne i et program for sundhedskontrol, som er godkendt af den kompetente centrale veterinærmyndighed og udarbejdet under hensyn til kravene i kapitel III
 - c) give adgang til, at de i litra d) omhandlede foranstaltninger kan træffes
 - d) inden for rammerne af en organiseret sundhedskontrol underkastes den kompetente veterinærmyndigheds tilsyn. Denne sundhedskontrol skal omfatte følgende:
 - mindst et årligt kontrolbesøg af embedsdyrlægen suppleret med en kontrol af, at virksomhedens hygiejneforanstaltninger og drift er i overensstemmelse med betingelserne i kapitel II;
 - driftslederens registrering af alle de oplysninger, der er nødvendige for den kompetente veterinærmyndigheds løbende kontrol med sundhedstilstanden
 - e) sikre, at der på virksomhederne kun findes fjerkræ.
2. Den kompetente myndighed giver de virksomheder, der opfylder betingelserne i punkt 1, litra a), et registreringsnummer, der kan være identisk med det, der i forvejen er tildelt i henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007.

KAPITEL II

ANLÆG OG DRIFT

A. Avls-, formerings- og opdrætsvirksomheder

1. Anlæggene

- a) Anlæggenes tilstand og indretning skal passe til produktionsformen og gøre det muligt at hindre indslæbning af sygdomme og at bekæmpe dem, hvis de opstår. Hvis der i en virksomhed findes flere fjerkræarter, skal disse arter være klart adskilt.
- b) Anlæggene skal være således indrettet, at der er gode hygiejneforhold, og at der kan gennemføres sundhedskontrol.
- c) Inventaret skal passe til produktionsformen og være af en sådan beskaffenhed, at anlæggene og transportmidlerne til fjerkræ og rugeæg kan rengøres og desinficeres på det mest hensigtsmæssige sted.

2. Driften

- a) Driftsformen baseres så vidt muligt på princippet om »beskyttet opdræt« og »alt ind — alt ud«-princippet. Der rengøres og desinficeres i perioden mellem tømning og indsætning.
- b) Der må i avls-, formerings- og opdrætsvirksomheder kun findes fjerkræ, der stammer fra:
 - virksomheden selv, og/eller

- andre opdræts-, avls- eller formeringsvirksomheder i Fællesskabet, der også er godkendt i henhold til artikel 6, litra a), nr. i), og/eller
 - indførsler fra tredjelande, der er gennemført i henhold til dette direktiv.
- c) Hygiejnebestemmelserne fastsættes af virksomhedens ledelse. Personalet skal bære arbejdstøj og besøgende beskyttelsestøj.
- d) Bygninger, folde og inventar skal holdes i god stand.
- e) Æggene indsamles flere gange om dagen, og de skal være rene og desinficeres hurtigst muligt.
- f) Driftslederen skal give den tilforordnede dyrlæge meddelelse om enhver forandring i produktionsresultaterne eller ethvert andet symptom, der kan vække mistanke om en smitsom fjerkræsygdom. Så snart der er mistanke, skal den tilforordnede dyrlæge sende et godkendt laboratorium de fornødne prøver til at stille eller bekræfte diagnosen.
- g) Der skal for hver flok føres en journal eller et papir- eller edb-register, som skal opbevares i mindst to år efter, at flokkene er fjernet, over
- ind- og udsættelser af fjerkræ
 - produktionsyndelser
 - sygelighed og dødelighed og årsagerne hertil
 - laboratorieundersøgelser og resultater
 - fjerkræets herkomst
 - æggenes bestemmelse.
- h) I tilfælde af en smitsom fjerkræsygdom skal resultaterne af laboratorieundersøgelserne straks meddeles den tilforordnede dyrlæge.

B. Rugerier

1. Anlæggene

- a) Der skal være en fysisk og driftsmæssig adskillelse mellem rugeri og avlsanlæg. De skal være således indrettet, at de forskellige afdelinger kan adskilles:
- opbevaring og klassificering af æg
 - desinfektion
 - forrugning
 - klækning
 - klargøring og pakning af forsendelser.
- b) Bygningerne skal være beskyttet mod fugle udefra samt mus og rotter. Gulve og vægge skal være af solidt, vandtæt og vaskbart materiale. De naturlige eller kunstige belysningsforhold og luft- og temperaturreguleringssystemerne skal være tilpasset. Der skal være mulighed for at fjerne affald (æg og kyllinger) på hygiejnisk vis.
- c) Inventaret skal have glatte og vandtætte vægge.

2. Driften

- a) Driften skal baseres på envejstrafik-princippet for æg, inventar og personale.
- b) Rugeæggene skal stamme fra:
 - avls- eller formeringsvirksomheder i Fællesskabet, som er godkendt i henhold til artikel 6, litra a), nr. i)
 - indførsler fra tredjelande, der er gennemført i henhold til dette direktiv.
- c) Hygiejnebestemmelserne fastsættes af virksomhedens ledelse. Personalet skal bære arbejdstøj og besøgende beskyttelsestøj.
- d) Bygninger og inventar skal holdes i god stand.
- e) Desinfektion skal omfatte:
 - æggene mellem ankomsten og udrugningen
 - rugemaskinerne med regelmæssige mellemrum
 - klækkemaskinerne og inventaret efter hver klækning.
- f) Sundhedsforholdene i rugeriet skal vurderes på grundlag af et program til kontrol af den mikrobiologiske kvalitet.
- g) Driftslederen skal give den tilfornordnede dyrlæge meddelelse om enhver forandring i produktionsresultaterne eller ethvert andet symptom, der kan vække mistanke om en smitsom fjerkræsygdom. Så snart der er mistanke om en smitsom sygdom, skal den tilfornordnede dyrlæge sende et godkendt laboratorium de fornødne prøver til at stille eller bekræfte diagnosen og underrette den kompetente veterinærmyndighed, som træffer afgørelse om, hvilke forholdsregler, der skal træffes.
- h) Der skal føres en journal eller et papir- eller edb-register, som skal opbevares i mindst to år, om muligt for hver flok, over
 - æggenes herkomst og ankomstdato
 - klækningsresultater
 - anomalier
 - laboratorieundersøgelser og resultater
 - eventuelle vaccinationsprogrammer
 - antal af og bestemmelse for de æg, der er udrugede, men ikke udklækkede
 - de daggamle kyllingers bestemmelse.
- i) I tilfælde af en smitsom fjerkræsygdom skal resultaterne af laboratorieundersøgelserne straks meddeles den tilfornordnede dyrlæge.

KAPITEL III

PROGRAM FOR SUNDHEDSKONTROL

Sundhedskontrolprogrammerne skal med forbehold af sundhedsforanstaltningerne og artikel 16 og 17 mindst omfatte kontrolbestemmelser for nedenstående infektioner og arter.

A. Infektioner med *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* og *Salmonella arizonae*

1. Arter

- a) *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*: høns, kalkuner, perlehøns, vagtler, fasaner, agerhøns og ænder.
- b) *Salmonella arizonae*: kalkuner.

2. Sundhedskontrolprogram

- a) Det undersøges, om der foreligger infektion, ved hjælp af serologiske og/eller bakteriologiske undersøgelser.
- b) De prøver, der skal undersøges, udtages afhængigt af de enkelte tilfælde af blod, kyllinger af anden sortering, dun eller støv fra klækning, svaberprøver fra rugeriets vægge, strøelse eller vand fra vandtrug.
- c) Udtagningen af blodprøver i en flok med henblik på serologisk undersøgelse for *Salmonella pullorum* eller *Salmonella arizonae* skal for så vidt angår antallet af prøver, der skal udtages, foretages under hensyn til infektionens forekomst i landet og dens tidligere forekomst i virksomheden.

En flok skal undersøges i forbindelse med hver æglægningsperiode på det mest effektive tidspunkt med henblik på sporing af sygdommen.

B. Infektioner med *Mycoplasma gallisepticum* og *Mycoplasma meleagridis*

1. Arter

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: høns og kalkuner,
- b) *Mycoplasma meleagridis*: kalkuner.

2. Sundhedskontrolprogram

- a) Det undersøges, om der foreligger infektion, ved hjælp af serologiske og/eller bakteriologiske undersøgelser og/eller ved konstatering af luftsæklæsioner på daggamle kyllinger og kalkunkyllinger.
- b) De prøver, der skal undersøges, udtages afhængigt af de enkelte tilfælde af blod, daggamle kyllinger og kalkunkyllinger, sæd, svaberprøver fra luftrør, kloak eller luftsæk.
- c) Undersøgelserne for *Mycoplasma gallisepticum* og *Mycoplasma meleagridis* foretages på grundlag af en repræsentativ prøve, således at der kan foretages en løbende infektionskontrol i opdrætnings- og æglægningsperioden, dvs. lige inden æglægningsens begyndelse og herefter hver tredje måned.

C. Resultater og foranstaltninger

Er der ingen reaktion, er kontrollen negativ. I modsat fald er flokken under mistanke, og foranstaltningerne i kapitel IV skal anvendes.

D. For så vidt angår bedrifter, der består af flere adskilte produktionsenheder, kan den kompetente veterinærmyndighed undlade at træffe disse foranstaltninger for så vidt angår sunde produktionsenheder tilhørende en inficeret bedrift, dersom der foreligger en bekræftelse fra den tilfornordnede dyrlæge om, at denne produktionsenheds struktur og størrelse samt den virksomhed, der foregår her, er af en sådan art, at produktionsenheden med hensyn til opstaldning, pasning og fodring er klart adskilt fra de øvrige, således at den pågældende sygdom ikke kan sprede sig fra én produktionsenhed til en anden.

KAPITEL IV

KRITERIER FOR SUSPENSION ELLER TILBAGETRÆKNING AF EN VIRKSOMHEDS GODKENDELSE

1. En virksomheds godkendelse suspenderes;

- a) når betingelserne i kapitel II ikke længere er opfyldt

- b) indtil en undersøgelse vedrørende den pågældende sygdom er afsluttet:
 - i tilfælde af mistanke om fjerkræinfluenza eller Newcastle disease i virksomheden
 - hvis virksomheden har modtaget fjerkræ eller rugeæg fra en virksomhed, der er under mistanke for eller angrebet af fjerkræinfluenza eller Newcastle disease
 - hvis der er etableret en kontakt, der kan overføre infektionen, mellem virksomheden og stedet for udbruddet af fjerkræinfluenza eller Newcastle disease
 - c) indtil der er foretaget nye undersøgelser, hvis resultaterne af den kontrol, der er foretaget i henhold til kapitel II og III med hensyn til infektioner med *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *Mycoplasma gallisepticum* eller *Mycoplasma meleagridis*, lader formode, at der foreligger en infektion
 - d) indtil der er truffet passende foranstaltninger på embedsdyrlægens foranledning, efter at det er konstateret, at virksomheden ikke overholder kravene i kapitel I, punkt 1, litra a), b) og c).
2. En virksomheds godkendelse trækkes tilbage:
- a) hvis der opstår fjerkræinfluenza eller Newcastle disease i virksomheden
 - b) hvis en ny undersøgelse bekræfter, at der foreligger en infektion med *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *Mycoplasma gallisepticum* eller *Mycoplasma meleagridis*
 - c) hvis der efter fornyet opfordring fra embedsdyrlægen ikke er blevet truffet foranstaltninger til at opfylde kravene i kapitel I, punkt 1, litra a), b) og c).
3. Fornyet godkendelse er underkastet følgende betingelser:
- a) hvis godkendelsen er trukket tilbage på grund af forekomst af fjerkræinfluenza eller Newcastle disease, kan der gives fornyet godkendelse 21 dage efter rengøringen og desinfektionen, hvis der er foretaget sanitetsslagtning
 - b) hvis godkendelsen er trukket tilbage som følge af infektioner fremkaldt:
 - af *Salmonella pullorum* og *gallinarum* eller *Salmonella arizonae*, kan der gives fornyet godkendelse, efter at virksomheden er blevet kontrolleret to gange med negativt resultat med mindst 21 dages mellemrum, og efter at der er foretaget desinfektion efter endt sanitetsslagtning af den sygdomsramte flok
 - af *Mycoplasma gallisepticum* eller *Mycoplasma meleagridis*, kan der gives fornyet godkendelse, efter at hele flokken er blevet kontrolleret to gange med mindst 60 dages mellemrum, og kontrollen begge gange har været negativ.
-

*BILAG III***BETINGELSER FOR VACCINATION AF FJERKRÆ**

1. Ved vaccination af fjerkræ eller flokke til produktion af rugeæg skal vaccinerne have en markedsføringstilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor vaccinen anvendes.
 2. Kriterierne for vaccination mod Newcastle disease i forbindelse med rutinevaccinationsprogrammer kan fastlægges af Kommissionen.
-

BILAG IV

VETERINÆRCERTIFIKATER TIL BRUG VED SAMHANDEL INDEN FOR FÆLLESSKABET

(Standardcertifikat 1 til 6)

STANDARDCERTIFIKAT 1

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Certifikat til brug ved samhandel inden for Fællesskabet

Del I: Oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a. Lokalt referencenummer			
	Adresse Postnr.		I.3. Central kompetent myndighed					
			I.4. Lokal kompetent myndighed					
	I.5. Modtager Navn		I.6.					
	Adresse Postnr.		I.7.					
	I.8. Oprindelsesland	ISO-kode	I.9. Oprindelsesregion	Kode	I.10. Bestemmelsesland	ISO-kode	I.11. Bestemmel- sesregion	Kode
	I.12. Oprindelsessted Bedrift ☐ Virksomhed ☐ Navn Adresse Postnr. Godkendelsesnr.				I.13. Bestemmelsessted Bedrift ☐ Virksomhed ☐ Godkendt organ ☐ Navn Adresse Postnr. Godkendelsesnr.			
	I.14. Indladningssted Postnr.				I.15. Dato og klokkeslæt for afgang			
	I.16. Transportmidler Fly ☐ Skip ☐ Togvogn ☐ Køretøj ☐ Andet ☐ Identifikation				I.17. Transportør Navn Adresse Postnr. Godkendelsesnr. Medlemsstat			
	I.18. Dyreart/produkter				I.19. Varekode (KN-kode) 04.07			
					I.20. Antal/bruttovægt			
	I.21.				I.22. Anta kolli			
	I.23. Plombe nr. og container nr.				I.24.			
	I.25. Dyr attesteret som/produkter attesteret til Avl ☐ Godkendte organer ☐ Andet ☐							
	I.26. Transit gennem tredjeland ☐ Tredjeland Udgangssted Indgangssted ISO-kode Kode Grænsekontrolsted nr.				I.27. Transit gennem medlemsstater ☐ Medlemsstat Medlemsstat Medlemsstat ISO-kode ISO-kode ISO-kode			
I.28. Export ☐ Tredjeland Udgangssted ISO-kode Kode				I.29.				
I.30.								
I.31. Identifikation af dyr/produkter Art (videnskabeligt navn) Kategori Identifikation Alder Antal kolli Mængde								

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Rugeæg

		II.a. Certifikatets referencenummer	II.b. Lokalt referencenummer
Del II: Attestering	II.1. Dyresundhedserklæring		
	Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed, at de ovenfor beskrevne rugeæg:		
	a)	opfylder	
	(¹) enten	[bestemmelserne i artikel 6, 8 og 18 i Rådets direktiv 2009/158/EF]	
	(¹) (²) eller	[bestemmelserne i artikel 6, litra a), nr. i), nr. ii), og litra b), artikel 8 og artikel 18 i Rådets direktiv 2009/158/EF]	
	(³) b)	overholder bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2009/158/EF	
	(⁴) c)	opfylder bestemmelserne i Kommissionens beslutning/...../EF om supplerende garantier med hensyn til (sygdommen(e) angives) i henhold til artikel 16 eller 17 i Rådets direktiv 2009/158/EF	
	d)	kommer fra fjerkræ, der:	
	(¹) enten	[ikke er blevet vaccineret mod Newcastle disease]	
	(¹) eller	[er blevet vaccineret mod Newcastle disease med:	
		 (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virus stamme, der er anvendt i vaccinen/me)	
		den (dato) i en alder af uger].	
II.2. Folkesundhedserklæring			
Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed at ovenfor beskrevne rugeæg:			
(⁵) (a) kommer fra en flok, der er blevet testet for forekomst af salmonellaserotyper af betydning for folkesundheden i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003.			
Dato for seneste prøveudtagning af flokken, hvor testresultatet kendes:			
Resultat af alle test i flokken:			
(¹) (⁶) enten [positivt]			
(¹) (⁶) eller [negativt]			
(⁵) (b) og der er påvist hverken <i>Salmonella enteritidis</i> eller <i>Salmonella typhimurium</i> som led i det bekæmpelsesprogram, der er omhandlet i punkt II.2, litra a).			
II.3. Supplerende sundhedserklæring			
(¹) (⁷)	II.3.1.	Sendingen består af levende fjerkræ/daggamle kyllinger/rugeæg med oprindelse på bedrifter, hvor der ikke er vaccineret mod aviær influenza.	
(¹)	II.3.2.	Sendingen er i overensstemmelse med de dyresundhedsbetingelser, der er fastsat i Kommissionens beslutning 2006/415/EF.	
(¹)	II.3.3.	Sendingen er i overensstemmelse med de dyresundhedsbetingelser, der er fastsat i Kommissionens beslutning 2006/563/EF.	

Bemærkninger**Del I:**

- **Rubrik I.16:** Registreringsnummer for jernbanevogne, containere og lastvogne, rutenummer for fly og navn for skibe.
- **Rubrik I.31:** Kategori: Angiv en af følgende kategorier: racerent/bedsteforældre/forældre/hønniker/slagtefjerkræ/andet. Identifikation: oplysninger til identifikation af forældreflokken og varemærke. Alder: Indsamlingsdato.

Del II:

- (¹) Det ikke relevante overstreges.
- (²) Kun relevant, hvis punkt II.3.2. eller II.3.3. er opfyldt.
- (³) Skal bekræftes ved forsendelse til en medlemsstat, der har EF-godkendt status med hensyn til ikke at vaccinere mod Newcastle disease; det vil for øjeblikket sige Finland og Sverige. Overstreges i andre tilfælde.
- (⁴) Udfyldes, hvis det er relevant.
- (⁵) Attesteringen i punkt II.2 anvendes kun, hvis fjerkræet tilhører arten *Gallus gallus*.
- (⁶) Hvis der i flokkens levetid har været positive resultater ved test for *Salmonella infantis*, *Salmonella virchow* eller *Salmonella hadar*, anføres det som et positivt resultat.
- (⁷) Anvendes kun for medlemsstater, der foretager vaccination mod aviær influenza i henhold til EF-godkendt vaccinationsplan.
 - Underskrift og stempel skal have en farve, der afviger fra farven på certifikatets øvrige angivelser.

Embedsdyrlæge

Navn (med blokbogstaver):

Stilling og titel

Lokal veterinærenhed:

Den lokale veterinærenheds kodenummer:

Dato:

Underskrift:

Stempel

TANDARDCERTIFIKAT 2

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Certifikat til brug ved samhandel inden for Fællesskabet

Del I: Oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a. Lokalt referencenummer			
	Adresse Postnr.		I.3. Central kompetent myndighed					
			I.4. Lokal kompetent myndighed					
	I.5. Modtager Navn		I.6. Tilhørende originale certifikater (nr.)		Ledsagedokumenter (nr.)			
	Adresse Postnr.		I.7.					
	I.8. Oprindelsesland	ISO-kode	I.9. Oprindelsesregion	Kode	I.10. Bestemmelsesland	ISO-kode	I.11. Bestemmelsesr egion	Kode
	I.12. Oprindelsessted			I.13. Bestemmelsessted				
	Bedrift ☐ Virksomhed ☐			Bedrift ☐ Virksomhed ☐ Godkendt organ ☐				
	Navn			Navn				
	Adresse			Adresse				
	Postnr.			Postnr.				
	I.14. Indladningssted			I.15. Dato og klokkeslæt for afgang				
	Postnr.							
	I.16. Transportmidler				I.17. Transportør			
Fly ☐ Skib ☐ Togvogn ☐				Navn				
Køretøj ☐ Andet ☐				Adresse				
Identifikation				Postnr.				
I.18. Dyreart/produkter				I.19. Varekode (KN-kode)				
				I.20. Antal/bruttovægt				
I.21.				I.22. Anta kolli				
I.23. Plombe nr. og container nr.				I.24.				
I.25. Dyr attesteret som/produkter attesteret til								
Avl ☐ Godkendte organer ☐ Andet ☐								
I.26. Transit gennem tredjeland		☐	I.27. Transit gennem medlemsstater		☐			
Tredjeland	ISO-kode		Medlemsstat	ISO-kode				
Udgangssted	Kode		Medlemsstat	ISO-kode				
Indgangssted	Grænsekontrolsted nr.		Medlemsstat	ISO-kode				
I.28. Eksport		☐	I.29.					
Tredjeland	ISO-kode							
Udgangssted	Kode							
I.30.								
I.31. Identifikation af dyr/produkter								
Art (videnskabeligt navn)		Kategori	Alder	Antal kolli	Mængde			

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Daggamle kyllinger

		II.a. Certifikatets referencenummer	II.b. Lokalt referencenummer
Del II: Attestering	II.1. Dyresundhedserklæring		
	Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed, at de ovenfor beskrevne daggamle kyllinger:		
	a)	opfylder	
	(¹) enten	[bestemmelserne i artikel 6, 9 og 18 i Rådets direktiv 2009/158/EF]	
	(¹)(²)(³) eller	[bestemmelserne i artikel 6, litra a), nr. ii), og litra b), artikel 9 og artikel 18 i Rådets direktiv 2009/158/EF]	
	(¹) eller	ii) [bestemmelserne i artikel 6, litra a), og artikel 9, litra b) g c), i Rådets direktiv 2009/158/EF i de tilfælde, hvor de stammer fra rugetæg, der er importeret i henhold til kravene i standardcertifikat HEP i forordning (EF) nr. 798/2008]	
	(¹)(²)(³) eller	[bestemmelserne i artikel 6, litra a), nr. i), nr. ii), og artikel 9, litra b) og c), i Rådets direktiv 2009/158/EF i de tilfælde, hvor de stammer fra rugetæg, der er importeret i henhold til kravene i standardcertifikat HEP i forordning (EF) nr. 798/2008]	
	(⁴) b)	opfylder bestemmelserne i artikel 17, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2009/158/EF.	
	(⁵) c)	opfylder bestemmelserne i Kommissionens beslutning/...../EF om supplerende garantier med hensyn til (sygdommen(e) angives) i henhold til artikel 16 og artikel 17 i Rådets direktiv 2009/158/EF	
	(¹) d)	enten [ikke er blevet vaccineret mod Newcastle disease] (¹) eller [er blevet vaccineret mod Newcastle disease (¹) med: (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virus stamme, der er anvendt i vaccinen/rne den (dato)]	
e)	kommer fra fjerkræ, der: (¹) enten [ikke er blevet vaccineret mod Newcastle disease] (¹) eller [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med: (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virus stamme, der er anvendt i vaccinen/rne den (dato)].		
(¹) f)	og at de daggamle kyllinger, der er bestemt til at blive indsat i avls- eller brugsfjerkræflokke, hidrører fra flokke, som med negativt resultat har været underkastet en undersøgelse i henhold til bestemmelserne i Kommissionens beslutning 2003/644/EF.		
II.2. Folkesundhedserklæring			
Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed at de ovenfor beskrevne daggamle kyllinger:			
(⁶) a)	kommer fra en flok, der er blevet testet for forekomst af salmonellaserotyper af betydning for folkesundheden i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003.		
Dato for seneste prøveudtagning af flokken, hvor testresultatet kendes:			
Resultat af alle test i flokken:			
(¹) (⁷) enten	[positivt]		
(¹) (⁷) eller	[negativt]		
(⁶) b)	og der, hvis kyllingerne er bestemt til avl, er påvist hverken <i>Salmonella enteritidis</i> eller <i>Salmonella typhimurium</i> som led i det bekæmpelsesprogram, der er omhandlet i punkt II.2., litra a).		

II.3. Supplerende sundhedserklæring

- (¹) (⁶) II.3.1. Sendingen består af levende fjerkræ/daggamle kyllinger/rugeæg med oprindelse på bedrifter, hvor der ikke er vaccineret mod aviær influenza.
- (¹) II.3.2. Sendingen er i overensstemmelse med de dyresundhedsbetingelser, der er fastsat i Kommissionens beslutning 2006/415/EF.

Bemærkninger**Del I:**

- **Rubrik I.6:** Nr. på medfølgende sundhedscertifikater.
- **Rubrik I.16:** Registreringsnummer for jernbanevogne, containere og lastvogne, rutenummer for fly og navn for skibe.
- **Rubrik I.19:** Anvend den relevante HS-kode: 01.05, 01.06.39.
- **Rubrik I.31:** Kategori: Angiv en af følgende kategorier: racerent/bedsteforældre/forældre/hønniker/slagtefjerkræ/andet.
Alder: Klækningsdato.
Antal kolli: antal kasser eller bure.

Del II:

- (¹) Det ikke relevante overstreges.
- (²) Kun relevant, hvis punkt II.3.2. er opfyldt.
- (³) I de tilfælde, hvor de daggamle kyllinger stammer fra æg importeret fra tredjelande, skal den isoleringsperiode på bestemmelsesvirksomheden, der er fastsat i artikel 10 bilag VIII, del II, i forordning (EF) nr. 798/2008, overholdes. Den kompetente myndighed på de daggamle kyllingers endelige bestemmelsessted skal informeres om dette krav via Traces-systemet.
- (⁴) Skal bekræftes ved forsendelse til en medlemsstat, der har EF-godkendt status med hensyn til ikke at vaccinere mod Newcastle disease; det vil for øjeblikket sige Finland og Sverige. Overstreges i andre tilfælde.
- (⁵) Udfyldes, hvis det er relevant.
- (⁶) Garantierne i punkt II.2. gælder kun, hvis de daggamle kyllinger tilhører arten *Gallus gallus*, og
- de anvendes fra 1. februar 2008, hvis de daggamle kyllinger udelukkende er bestemt til produktion af andre æg end rugeæg.
 - de anvendes fra 1. januar 2009, hvis de daggamle kyllinger udelukkende er bestemt til kødproduktion.
- (⁷) Hvis der i flokkens levetid har været positive resultater ved test for nedennævnte serotyper, anføres det som et positivt resultat.
- Flokke af avlsfjerkræ: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* og *Salmonella infantis*.
- Flokke af brugsfjerkræ: *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*.
- (⁸) Anvendes kun for medlemsstater, der foretager vaccination mod aviær influenza i henhold til EF-godkendt vaccinationsplan.
- Underskrift og stempel skal have en farve, der afviger fra farven på certifikatets øvrige angivelser.

Embedsdyrlæge

Navn (med blokbogstaver):

Stilling og titel:

Lokal veterinærenhed:

Den lokale veterinærenheds kodenummer:

Dato:

Underskrift:

Stempel

STANDARDCERTIFIKAT 3

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Certifikat til brug ved samhandel inden for Fællesskabet

Del I: Oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a. Lokalt referencenummer				
	Adresse Postnr.		I.3. Central kompetent myndighed						
			I.4. Lokal kompetent myndighed						
	I.5. Modtager Navn		I.6.						
	Adresse Postnr.		I.7.						
	I.8. Oprindelsesland	ISO-kode	I.9. Oprindelsesregion	Kode	I.10. Bestemmelsesland	ISO-kode	I.11. Bestemmelses- region	Kode	
	I.12. Oprindelsessted				I.13. Bestemmelsessted				
	Bedrift ☐		Virksomhed ☐		Bedrift ☐			Virksomhed ☐	Godkendt organ ☐
	Navn		Godkendelsesnr.		Navn		Godkendelsesnr.		
	Adresse				Adresse				
	Postnr.				Postnr.				
	I.14. Indladningssted Postnr.				I.15. Dato og klokkeslæt for afgang				
	I.16. Transportmidler				I.17. Transportør				
	Fly ☐		Skib ☐		Togvogn ☐		Godkendelsesnr.		
	Køretøj ☐		Andet ☐		Navn		Adresse		
Identifikation				Postnr.		Medlemsstat			
I.18. Dyreart/produkter				I.19. Varekode (KN-kode)					
				I.20. Antal/bruttovægt					
I.21.				I.22. Anta kolli					
I.23. Plombe nr. og container nr.				I.24.					
I.25. Dyr attesteret som/produkter attesteret til									
Avl ☐		Godkendte organer ☐		Andet ☐					
I.26. Transit gennem tredjeland ☐		I.27. Transit gennem medlemsstater ☐							
Tredjeland	ISO-kode	Medlemsstat	ISO-kode						
Udgangssted	Kode	Medlemsstat	ISO-kode						
Indgangssted	Grænsekontrolsted nr.	Medlemsstat	ISO-kode						
I.28. Eksport ☐		I.29.							
Tredjeland	ISO-kode								
Udgangssted	Kode								
I.30.									
I.31. Identifikation af dyr/produkter									
Art (videnskabeligt navn)		Kategori	Identification	Antal kolli		Mængde			

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Avls- og brugsfjerkræ

		II.a. Certifikatets referencenummer	II.b. Lokalt referencenummer
Del II: Attestering	II.1. Dyresundhedserklæring		
	Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed, at det ovenfor beskrevne fjerkræ:		
	(a) opfylder bestemmelserne i artikel 6, 10 og 18 i Rådets direktiv 2009/158/EF		
	(*) (b) opfylder bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2009/158/EF		
	(*) (c) opfylder bestemmelserne i Kommissionens beslutning/...../EF om supplerende garantier med hensyn til (sygdommen(e) angives) i henhold til artikel 16 eller 17 i Rådets direktiv 2009/158/EF		
	(*) (d) enten [er ikke blevet vaccineret mod Newcastle disease]		
	(*) eller [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med: (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virus stamme, der er anvendt i vaccinen/rne den (dato) i en alder af uger]		
	(*) (e) og at avlsfjerkræet med negativt resultat har været underkastet en undersøgelse i henhold til bestemmelserne i Kommissionens beslutning 2003/644/EF		
	(*) (f) og at æglæggerne (brugsfjerkræ opdrættet med henblik på produktion af konsumæg) med negativt resultat har været underkastet en undersøgelse i henhold til bestemmelserne i Kommissionens beslutning 2004/235/EF.		
	II.2. Folkesundhedserklæring		
Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed, at det ovenfor beskrevne fjerkræ:			
(*) (a) kommer fra en flok, der er blevet testet for forekomst af salmonellaserotyper af betydning for folkesundheden i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003.			
Dato for seneste prøveudtagning af flokken, hvor testresultatet kendes:			
Resultat af alle test i flokken:			
(*) (*) enten [positivt]			
(*) (*) eller [negativt]			
(*) (b) og der, hvis det drejer sig om avlsfjerkræ, er påvist hverken <i>Salmonella enteritidis</i> eller <i>Salmonella typhimurium</i> som led i det bekæmpelsesprogram, der er omhandlet i punkt II.2, litra a).			
II.3. Supplerende sundhedserklæring			
(*) (*) II.3.1. Sendingen består af levende fjerkræ/daggamle kyllinger/rugeæg med oprindelse på bedrifter, hvor der ikke er vaccineret mod aviær influenza.			

Bemærkninger**Del I:**

- **Rubrik I.16:** Registreringsnummer for jernbanevogne, containere og lastvogne, rutenummer for fly og navn for skibe.
- **Rubrik I.19:** Anvend den relevante HS-kode: 01.05, 01.06.39.
- **Rubrik I.31:** Kategori: Angiv en af følgende kategorier: racerent/bedsteforældre/forældre/hønniker/slagtefjerkræ/andet. Identifikation: oplysninger til identifikation af oprindelsesflok og varemærke.

Del II:

- (¹) Skal bekræftes ved forsendelse til en medlemsstat, der har EF-godkendt status med hensyn til ikke at vaccinere mod Newcastle disease; det vil for øjeblikket sige Finland og Sverige. Overstreges i andre tilfælde.
- (²) Udfyldes, hvis det er relevant.
- (³) Det ikke relevante overstreges.
- (⁴) Garantierne i punkt II.2. gælder kun, hvis de daggamle kyllinger tilhører arten *Gallus gallus*, og
- de anvendes fra 1. februar 2008, hvis fjerkræet udelukkende er bestemt til produktion af andre æg end rugeæg.
 - de anvendes fra 1. januar 2009, hvis fjerkræet udelukkende er opdrættet til kødproduktion.
- (⁵) Hvis der i flokkens levetid har været positive resultater ved test for nedennævnte serotyper, anføres det som et positivt resultat.
- Flokke af avlsfjerkræ: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* og *Salmonella infantis*,
- Flokke af brugsfjerkræ: *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*.
- (⁶) Anvendes kun for medlemsstater, der foretager vaccination mod aviær influenza i henhold til EF-godkendt vaccinationsplan.
- Underskrift og stempel skal have en farve, der afviger fra farven på certifikatets øvrige angivelser.

Embedsdyrlæge

Navn (med blokbogstaver):

Stilling og titel:

Lokal veterinærenhed:

Den lokale veterinærenheds kodenummer:

Dato:

Underskrift:

Stempel

STANDARDCERTIFIKAT 4

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Certifikat til brug ved samhandel inden for Fællesskabet

Del I: Oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn				I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a. Lokalt referencenummer	
	Adresse Postnr.				I.3. Central kompetent myndighed			
					I.4. Lokal kompetent myndighed			
	I.5. Modtager Navn				I.6.			
	Adresse Postnr.				I.7.			
	I.8. Oprindelsesland		ISO-kode		I.9. Oprindelsesregion		Kode	
	I.12. Oprindelsessted				I.13. Bestemmelsessted			
	Bedrift ☐ Virksomhed ☐				Bedrift ☐ Virksomhed ☐ Godkendt organ ☐			
	Navn				Navn			
	Adresse				Adresse			
	Postnr.				Postnr.			
	I.14. Indladningssted				I.15. Dato og klokkeslæt for afgang			
	Postnr.							
	I.16. Transportmidler				I.17. Transportør			
Fly ☐ Skib ☐ Togvogn ☐				Navn				
Køretøj ☐ Andet ☐				Adresse				
Identifikation:				Postnr.				
				Godkendelsesnr.				
				Medlemsstat				
I.18. Dyreart/produkter						I.19. Varekode (KN-kode)		
						I.20. Antal/bruttovægt		
						I.22. Anta kolli		
I.21.						I.24.		
I.23. Plombe nr. og container nr.								
I.25. Dyr attesteret som/produkter attesteret til								
Avl ☐ Udsætning i naturen ☐ Slagtning ☐ Selskabsdyr ☐ Godkendte organer ☐								
Andet ☐								
I.26. Transit gennem tredjeland ☐				I.27. Transit gennem medlemsstater ☐				
Tredjeland		ISO-kode		Medlemsstat		ISO-kode		
Udgangssted		Kode		Medlemsstat		ISO-kode		
Indgangssted		Grænsekontrolsted nr.		Medlemsstat		ISO-kode		
I.28. Eksport ☐				I.29.				
Tredjeland		ISO-kode						
Udgangssted		Kode						
I.30.								
I.31. Identifikation af dyr/produkter								
Art (videnskabeligt navn)		Kategori	Identification	Alder	Antal kolli		Mængde	

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Fjerkræ, daggamle kyllinger og rugeæg i partier på under 20 stk.
(undtagen strudsefugle og rugeæg deraf)

		II.a. Certifikatets referencenummer	II.b. Lokalt referencenummer
Del II: Attestering	II.1. Dyresundhedserklæring		
	Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed følgende:		
	a)	(¹) enten	[det fjerkræ/de daggamle kyllinger og rugeæg, der beskrives ovenfor, opfylder bestemmelserne i artikel 14 i Rådets direktiv 2009/158/EF]
		(¹) (²) eller	[det fjerkræ/de daggamle kyllinger og rugeæg, der beskrives ovenfor, opfylder bestemmelserne i artikel 14, stk. 1 og 2, litra a), til d), i Rådets direktiv 2009/158/EF]
	(³) b)	det fjerkræ/de daggamle kyllinger og rugeæg, der beskrives ovenfor, opfylder bestemmelserne i artikel 17, stk. 1, i Rådets direktiv 2009/158/EF	
		(¹) c) enten	i) [Fjerkræet]
		(¹) eller	ii) [De daggamle kyllinger]
		(¹) eller	iii) [Rugeæggene]
	(⁴)	opfylder bestemmelserne i Kommissionens beslutning/...../EF om supplerende garantier med hensyn til (sygdommen(e) angives i henhold til artikel 16 eller 17 i Rådets direktiv 2009/158/EF)	
	d)	Fjerkræet: (¹) enten [er ikke blevet vaccineret mod Newcastle disease] (¹) eller [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med: (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virusstamme, der er anvendt i vaccinen/rne den (dato) i en alder af uger].	
e)	De daggamle kyllinger: (¹) enten [er ikke blevet vaccineret mod Newcastle disease] (¹) eller [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med: (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virus stamme, der er anvendt i vaccinen/rne den (dato).		
f)	det fjerkræ, som de daggamle kyllinger stammer fra (¹) enten [er ikke blevet vaccineret mod Newcastle disease] (¹) eller [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med: (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virus stamme, der er anvendt i vaccinen/rne den (dato) i en alder af uger].		
g)	det fjerkræ, hvorfra rugeæggene stammer (¹) enten [er ikke blevet vaccineret mod Newcastle disease] (¹) eller [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med: (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virus stamme, der er anvendt i vaccinen/rne den (dato) i en alder af uger].		

II.2. Folkesundhedserklæring

Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed følgende:

- (⁵) a) Fjerkræet, de daggamle kyllinger eller rugeæggene kommer fra en flok, der er blevet testet for forekomst af salmonellasero typer af betydning for folkesundheden i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003.

Dato for seneste prøveudtagning af flokken, hvor testresultatet kendes:

Resultat af alle test i flokken:

(¹) (⁶) *enten* [positivt]

(¹) (⁶) *eller* [negativt]

- (⁵) b) og der, hvis det drejer sig om fjerkræ, rugeæg eller daggamle kyllinger bestemt til avl, er påvist hverken *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* som led i det bekæmpelsesprogram, der er omhandlet i punkt II.2., litra a).

II.3. Supplerende sundhedserklæring

- (¹) (⁷) II.3.1. Sendingen består af levende fjerkræ/daggamle kyllinger/rugeæg med oprindelse på bedrifter, hvor der ikke er vaccineret mod aviær influenza.
- (¹) II.3.2. Sendingen er i overensstemmelse med de dyresundhedsbetingelser, der er fastsat i Kommissionens beslutning 2006/415/EF.
- (¹) II.3.3. Sendingen er i overensstemmelse med de dyresundhedsbetingelser, der er fastsat i Kommissionens beslutning 2006/563/EF.

Bemærkninger**Del I:**

- **Rubrik I.16:** Registreringsnummer for jernbanevogne, containere og lastvogne, rutenummer for fly og navn for skibe.
- **Rubrik I.19:** Anvend den relevante HS-kode: 01.05, 01.06.39, 04.07.
- **Rubrik I.31:** Kategori: Angiv en af følgende kategorier: racerent/bedsteforældre/forældre/hønniker/slagtefjerkræ/andet.
- Identifikation: oplysninger til identifikation af forældreflok.
- Alder: Indsamlingsdato (hvis det drejer sig om æg) eller omtrentlig alder (hvis det drejer sig om fjerkræ).

Del II:

- (¹) Det ikke relevante overstreges.
- (²) Kun relevant, hvis punkt II.3.2. eller II.3.3 er opfyldt.
- (³) Skal bekræftes ved forsendelse til en medlemsstat, der har EF-godkendt status med hensyn til ikke at vaccinere mod Newcastle disease; det vil for øjeblikket sige Finland og Sverige. Overstreges i andre tilfælde.
- (⁴) Udfyldes hvis det er relevant.
- (⁵) Garantierne i punkt II.2. gælder kun, hvis fjerkræet, de daggamle kyllinger eller rugeæggene tilhører arten *Gallus gallus*, og
- de anvendes fra 1. februar 2008, hvis fjerkræet eller de daggamle kyllinger udelukkende er bestemt til produktion af andre æg end rugeæg.
 - de anvendes fra 1. januar 2009, hvis fjerkræet eller de daggamle kyllinger udelukkende er opdrættet til kødproduktion.
- (⁶) Hvis der i flokkens levetid har været positive resultater ved test for nedennævnte serotyper, anføres det som et positivt resultat.
- Flokke af avlsfjerkræ: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* og *Salmonella infantis*.
- Flokke af brugsfjerkræ: *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*.
- (⁷) Anvendes kun for medlemsstater, der foretager vaccination mod aviær influenza i henhold til EF-godkendt vaccinationsplan.
- Underskrift og stempel skal have en farve, der afviger fra farven på certifikatets øvrige angivelser.

Embedsdyrlæge

Navn (med blokbogstaver):

Lokal veterinærenhed:

Dato:

Stempel

Stilling og titel:

Den lokale veterinærenheds kodenummer:

Underskrift:

STANDARDCERTIFIKAT 5

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Certifikat til brug ved samhandel inden for Fællesskabet

Del I: Oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a. Lokalt referencenummer			
	Adresse Postnr.		I.3. Central kompetent myndighed					
			I.4. Lokal kompetent myndighed					
	I.5. Modtager Navn		I.6.					
	Adresse Postnr.		I.7.					
	I.8. Oprindelsesland	ISO-kode	I.9. Oprindelsesregion	Kode	I.10. Bestemmelsesland	ISO-kode	I.11. Bestemmel- sesregion	Kode
	I.12. Oprindelsessted				I.13. Bestemmelsessted			
	Bedrift ☐ Virksomhed ☐				Bedrift ☐ Virksomhed ☐ Godkendt organ ☐			
	Navn Adresse				Navn Adresse			
	Postnr.				Postnr.			
	I.14. Indladningssted Postnr.				I.15. Dato og klokkeslæt for afgang			
	I.16. Transportmidler				I.17. Transportør			
	Fly ☐ Skip ☐ Togvogn ☐				Navn Adresse			
	Køretøj ☐ Andet ☐				Godkendelsesnr.			
	Identifikation:				Postnr. Medlemsstat			
I.18. Dyreart/produkter				I.19. Varekode (KN-kode)				
				I.20. Antal/bruttovægt				
I.21.				I.22. Anta kolli				
I.23. Plombe nr. og container nr.				I.24.				
I.25. Dyr attesteret som/produkter attesteret til Slagtning ☐								
I.26. Transit gennem tredjeland ☐				I.27. Transit gennem medlemsstater ☐				
Tredjeland				Medlemsstat				
Udgangssted				Medlemsstat				
Indgangssted				Medlemsstat				
ISO-kode				ISO-kode				
Kode				ISO-kode				
Grænsekontrolsted nr.				ISO-kode				
I.28. Eksport ☐				I.29.				
Tredjeland								
Udgangssted								
ISO-kode								
Kode								
I.30.								
I.31. Identifikation af dyr/produkter								
Art (videnskabeligt navn)		Kategori	Identification	Alder	Antal kolli	Mængde		

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Slagtefjerkræ

		II.a. Certifikatets referencenummer	II.b. Lokalt referencenummer
Del II: Attestering	II.1. Dyresundhedserklæring		
	Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed, at det ovenfor beskrevne fjerkræ:		
	a) ⁽¹⁾ enten	[opfylder bestemmelserne i artikel 11 og artikel 18 i Rådets direktiv 2009/158/EF]	
	⁽¹⁾ ⁽²⁾ eller	[opfylder bestemmelserne i artikel 11, litra a), b), og c), samt i artikel 18 i Rådets direktiv 2009/158/EF]	
	⁽³⁾ b)	opfylder bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2009/158/EF	
	⁽⁴⁾ c)	Opfylder bestemmelserne i Kommissionens beslutning/...../EF om supplerende garantier med hensyn til (sygdommen(e) angives) i henhold til artikel 16 eller 17 i Rådets direktiv 2009/158/EF	
	d) ⁽¹⁾ enten	[ikke er blevet vaccineret mod Newcastle disease]	
	⁽¹⁾ eller	[er blevet vaccineret mod Newcastle disease med:	
		 (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virusstamme, der er anvendt i vaccinen/me	
		den (dato) i en alder af uger].	
	II.2. Folkesundhedserklæring		
	Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed, at det ovenfor beskrevne fjerkræ		
	⁽⁵⁾ er blevet testet for forekomst af salmonellaserotyper af betydning for folkesundheden i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003.		
	Dato for seneste prøveudtagning af flokken, hvor testresultatet kendes:		
	Resultat af alle test i flokken:		
	⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ enten [positivt]		
	⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ eller [negativt]		
	II.3. Supplerende sundhedserklæring		
	⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ II.3.1.	Sendingen består af levende fjerkræ/daggamle kyllinger/rugeæg med oprindelse på bedrifter, hvor der ikke er vaccineret mod aviær influenza.	
	⁽¹⁾ II.3.2.	Sendingen er i overensstemmelse med de dyresundhedsbetingelser, der er fastsat i Kommissionens beslutning 2006/415/EF.	
	Bemærkninger		
	Del I:		
	— Rubrik I.16: Registreringsnummer for jernbanevogne, containere og lastvogne, rutenummer for fly og navn for skibe.		
	— Rubrik I.19: Anvend den relevante HS-kode: 01.05, 01.06.39.		
	— Rubrik I.31: Kategori: Angiv en af følgende kategorier: racerent/bedsteforældre/forældre/hønniker/slagtefjerkræ/andet.		
	Identifikation: oplysninger til identifikation af forældreflokken og varemærke.		
	Alder: fjerkræets omtrentlige alder.		

Del II:

- (¹) Det ikke relevante overstreges.
- (²) Kun relevant, hvis punkt II.3.2 eller II.3.3 er opfyldt.
- (³) Skal bekræftes ved forsendelse til en medlemsstat, der har EF-godkendt status med hensyn til ikke at vaccinere mod Newcastle disease; det vil for øjeblikket sige Finland og Sverige. Overstreges i andre tilfælde.
- (⁴) Udfyldes, hvis det er relevant.
- (⁵) Garanterne i punkt II.2. gælder kun, hvis slagtefjerkræet tilhører arten *Gallus gallus*, og
- de anvendes fra 1. februar 2008, hvis fjerkræet udelukkende blev holdt til produktion af andre æg end rugeæg.
 - de anvendes fra 1. januar 2009, hvis fjerkræet udelukkende er opdrættet til kødproduktion.
- (⁶) Hvis der i flokkens levetid har været positive resultater ved test for nedennævnte serotyper, anføres det som et positivt resultat.
- Flokke af avlsfjerkræ: *Salmonella enteritidis*, *Salmonella typhimurium*, *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* og *Salmonella infantis*.
 - Flokke af brugsfjerkræ: *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*.
- (⁷) Anvendes kun for medlemsstater, der foretager vaccination mod aviær influenza i henhold til EF-godkendt vaccinationsplan.
- Underskrift og stempel skal have en farve, der afviger fra farven på certifikatets øvrige angivelser.

Embedsdyrlæge

Navn (med blokbogstaver):

Stilling og Titel:

Lokal veterinærenhed:

Den lokale veterinærenheds kodenummer:

Dato:

Underskrift:

Stempel

STANDARDCERTIFIKAT 6

EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Certifikat til brug ved samhandel inden for Fællesskabet

Del I: Oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a. Lokalt referencenummer			
	Adresse Postnr.		I.3. Central kompetent myndighed					
			I.4. Lokal kompetent myndighed					
	I.5. Modtager Navn		I.6.					
	Adresse Postnr.		I.7.					
	I.8. Oprindelsesland	ISO-kode	I.9. Oprindelsesregion	Kode	I.10. Bestemmelsesland	ISO-kode	I.11. Bestemmel- sesregion	Kode
	I.12. Oprindelsessted			I.13. Bestemmelsessted				
	Bedrift ☐ Virksomhed ☐			Bedrift ☐ Virksomhed ☐ Godkendt organ ☐				
	Navn			Navn				
	Adresse			Adresse				
	Postnr.			Postnr.				
	I.14. Indladningssted			I.15. Dato og klokkeslæt for afgang				
	Postnr.							
	I.16. Transportmidler				I.17. Transportør			
Fly ☐ Skib ☐ Togvogn ☐				Navn				
Køretøj ☐ Andet ☐				Adresse				
Identifikation:				Postnr.				
I.18. Dyreart/produkter				I.19. Varekode (KN-kode)				
				I.20. Antal/bruttovægt				
I.21.				I.22. Anta kolli				
I.23. Plombe nr. og container nr.				I.24.				
I.25. Dyr atteret som/produkter atteret til Udsætning i naturen ☐								
I.26. Transit gennem tredjeland ☐				I.27. Transit gennem medlemsstater ☐				
Tredjeland				Medlemsstat				
Udgangssted				Medlemsstat				
Indgangssted				Medlemsstat				
ISO-kode				ISO-kode				
Kode				ISO-kode				
Grænsekontrolsted nr.								
I.28. Eksport ☐				I.29.				
Tredjeland								
Udgangssted								
ISO-kode								
Kode								
I.30.								
I.31. Identifikation af dyr/produkter								
Art (videnskabeligt navn)		Kategori	Identification	Alder	Antal kolli	Mængde		

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Fjerkræ til udsætning som fjervildt med henblik på genoprettelse af bestanden

		II.a. Certifikatets referencenummer	II.b. Lokalt referencenummer
Del II: Attestering	II.1. Dyresundhedserklæring		
	Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter hermed, at det ovenfor beskrevne fjerkræ:		
	a) opfylder bestemmelserne i artikel 14 og 18 i Rådets direktiv 2009/158/EF		
	(') b) opfylder bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2009/158/EF		
	(') c) Opfylder bestemmelserne i Kommissionens beslutning/...../EF om supplerende garantier med hensyn til (sygdommen(e) angives) i henhold til artikel 16 eller 17 i Rådets direktiv 2009/158/EF		
	(') d) enten [er ikke blevet vaccineret mod Newcastle disease] (³) eller [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med: (navn, type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virusstamme, der er anvendt i vaccinen/rne den (dato) i en alder af uger].		
	II.2. Supplerende sundhedserklæring		
	(²) II.2.1.	Sendingen består af levende fjerkræ/daggamle kyllinger/rugeæg med oprindelse på bedrifter, hvor der ikke er vaccineret mod aviær influenza.	
	(²) II.2.2.	Sendingen er i overensstemmelse med de dyresundhedsbetingelser, der er fastsat i Kommissionens beslutning 2006/605/EF.	
	Bemærkninger		
Del I:			
— Rubrik I.16: Registreringsnummer for jernbanevogne, containere og lastvogne, rutenummer for fly og navne for skibe.			
— Rubrik I.19: Anvend den relevante HS-kode: 01.05, 01.06.39.			
— Rubrik I.31: Kategori: Angiv en af følgende kategorier: racerent/bedsteforældre/forældre/hønniker/slagtefjerkræ/andet. Identifikation: oplysninger til identifikation af oprindelsesflok. Alder: fjerkræets omtrentlige alder.			
Del II:			
(') Skal bekræftes ved forsendelse til en medlemsstat, der har EF-godkendt status med hensyn til ikke at vaccinere mod Newcastle disease; det vil for øjeblikket sige Finland og Sverige. Overstreges i andre tilfælde.			
(') Udfyldes, hvis det er relevant.			
(') Det ikke relevante overstreges.			
Underskrift og stempel skal have en farve, der afviger fra farven på certifikatets øvrige angivelser.			
Embedsdyrlæge			
Navn (med blokbogstaver):		Stilling og titel:	
Lokal veterinærenhed:		Den lokale veterinærenheds kodenummer:	
Dato:		Underskrift:	
Stempel			

*BILAG V***ANMELDESESPLOITIGE SYGDOMME**

- Fjerkræinfluenza
- Newcastle disease.

BILAG VI

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer (jf. artikel 36)

Rådets direktiv 90/539/EØF (EFT L 303 af 31.10.1990, s. 6)	
Rådets direktiv 91/494/EØF (EFT L 268 af 24.9.1991, s. 35)	udelukkende artikel 19, stk. 2
Rådets direktiv 91/496/EØF (EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56)	udelukkende for så vidt angår henvisningen til direktiv 90/539/EØF i artikel 26, stk. 2
Rådets direktiv 92/65/EØF (EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54)	udelukkende artikel 7, litra b), andet afsnit
Kommissionens beslutning 92/369/EØF (EFT L 195 af 14.7.1992, s. 25)	
Rådets direktiv 93/120/EF (EFT L 340 af 31.12.1993, s. 35)	
Tiltrædelsesakten af 1994, punkt V, E, I.2.A.4 i Bilag I (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 132)	
Rådets direktiv 1999/90/EF (EFT L 300 af 23.11.1999, s. 19)	
Kommissionens beslutning 2000/505/EF (EFT L 201 af 9.8.2000, s. 8)	udelukkende artikel 1 og bilag
Kommissionens beslutning 2001/867/EF (EFT L 323 af 7.12.2001, s. 29)	
Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1)	udelukkende bilag III, nr. 13
Tiltrædelsesakten af 2003, punkt 6.B.I.17 i Bilag II (EUT L 236 af 23.9.2003, s. 381)	
Rådets direktiv 2006/104/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 352)	udelukkende bilag, punkt I.3
Kommissionens beslutning 2006/911/EF (EUT L 346 af 9.12.2006, s. 41)	udelukkende bilag, punkt 4
Kommissionens beslutning 2007/594/EF (EUT L 227 af 31.8.2007, s. 33)	
Kommissionens beslutning 2007/729/EF (EUT L 294 af 13.11.2007, s. 26)	udelukkende bilag, punkt 2
Rådets direktiv 2008/73/EF (EUT L 219 af 14.8.2008, s. 40)	udelukkende artikel 11

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret (jf. artikel 36)

Direktiver	Gennemførelsesfrist
90/539/EØF	1. maj 1992
91/494/EØF	1. maj 1992
91/496/EØF	1. juli 1992
92/65/EØF	31. december 1993
93/120/EF	1. januar 1995
1999/90/EF	30. juni 2000
2006/104/EF	1. januar 2007
2008/73/EF	1. januar 2010

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 90/539/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2, nr. 1 til 14	Artikel 2, stk. 2, nr. 1 til 14
Artikel 2, stk. 2, nr. 16	Artikel 2, stk. 2, nr. 15
Artikel 2, stk. 2, nr. 17	Artikel 2, stk. 2, nr. 16
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1, første afsnit
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 1, andet afsnit
Artikel 3, stk. 3, første og andet led	Artikel 3, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, litra a), første afsnit	Artikel 5, litra a), første afsnit
Artikel 5, litra a), andet afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 5, litra a), andet afsnit, nr. i), ii) og iii)
Artikel 5, litra b), c) og d)	Artikel 5, litra b), c) og d)
Artikel 6, stk. 1, litra a), b) og c)	Artikel 6, litra a), nr. i), ii) og iii)
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, litra b)
Artikel 6a	Artikel 7
Artikel 7, stk. 1, nr. 1, første led	Artikel 8, stk. 1, litra a), nr. i)
Artikel 7, stk. 1, nr. 1, andet led	Artikel 8, stk. 1, litra a), nr. ii)
Artikel 7, stk. 1, nr. 1, tredje led	Artikel 8, stk. 1, litra a), nr. iii), første led
Artikel 7, stk. 1, nr. 1, andet led, andet underled	Artikel 8, stk. 1, litra a), nr. iii), andet led
Artikel 7, stk. 1, nr. 2	Artikel 8, stk. 1, litra b)
Artikel 7, stk. 1, nr. 3	Artikel 8, stk. 1, litra c)
Artikel 7, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 9a	—
Artikel 9b	—
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 10a	Artikel 12
Artikel 10b	Artikel 13
Artikel 11, stk. 1	Artikel 14, stk. 1
Artikel 11, stk. 2, første til femte led	Artikel 14, stk. 2, første afsnit, litra a) til e)
Artikel 11, stk. 2, sjette led	Artikel 14, stk. 2, andet afsnit
Artikel 11, stk. 3	Artikel 14, stk. 3
Artikel 12, stk. 1, litra a), første, andet og tredje led	Artikel 15, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iii)
Artikel 12, stk. 1, litra b), første og andet led	Artikel 15, stk. 1, litra b), nr. i) og ii)
Artikel 12, stk. 1, litra c), første, andet og tredje led	Artikel 15, stk. 1, litra c), nr. i), ii) og iii)

Direktiv 90/539/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 12, stk. 1, litra d), første og andet led	Artikel 15, stk. 1, litra d), nr. i) og ii)
Artikel 12, stk. 2, første, andet og tredje afsnit	Artikel 15, stk. 2, første, andet og tredje afsnit
Artikel 12, stk. 2, fjerde afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 15, stk. 2, fjerde afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 12, stk. 2, femte afsnit	—
Artikel 12, stk. 3, nr. i) og ii)	Artikel 15, stk. 3, litra a) og b)
Artikel 13, stk. 1, første til syvende led	Artikel 16, stk. 1, litra a) til g)
Artikel 13, stk. 2, første afsnit	Artikel 16, stk. 2
Artikel 13, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 13, stk. 3	Artikel 16, stk. 3
Artikel 13, stk. 4	—
Artikel 14, stk. 1, første til femte led	Artikel 17, stk. 1, litra a) til e)
Artikel 14, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 14, stk. 3	Artikel 17, stk. 3
Artikel 14, stk. 4	—
Artikel 15, stk. 1, første afsnit, første og andet led	Artikel 18, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a)	Artikel 18, stk. 2, litra a)
Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra b), første til fjerde led	Artikel 18, stk. 2, litra b), nr. i) til iv)
Artikel 15, stk. 2	Artikel 18, stk. 3
Artikel 15, stk. 3, første og andet led	Artikel 18, stk. 4, litra a) og b)
Artikel 15, stk. 4, litra a)	Artikel 18, stk. 5, første afsnit
Artikel 15, stk. 4, litra b)	Artikel 18, stk. 5, andet afsnit
Artikel 15, stk. 4, litra c)	Artikel 18, stk. 5, tredje afsnit
Artikel 15, stk. 5, første, andet og tredje led	Artikel 18, stk. 6, litra a), b) og c)
Artikel 15, stk. 6	Artikel 18, stk. 7
Artikel 16	Artikel 19
Artikel 17, første til syvende led	Artikel 20, litra a) til g)
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 20	Artikel 22
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22, stk. 1	Artikel 24, stk. 1
Artikel 22, stk. 2	—
Artikel 22, stk. 3	Artikel 24, stk. 2
Artikel 23	Artikel 25
Artikel 24	Artikel 26
Artikel 25	Artikel 27
Artikel 26	Artikel 28
Artikel 27a	Artikel 29
Artikel 28	Artikel 30
Artikel 29, stk. 1	Artikel 31
Artikel 30, stk. 1	Artikel 32
Artikel 30, stk. 2	— (*)
Artikel 31	—

Direktiv 90/539/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 32, stk. 1	Artikel 33, stk. 1
Artikel 32, stk. 2	Artikel 33, stk. 2
Artikel 32, stk. 3	—
Artikel 33, stk. 1	—
Artikel 33, stk. 2	Artikel 33, stk. 3
Artikel 34	Artikel 34
Artikel 36	—
—	Artikel 35
—	Artikel 36
—	Artikel 37
Artikel 37	Artikel 38
Bilag I, nr. 2	Bilag I
Bilag II, kapitel I, II og III	Bilag II, kapitel I, II og III
Bilag II, kapitel IV, nr. 1 og 2	Bilag II, kapitel IV, nr. 1 og 2
Bilag II, kapitel IV, nr. 3, litra a)	Bilag II, kapitel IV, nr. 3, litra a)
Bilag II, kapitel IV, nr. 3, litra b), nr. i) og ii)	Bilag II, kapitel IV, nr. 3, litra b), første og andet led
Bilag III, IV og V	Bilag III, IV og V
—	Bilag VI
—	Bilag VII

(*) om ændring af direktiv 90/425/EØF

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA